

การศึกษาแนวคิดการจัดทำหลักสูตรคุณวุฒิบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

A STUDY OF ADMINISTRATIVE EXPERTS' THOUGHTS ON THE
VOCATIONAL ADMINISTRATION CURRICULUM CONSTRUCTION
OF DOCTORAL DEGREE, FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION,
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

หนังสืออ้างอิง
ห้ามนำออกนอกห้องสมุด

นางสาวพวงจันทร์ จุลละศรี

MISS PAUNGCHAN CHULLASORN

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2537

ISBN 974-621-034-3

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

กท.
เลขหมู่ 424.64
2537
เลขทะเบียน 21196
วัน, เดือน, ปี - 3 ส.ค. 25

**A STUDY OF ADMINISTRATIVE EXPERTS' THOUGHTS ON THE
VOCATIONAL ADMINISTRATION CURRICULUM CONSTRUCTION
OF DOCTORAL DEGREE, FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION,
KING MONKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
GRADUATE SCHOOL
KING MONKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

1994

ISBN 974-621-034-3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษาแนวคิดการจัดทำหลักสูตรชุมชนบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
นักศึกษา	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง นางสาวพวงจันทร์ จุลละศร
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	รศ.ดร.เมธี ปิลันธนาพันธ์
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร.วราพรณ น้อยสุวรรณ
ระดับการศึกษา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
ภาควิชา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ.	2537

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวความคิดของผู้เชี่ยวชาญในการวางโครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมชุมชนบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และแสวงหาความร่วมมือของผู้เชี่ยวชาญในการให้ความสนับสนุนต่อการบริหารหลักสูตรนี้ โดยใช้เทคนิคเดลฟาย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านการบริหารอาชีวศึกษาและการบริหารการศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจำนวน 22 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งรอบแรกเป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด ส่วนรอบที่ 2 และ 3 เป็นลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยมและนีสัยระหว่างควอไทล์ ได้ข้อค้นพบที่สำคัญดังนี้

1. ปรัชญาของหลักสูตร ควรมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในเชิงบริหารอาชีวศึกษา เป็นผู้นำในการพัฒนาและการจัดการอาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลง มีคุณธรรมและจริยธรรมที่ดี

2. วัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตร ควรมุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการบริหารอาชีวศึกษาในสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

3. วัตถุประสงค์เฉพาะของหลักสูตร ควรให้บัณฑิตเป็นผู้มีความสามารถในด้านความคิดเชิงวิเคราะห์ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการพัฒนาระบบการบริหารและการจัดการอาชีวศึกษา มีคุณธรรม จริยธรรมและมีความรอบรู้

4. คุณสมบัติของผู้ควรได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษา ควรเป็นผู้ที่ดำรงตำแหน่งทางการบริหารการศึกษา หรือ กำลังสอนวิชาการบริหารการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา หรือเป็นนักวิชาการซึ่งมีตำแหน่งเกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย การวางแผนการศึกษา การบริหารบุคคล การควบคุมมาตรฐาน และมีความพร้อมที่จะศึกษา

5. คุณลักษณะเด่นของผู้จบการศึกษา ควรเป็นผู้ที่มีความคิดอย่างเป็นระบบ มีคุณธรรม และเป็นผู้นำที่ดี

6. วิธีการคัดเลือกผู้เข้าศึกษา ควรคัดเลือกด้วยการสัมภาษณ์ หรือ คัดเลือกจากประวัติการศึกษา หน้าที่การงาน บทบาททางสังคม วิทยานิพนธ์ หรือ ผลงานทางวิชาการหรือการสอบคัดเลือก

7. โครงสร้างของหลักสูตร ในด้านของจำนวนหน่วยกิตหลังสำเร็จปริญญาโท จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาบังคับ จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาเฉพาะ และจำนวนหน่วยกิตของวิชาเลือกควรเป็นไปตามเกณฑ์หรือข้อกำหนดที่ทบวงมหาวิทยาลัยเป็นผู้กำหนด

8. เกณฑ์การประเมินผู้สำเร็จการศึกษา สำหรับเกณฑ์ความรู้ภาษาอังกฤษ ควรสอบผ่านทั้งข้อเขียนและปากเปล่า โดยอยู่ในเกณฑ์ดี สามารถเสนอผลงานเป็นภาษาอังกฤษได้ ส่วนเกณฑ์การสอบประมวลความรู้ ควรสอบผ่าน Comprehensive Examination ทั้งข้อเขียนและปากเปล่า และเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิบัณฑิต ควรเป็นงานวิจัยที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาทางด้านการอาชีวศึกษาได้

Thesis Title Study of Administrative Experts' Thoughts on
The Vocational Administration Curriculum
Construction of Doctoral Degree, Faculty of
Industrial Education, King Mongkut's Institute
of Technology Ladkrabang

Student Miss Paungchan Chullasorn

Thesis Advisor Assoc.Prof.Dr. Methi Pилanthanonnd

Thesis Co-advisor Dr. Warapan Noisuwan

Level of study Master of Industrial Education in Vocational
Administration

Department Industrial Education, King Mongkut's Institute
of Technology Ladkrabang

Year 1994

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the thoughts of the administrative experts on the structure and contents of doctoral program of the Industrial Education Faculty, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang by using delphi techniques. All the data was gathered from 22 experts. The instrument used in the research was a questionnaire collecting data for three rounds. The first one was open-ended questions, the second and the third were five level rating scales questionnaire. The data was analyzed by means of median, mode and interquatile range.

The major findings are :-

1. Philosophy of curriculum should emphasis on potentiality development of personnel in order to have capability in vocational education administration, to be leader in vocational education development and management in accordance to changing of technology, with morality and ethics.

2. General objectives of curriculum should emphasis on production of the graduate with capability and experience in vocational education administration under the economics and social change, with quaility and efficiency.

3. Specific objective should produce the graduate equipped with analytical idea, creativity in administrative system development and vocational management, with morality and ethics.

4. Learner's qualification should be the ones who hold the position of educational administrator or teaching on Educational Administration subjects in college, or educators who deal with policy-making, educational planning, personnel administration, standard control, with readiness to study.

5. Distinguished characteristics of graduates should be the ones with systematics thinking, morality, and characteristics of good leader.

6. Learners selection should be the methode of interview on the consideration of educational history, duty, role in society, thesisor academic work, or by taking entrance examination.

7. Curriculum structure , credits of required courses, specific courses and elective courses should be done as regulations of The Ministry of University Affairs.

8. Graduate's qualification criteria, for knowledge of English, should be done by both written and oral. The graduates

should' have capability to present all work in English.
Comprehensive Examination should be in the form of creative
research on vocational education administration that could be
applied to vocational education problem-solving.

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. เมธี ปิณฑานนท์ ดร. วราพรรณ น้อยสุนทรณ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำและตรวจแก้ไข พร้อมทั้งให้แนวความคิดที่เป็นประโยชน์ ตลอดจนให้กำลังใจ ติดตามความก้าวหน้า ในการดำเนินงานจนวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

กราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประเชิญ ไทยแจ่มจันทร์ อาจารย์ไพรัตน์ พิภน้อย อาจารย์โอวาท พูลศิริ อาจารย์อัจนรา สืบสินธุ์สกุลไชย ดร.รวิวรรณ ชินะตระกูล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระพล เทพหัสติน ณ อยุธยา ที่ได้กรุณาให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา

กราบขอบพระคุณ ท่านผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาตรวจแบบสอบถามพร้อมทั้งให้คำแนะนำในการแก้ไข การวิจัยครั้งนี้ ได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากผู้เชี่ยวชาญที่ได้กรุณาสละเวลาให้แนวคิดอันทรงคุณค่าในการตอบแบบสอบถามทั้งสามรอบ ตลอดจนผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน ในกองวิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยช่างกลปทุมวัน คุณแม่และบุคคลในครอบครัวทุกคน ที่ให้การสนับสนุนด้วยดี ขอกราบขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

พวงจันทร์ จุลละศร

ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	III
กิตติกรรมประกาศ	VI
สารบัญ	VII
สารบัญตาราง	XI
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
เชิงอรรถ	8
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	10
การอาชีวศึกษาในแผนการศึกษาฉบับที่ 6 และฉบับที่ 7	10
รูปแบบการเรียนการสอนการบริหารการศึกษา	14
การบริหารอาชีวศึกษา	16
การจัดทำหลักสูตรชุมชนที่เกิดตามเกณฑ์มาตรฐานของทบวงมหาวิทยาลัย	18
ความเป็นมาของหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาการบริหารอาชีวศึกษาของมหาวิทยาลัยไทย	22
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	23
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ	26
แนวทางการจัดหลักสูตรชุมชนเกิด	27
เชิงอรรถ	32
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	35
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	35
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	35

VII

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	หน้า
ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล	37
การวิเคราะห์ข้อมูล	38
เชิงอรรถ	42
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	43
1. ปรัชญาของหลักสูตร	44
2. วัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตร	46
3. วัตถุประสงค์เฉพาะของหลักสูตร	49
4. คุณสมบัติของผู้ควรได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษา	51
5. คุณลักษณะเด่นของผู้จบการศึกษา	54
6. วิธีการคัดเลือกผู้เข้าศึกษา	56
7. โครงสร้างของหลักสูตร	57
7.1 จำนวนหน่วยกิตหลังสำเร็จปริญญาโท	57
7.2 จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาบังคับ รายวิชาและจำนวนหน่วยกิต ของแต่ละวิชา	59
7.3 จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาเฉพาะ รายวิชาและจำนวนหน่วยกิต ของแต่ละวิชา	62
7.4 จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาเลือก รายวิชาและจำนวนหน่วยกิต ของแต่ละวิชา	64
8. เกณฑ์การประเมินผู้สำเร็จการศึกษา	67
8.1 เกณฑ์ความรู้ภาษาอังกฤษ	67
8.2 เกณฑ์การสอบประมวลความรู้	68
8.3 เกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิบัณฑิต	70
9. ความร่วมมือต่อหลักสูตร	71
9.1 ช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหาของวิชา	71
9.2 ช่วยสอนรายวิชาต่าง ๆ	85

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	104
สรุปผลวิจัย	104
1. ปรัชญาของหลักสูตร	104
2. วัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตร	104
3. วัตถุประสงค์เฉพาะของหลักสูตร	104
4. คุณสมบัติของผู้ควรได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษา	106
5. คุณลักษณะเด่นของผู้จบการศึกษา	106
6. วิธีการคัดเลือกผู้เข้าศึกษา	106
7. โครงสร้างของหลักสูตร	106
7.1 จำนวนหน่วยกิตหลังสำเร็จปริญญาโท	106
7.2 จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาบังคับ รายวิชาและจำนวนหน่วยกิต ของแต่ละวิชา	107
7.3 จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาเฉพาะ รายวิชาและจำนวนหน่วยกิต ของแต่ละวิชา	107
7.4 จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาเลือก รายวิชาและจำนวนหน่วยกิต ของแต่ละวิชา	107
8. เกณฑ์การประเมินผู้สำเร็จการศึกษา	108
8.1 เกณฑ์ความรู้ภาษาอังกฤษ	108
8.2 เกณฑ์การสอบประมวลความรู้	108
8.3 เกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิบัณฑิต	108
9. ความร่วมมือต่อหลักสูตร	108
9.1 ช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหาของวิชา	108
9.2 ช่วยสอนรายวิชาต่าง ๆ	110
อภิปรายผล	113
1. ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	113

IX

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2. คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา	115
3. โครงสร้างของหลักสูตร	116
4. วิธีการคัดเลือกผู้เข้าศึกษา	117
5. เกณฑ์การประเมินผู้สำเร็จการศึกษา	118
6. คุณลักษณะเด่นของผู้จบการศึกษา	119
ข้อเสนอแนะ	119
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	121
เชิงอรรถ	122
บรรณานุกรม	124
ภาคผนวก	127
ประกาศนียบัตรวิทยาลัย	128
หนังสือขอความร่วมมือตรวจสอบแบบสอบถาม	129
รายนามผู้เชี่ยวชาญ	130
หนังสือขอความร่วมมือให้ข้อมูลวิจัย รอบที่ 1	132
แบบสอบถาม รอบที่ 1	133
หนังสือขอความร่วมมือให้ข้อมูลวิจัย รอบที่ 2	138
แบบสอบถาม รอบที่ 2	139
หนังสือขอความร่วมมือให้ข้อมูลวิจัย รอบที่ 3	158
แบบสอบถาม รอบที่ 3	159
ประวัติผู้วิจัย	180

สารบัญตาราง

	ตารางที่	หน้า
	สถานศึกษาที่จัดการอาชีวศึกษา	2
	สถิติแสดงจำนวนผู้ไปศึกษาต่อต่างประเทศระดับปริญญา เอก ทั้งในจำนวนข้าราชการลาศึกษาต่อกับผู้ไปศึกษาต่อด้วยทุนส่วนตัว	4
	จำนวนสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาจำแนกตามกองสถานศึกษา พ.ศ. 2535	22
	ตารางแสดงจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีวศึกษา พ.ศ. 2535	25
1	แสดงลำดับของข้อความปรัชญาของหลักสูตรชุมชนนิเทศ สาขาการบริหาร อาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	44
2	แสดงลำดับของข้อความวัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตร	46
3	แสดงลำดับของข้อความวัตถุประสงค์เฉพาะของหลักสูตร	49
4	แสดงลำดับของข้อความคุณสมบัติของผู้ควร ได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษา	51
5	แสดงลำดับของข้อความคุณลักษณะเด่นของผู้จบการศึกษา	54
6	แสดงลำดับของข้อความวิธีการคัดเลือกผู้เข้าศึกษาต่อ	56
7	แสดงลำดับของข้อความจำนวนหน่วยกิตหลังสำเร็จปริญญาโท	57
8	แสดงลำดับของข้อความจำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาบังคับ รายวิชา และจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา	59
9	แสดงลำดับของข้อความจำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาเฉพาะ รายวิชา และจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา	62
10	แสดงลำดับของข้อความจำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาเลือก รายวิชา และจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา	64
11	แสดงลำดับของข้อความเกณฑ์ความรู้ภาษาอังกฤษ	67
12	แสดงลำดับของข้อความเกณฑ์การสอบประมวลความรู้	68
13	แสดงลำดับของข้อความเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิ	70

XI

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
14	แสดงลำดับของแนวคิดที่ผู้เชี่ยวชาญ ยินดีให้ความร่วมมือต่อหลักสูตร คุณวุฒิบัณฑิตในการช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหาของรายวิชา	72
15	แสดงลำดับของแนวคิดที่ผู้เชี่ยวชาญ ยินดีให้ความร่วมมือต่อหลักสูตร คุณวุฒิบัณฑิตในการช่วยสอนรายวิชา	85

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การอาชีวศึกษา เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่มุ่งผลิตกำลังคนให้มีคุณภาพตามความต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งนี้เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจ ซึ่งมีแนวโน้มจะเปลี่ยนแปลงไปสู่สาขาอุตสาหกรรมบริการและการเกษตรสมัยใหม่ยิ่งขึ้น จึงทำให้มีความต้องการกำลังในระดับสูงมากขึ้น ตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) ได้วางแนวทางในการพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจและสังคม สำหรับการพัฒนากำลังคนระดับกลางและระดับสูง โดยการปรับปรุงการศึกษา ให้ผู้จบการศึกษามีความรู้ ทักษะและคุณธรรมที่จะไปประกอบอาชีพได้อย่างมีคุณภาพ ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน นอกจากนี้ ยังได้กำหนดวัตถุประสงค์ นโยบายและมาตรการการพัฒนาระดับอุดมศึกษาไว้เพื่อมุ่งพัฒนาการอุดมศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญา ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ ให้สอดคล้องกับการพัฒนาบุคคล ท้องถิ่น และประเทศ สามารถผลิตกำลังคน พัฒนาองค์ความรู้และศาสตร์ทุกสาขา รวมทั้งการวิจัยเพื่อการพึ่งพาตนเอง ให้การบริการทางวิชาการแก่สังคมและเป็นผู้นำในการทำนุบำรุง ศึกษา วิจัยและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม พัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีปัญญา มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีคุณธรรม จริยธรรมและทักษะ ตลอดจนบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ เพื่อให้สามารถนำและรองรับการเปลี่ยนแปลงทาง เศรษฐกิจและสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ¹

ปัจจุบันรัฐได้ให้การสนับสนุนและส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษา โดยมีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการอาชีวศึกษาเพิ่มมากขึ้นในปี พ.ศ. 2535 มีสถานศึกษาที่จัดการศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาดังต่อไปนี้

:

สถานศึกษาที่จัดการอาชีวศึกษา

พ.ศ. 2535

สังกัด	จำนวนสถานศึกษา
กรมอาชีวศึกษา ²	227
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ³	36
ทบวงมหาวิทยาลัย ⁴	3
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ⁵	303
รวม	569

ข้อมูลแสดงจำนวนสถานศึกษาที่มีหน้าที่ในการจัดการศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาทั้ง 569 แห่ง นอกจากนี้ยังมีสถานศึกษาที่กระจัดกระจายอยู่ตามกระทรวงต่าง ๆ อีกจำนวนหนึ่งด้วย จากสถานศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนทั่วประเทศจำนวนมากมายเหล่านี้น ย่อมต้องมีจำนวนผู้บริหารระดับสูงลักษณะต่าง ๆ กันเป็นจำนวนมากด้วย นับตั้งแต่ผู้อำนวยการ ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้ง ผู้จัดการ อาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการและอื่น ๆ ฉะนั้นจึงมีจำนวนผู้บริหารเพิ่มจำนวนเป็นทวีคูณ ซึ่งบุคคลเหล่านี้มีความรู้ ทักษะ ความสามารถและคุณวุฒิแตกต่างกัน การจะพัฒนาคุณภาพของผู้บริหาร จึงเป็นภาระหน้าที่อันหนักปฏิบัติของสถาบันอุดมศึกษา ที่จะต้องให้บริการทางด้านวิชาการแต่สังคัม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้ดำเนินการสอนหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต (ค.อ.ม.) สาขาการบริหารอาชีวศึกษามาตั้งแต่ พ.ศ. 2530 มีผู้บริหารและคณาจารย์จากสถาบันการอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนมาศึกษาต่อจำนวนมาก ประมาณปีละ 40-60 คน และมีผู้สำเร็จการศึกษาในสาขานี้จำนวนมากขึ้นตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนี้ยังมีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ก็ได้เปิดสอนหลักสูตรการบริหารอาชีพและเทคนิคศึกษาขั้นด้วย จึงเป็นผลให้ผู้สำเร็จการบริหารอาชีพศึกษาทวีจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยที่มนุษย์ย่อมมีความต้องการที่จะแสวงหาเป้าหมายที่จะทำให้ชีวิตได้มีรางวัลและมีความหมายมากขึ้นตามลำดับชั้น ดังเช่น แนวทฤษฎีความต้องการของ Maslow ซึ่งได้แบ่งความต้องการของมนุษย์เป็น 5 ลำดับ คือ ความต้องการทางร่างกาย ความปลอดภัย ความรักและเป็นเจ้าของ ความมีชื่อเสียงและได้รับการยกย่อง และความต้องการความสมหวังและสามารถทำการได้ด้วยตนเอง⁶ ฉะนั้น เมื่อผู้บริหารสถานศึกษาสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทแล้ว ก็ย่อมมีความต้องการที่จะศึกษาในลำดับที่สูงขึ้นไปอีก ทั้งนี้เพื่อพัฒนาและเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ รวมทั้งเสริมสร้างบุคลิกภาพและคุณลักษณะด้านการบริหารการอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สถาบันระดับอุดมศึกษาปัจจุบันที่ผลิตกำลังคนระดับปริญญาเอกมีจำนวนน้อย ซึ่งแต่ละปีก็มีผู้สำเร็จการศึกษาจำนวนไม่มาก ไม่เพียงพอับความต้องการของประเทศ ในอดีตมีสถาบันการศึกษาของไทยเพียง 2 แห่ง ที่เปิดสอนระดับปริญญาเอกสาขาการบริหารการศึกษา คือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งเปิดรับนักศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2529 รับนักศึกษาเข้าศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาการบริหารการศึกษาปีละ 15 คน⁷ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งรับนักศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2531 รับนักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาการบริหารการศึกษา ปีละ 10 คน⁸ เมื่อพิจารณาจากจำนวนการรับบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกสาขานี้แล้ว จะเห็นได้ว่าปริมาณการรับเข้าศึกษามีจำนวนน้อยมาก ซึ่งก็มีผลกระทบต่อจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่มีจำนวนน้อยด้วย นอกจากนี้มีผลทำให้ข้าราชการต้องลาไปศึกษาต่อระดับปริญญาเอกทางด้านการศึกษาในต่างประเทศ ดังปรากฏเป็นสถิติของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) เมื่อปี พ.ศ. 2533 มี จำนวนถึง 146 คน⁹ มากกว่าสาขาอื่น ๆ ซึ่งในจำนวนนี้ก็มิได้ไปเรียนในสาขาการบริหารการศึกษาด้วย นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ทุนส่วนตัวเพื่อไปศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกสาขาการศึกษาอีกส่วนหนึ่ง

สถิติแสดงจำนวนผู้ไปศึกษาต่อต่างประเทศระดับปริญญา เอก
ทั้งในจำนวนข้าราชการลาศึกษาต่อกับผู้ไปศึกษาด้วยทุนส่วนตัว
ปี พ.ศ. 2533¹⁰

สาขาวิชา	ข้าราชการ ลาศึกษาต่อ	ผู้ศึกษาต่อ ด้วยทุนส่วนตัว	รวม
เกษตรศาสตร์	113	3	116
การศึกษา	146	2	148
วิศวกรรมศาสตร์	97	11	108
ชีววิทยา	129	2	131
สังคมศาสตร์	72	4	76
แพทยศาสตร์และสาธารณสุขศาสตร์	62	8	70
เศรษฐศาสตร์	50	8	58
รวม	669	38	707

ข้อมูลที่แสดงไว้นี้ เป็นจำนวนบุคคลที่ไปศึกษาต่อต่างประเทศในสาขาการศึกษาในระดับปริญญาเอก อาจจะเป็นสาเหตุให้สถาบันการศึกษาภายในประเทศตื่นตัวจัดเปิดสอนในระดับนี้ เพราะนอกจากทำให้เงินตรารั่วไหลออกนอกประเทศไปอย่างน่าเสียดายแล้ว สถาบันการศึกษาของไทยยังต้องการมีบทบาทจัดการศึกษาให้สนองตอบต่อความต้องการของบุคคลให้มีปริมาณที่เพียงพอและมีมาตรฐานการศึกษาเป็นที่ยอมรับว่าทัดเทียมกับต่างประเทศด้วย ซึ่งสามารถแก้ไขปัญหาการไปศึกษาต่อในต่างประเทศและสามารถลดค่าใช้จ่ายในการไปศึกษาต่อต่างประเทศดังกล่าวแล้ว

โดยที่การศึกษาระดับปริญญาเอกด้านการบริหารอาชีพศึกษา ยังไม่มีสถาบันการศึกษาใดเปิดทำการสอนในประเทศไทย ทั้ง ๆ ที่สาขานี้ มีความสำคัญต่อการจัดการทางเอกสารเป็นเอกสารที่ส่งไว้ในสำหรับการทำงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับดูแต่เห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านอาชีวศึกษาของประเทศเป็นอย่างมาก เพราะมีสถานศึกษาประเภทนี้ทั้งภาครัฐและเอกชนจำนวนมาก และยิ่งกว่านั้นผู้บริหารสถานศึกษาประเภทอาชีวศึกษา เป็นจักรกลสำคัญที่จะผลิตกำลังคนระดับกลาง เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาไปสู่ความเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่หรือ NICS (Newly Industrialized Countries) นอกจากนี้ยุทธศาสตร์สำคัญของการพัฒนาประเทศ ที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมและภาคเกษตรกรรม ทำให้มีการนำเทคโนโลยีและวิชาการแขนงใหม่ ๆ มาใช้อย่างกว้างขวาง ซึ่งมีผลต่อเนื่องกระทบต่อการพัฒนากำลังคนที่จะต้องสอดคล้องและสนองตอบต่อความเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อีกทั้งสาระสำคัญของนโยบาย วัตถุประสงค์ และมาตรการของแผนพัฒนาการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 7 ได้เน้นไปที่การขยายการผลิตบัณฑิตในระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อเพิ่มการผลิตกำลังคนระดับสูง เพื่อสนองความต้องการกำลังคนและการพัฒนาประเทศ รวมทั้งการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาให้ไปสู่การจัดการศึกษานานาชาติในโอกาสต่อไป ฉะนั้นความจำเป็นในการพัฒนาความรู้ความสามารถของบุคลากรที่เป็นผู้บริหารด้านอาชีวศึกษาซึ่งเป็นบุคคลสำคัญที่มีหน้าที่ในการวางแผน และดำเนินการตามนโยบายของการจัดการอาชีวศึกษาของประเทศทั้งภาครัฐและเอกชน ให้ดำเนินไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการพัฒนา กำลังคนได้ดี และมีประสิทธิภาพ การเพิ่มพูนความรู้และความสามารถให้กับผู้บริหารประเภทอาชีวศึกษาในระดับคุณวุฒิในเขต ย่อมจะมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนากำลังคนระดับกลางของประเทศให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

โดยที่การศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางพิจารณาการจัดทำหลักสูตรด้านการบริหารอาชีวศึกษา ระดับคุณวุฒิในเขตยังไม่มี ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาแนวทางการจัดทำหลักสูตรคุณวุฒิในเขต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา โดยนำเอาเทคนิคเดลฟายมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพราะมีคุณสมบัติพิเศษที่สามารถรวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์ทางด้านอาชีวศึกษาและการบริหารงานทางการศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้ได้มาซึ่งความคิดและแนวทาง อันจะเกิดคุณประโยชน์ในการจัดร่างหลักสูตรให้เป็นที่ยอมรับและเชื่อถือได้ และบังเกิดประสิทธิภาพต่อการจัดทำหลักสูตรคุณวุฒิในเขต สาขาการบริหารอาชีวศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวความคิดการจัดทำหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา ตามความคิดของผู้เชี่ยวชาญ
2. เพื่อศึกษาความคิดของผู้เชี่ยวชาญในการวางโครงสร้าง และเนื้อหาของหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา
3. เพื่อศึกษาความร่วมมือของผู้เชี่ยวชาญที่จะเื้อต่อการบริหารหลักสูตรดังกล่าวของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้จะทำการศึกษาโดยใช้เทคนิคเดลฟาย ซึ่งกำหนดการสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 รอบ
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการจัดการอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา จำนวน 22 คน
3. การวิจัยครั้งนี้ เป็นวิธีการที่มีจุดมุ่งหมายที่จะรวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเพื่อนำมาหาแนวทางการทำนายเกี่ยวกับเรื่องหนึ่ง เรื่องใดโดยเฉพาะ ข้อมูลที่ได้ย่อมเป็นความคิดเห็นในแนวกว้าง ๆ ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ไม่สามารถวิเคราะห์ในรูปของสถิติที่ชัดเจนได้ นอกจากนั้นผู้เชี่ยวชาญได้ทำการศึกษาเฉพาะกรอบที่กำหนดไว้ รวมทั้งข้อจำกัดเกี่ยวกับเวลาของการวิจัย

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยยึดกรอบแนวคิดของเกณฑ์การจัดทำหลักสูตรดุษฎีบัณฑิตของทบวงมหาวิทยาลัย ตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง แนวทางและวิธีการพิจารณาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2533¹¹ ดังต่อไปนี้

1. ปรัชญาของหลักสูตร เป็นกรอบความคิด ความเชื่อ หรือแนวความคิดที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลมีความเห็นพ้องต้องกันว่าสมควรจัดเป็นปรัชญาของหลักสูตรดุขภูมวิทิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ

2. วัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตร เป็นข้อกำหนดทั่วไป หรือข้อกำหนดกว้าง ๆ ที่เน้นการพัฒนาทางวิชาการ ผลิตภัณฑ์ที่มีความรู้ความสามารถในระดับสูง สามารถสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับปรัชญาของหลักสูตร

3. วัตถุประสงค์เฉพาะของหลักสูตร เป็นข้อกำหนดที่เน้นการพัฒนาทางวิชาชีพ ให้มีความรู้ความสามารถระดับสูง เพื่อให้สามารถบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ได้อย่างมีอิสระ และมีมาตรฐานทางวิชาชีพสอดคล้องกับความต้องการของเศรษฐกิจและสังคม โดยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตร

4. คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา เป็นข้อกำหนดเกณฑ์การรับผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยรับรองและคณะกรรมการประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษาพิจารณาแล้วเห็นสมควรรับเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกได้

5. คุณลักษณะเด่น ๆ ของผู้จบการศึกษา เป็นผลสำเร็จในการศึกษาระดับปริญญาเอก ที่สร้างสรรค์บุคคลให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถเป็นที่พึงประสงค์ของสังคม

6. วิธีการคัดเลือกผู้เข้าศึกษา เป็นวิธีการที่ใช้ในการคัดเลือกผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะรับเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก

7. โครงสร้างของหลักสูตร เป็นส่วนประกอบของหมวดวิชาที่จะต้องเรียนจนจบหลักสูตร ได้แก่ จำนวนหน่วยกิตหลังสำเร็จปริญญาโท จำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะหมวดวิชาชีพ หมวดวิชาเลือก รายวิชาและจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา

8. เกณฑ์การประเมินผู้สำเร็จการศึกษา เป็นข้อกำหนดในการเรียนจบหลักสูตรทั้งในด้านรายวิชา ความรู้ด้านภาษาอังกฤษ การสอบประมวลความรู้และผลงานด้านการวิจัย

นอกจากนี้ เพื่อให้งานวิจัยนี้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการจัดทำหลักสูตรดุขภูมวิทิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่จะผลิตนักวิชาการและผู้บริหาร ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกรอบเพิ่มอีก

1 ประการ คือ การแสวงหาความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญในการจัดทำหลักสูตรนี้ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชิงอรรถ

¹กรมอาชีวศึกษา, ก้าวไปไหนแผนฯ 7 (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2533), หน้า 5.

²กรมอาชีวศึกษา, สถิติอาชีวศึกษา 2535 (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2536), หน้า 59.

³สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, ข้อมูลสถานศึกษา 2535, (เอกสารโรเนียว), หน้า4.

⁴ทบวงมหาวิทยาลัย, รายงานประจำปี 2535 (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536), หน้า 21.

⁵สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สถิติการศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2535 (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2536), หน้า 8.

⁶เมธี ปิลันธนานนท์, การบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2533), หน้า 139-141.

⁷ทบวงมหาวิทยาลัย, หลักสูตรปริญญาครุศาสตร์ชั้นบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา, (เอกสารโรเนียว), หน้า 1-6.

⁸ทบวงมหาวิทยาลัย, รายงานประจำปี 2534 (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533), หน้า 38.

⁹ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, รายงานประจำปี 2533,
(เอกสารโรเนียว), หน้า 28-31.

¹⁰ เรื่องเดียวกัน, หน้าเดียวกัน.

¹¹ ทบวงมหาวิทยาลัย, ประมวล กฎ ระเบียบ ประกาศ ทบวงมหาวิทยาลัย,
(เอกสารโรเนียว), หน้า 22-30.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการเรียบเรียงวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาแนวคิดการจัดทำหลักสูตร
คุณวุฒิบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง แบ่งออกเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

1. การอาชีวศึกษาในแผนการศึกษา ฉบับที่ 6 และฉบับที่ 7
2. รูปแบบการเรียนการสอนการบริหารการศึกษา
3. การบริหารอาชีวศึกษา
4. การจัดทำหลักสูตรคุณวุฒิบัณฑิตตามเกณฑ์มาตรฐานของทบวงมหาวิทยาลัย
5. ความเป็นมาของหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาการบริหารอาชีวศึกษา
ในมหาวิทยาลัยไทย
6. แนวทางการจัดหลักสูตรคุณวุฒิบัณฑิต

การอาชีวศึกษาในแผนการศึกษา ฉบับที่ 6 และฉบับที่ 7

การพัฒนาการศึกษาได้เริ่มมาตั้งแต่ พ.ศ. 2504 เป็นต้นมา รัฐได้กำหนดให้มี
แผนพัฒนาการศึกษา ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติติดต่อกันมาเป็นระยะ ๆ เพื่อ
ให้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคคล สังคมและเศรษฐกิจของประเทศ แนว
ทางการพัฒนาการศึกษาในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาตินั้น ได้คำนึงถึงทิศทางและเป้าหมาย
ของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในช่วงเวลาเดียวกันเป็นสำคัญ ทั้งนี้เพื่อให้มีการพัฒนาการ
ศึกษา สนับสนุน และสอดคล้องไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ รวมทั้ง
สามารถขจัดปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ตลอดจนช่วยพัฒนาคุณภาพของคนในสังคม
ให้สามารถพัฒนาสังคมให้เจริญก้าวหน้า และดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์และวัฒนธรรมอันดีงาม
ของชาติ¹

ผลการปฏิบัติตามแผนการศึกษาแห่งชาติ และแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่
6 (พ.ศ. 2530-2534) ได้มีการพัฒนาการศึกษาทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ โดยมีการ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขยายบริการทางการศึกษาที่กว้างขวางมากขึ้น ทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านเป้าหมายการศึกษาเพื่อชีวิตและพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ได้มีการขยายการผลิตกำลังคน สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเฉพาะสาขาที่ขาดแคลน เช่น วิศวกรรมและช่างเทคนิคสาขาต่าง ๆ ทั้งในหลักสูตรระยะสั้น ในสถานศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน²

สำหรับในส่วนของการอาชีวศึกษา ในแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา ฉบับที่ 6 นั้น กำหนดวัตถุประสงค์สำคัญของการจัดการอาชีวศึกษา คือ มุ่งผลิตและพัฒนากำลังคน สาขาวิชาอื่นต่าง ๆ ในระดับกลางและระดับสูงให้เหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ ซึ่งกรมอาชีวศึกษาได้กำหนดนโยบายในการจัดการอาชีวศึกษาไว้ 12 ประการ คือ

1. ลดการผลิตกำลังคนในระดับ ประถม และสาขาวิชาที่เกินความต้องการและเพิ่มการผลิตกำลังคนในระดับ ประถม และสาขาวิชาที่ขาดแคลนให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็น ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ
2. พัฒนาหลักสูตรให้ได้คุณภาพทัดเทียมกันในแต่ละระดับ ประเภทการศึกษาและสาขาวิชา ให้ความสำคัญยกยูนและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงความก้าวหน้าเทคโนโลยีและตลาดแรงงาน
3. พัฒนาคูณคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ตลอดจนมีความสามารถในการสร้างงาน เมื่อประกอบอาชีพอิสระได้
4. พัฒนาคูณภาพครูอาชีวศึกษาประจำการให้ทันต่อความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยี ตลอดจนเร่งผลิตครูในสาขาที่ขาดแคลน
5. เสริมสร้างระบบงานและองค์กรกลาง เพื่อทำหน้าที่ประสานการดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบายการผลิต และการใช้กำลังคนด้านการอาชีวศึกษาในระดับและประเภทต่าง ๆ
6. พัฒนาระบบข้อมูลตลาดแรงงานด้านอาชีวศึกษาทั้งในระดับสถานศึกษา ระดับจังหวัด ระดับภาค ระดับชาติ และมีระบบการประสานงานกันในแต่ละระดับอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลตลาดแรงงานอย่างกว้างขวาง และทั่วถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. พัฒนาระบบการติดตามประเมินผล การปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการ
อาชีวศึกษา ประเภท และสาขาวิชาต่าง ๆ ทั้งในระดับสถานศึกษา ระดับ
จังหวัด ระดับภาค และระดับชาติ

8. ขยายบทบาทความร่วมมือของภาครัฐและเอกชน ในการจัดการอาชีว
ศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้เอกชนเข้ามาร่วมจัดการ
อาชีวศึกษาในระดับ ประเภท และสาขาวิชาที่เอกชนสามารถจัดได้ดี มีคุณภาพ
และจัดได้ปริมาณพอเพียงกับความต้องการของตลาดแรงงาน

9. ปรับปรุงค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง ค่าธรรมเนียม เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วน
ร่วมรับภาระในการจัดการอาชีวศึกษาในสัดส่วนที่สูงขึ้น และจัดสรรทุนการศึกษา
แก่ผู้เรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์

10. ส่งเสริมให้มีการศึกษา ค้นคว้า วิจัยรูปแบบลักษณะการจัดการอาชีว
ศึกษา เพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษา

11. ส่งเสริมบทบาทของสถานศึกษาในการให้บริการทางวิชาชีพแก่ชุมชน
และทดสอบฝีมือแรงงาน โดยจัดเองหรือประสานด้านวิชาการและการใช้
ทรัพยากรร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

12. ปรับหลักสูตรอาชีวศึกษาให้สามารถเชื่อมโยงกันได้ ระหว่างการ
ศึกษาในระบบและนอกระบบโรงเรียน³

ในระยะเวลาประมาณ 4 ปีที่ผ่านมา กรมอาชีวศึกษาได้ดำเนินงานในด้านการจัด
การศึกษาวិชาชีพ เพื่อพัฒนาการผลิตกำลังคนระดับอาชีวศึกษาทั้งแรงงานกึ่งฝีมือ แรงงานฝีมือ
และช่างเทคนิค ที่สำคัญหากพิจารณาในแง่ปริมาณแล้ว จะเห็นว่าปริมาณร้อยละ 50 ของกำลัง
คนที่เข้าสู่ตลาดแรงงานในแต่ละปี เป็นผู้สำเร็จจากสถานศึกษาในสังกัดของกรมอาชีวศึกษา
จึงเปรียบเสมือนเป็นแม่บทของการจัดการศึกษาวิชาชีพ

ฉะนั้น เมื่อก้าวเข้าสู่แผนพัฒนาอาชีวศึกษาลับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) จึงได้
มีการเตรียมการเพื่อพิจารณาการจัดการอาชีวศึกษาอย่างรอบคอบ โดยพิจารณาถึงผลการ
ดำเนินงานในช่วงเวลาที่ผ่านมา ในเรื่องปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น รวมทั้งแนวโน้มที่จะเกิดขึ้น
ในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปัญหาเรื่องการกระจายโอกาสและการสร้างความสะดวก
ทางการศึกษาแก่กลุ่มคนที่ด้อยโอกาส คุณภาพของกระบวนการเรียนการสอนที่พึงประสงค์

คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับ ประเภทต่าง ๆ ประสิทธิภาพของระบบการศึกษาทั้ง
ในด้านพฤติกรรมการสอนของครู-อาจารย์ การกระจายอำนาจการบริหารที่ยังขาดความ
ยืดหยุ่น และการระดมสรรพกำลังเพื่อจัดการศึกษาให้เกิดความเสมอภาค

กรมอาชีวศึกษา จึงได้กำหนดนโยบายในการจัดการอาชีวศึกษา ในแผนพัฒนา
อาชีวศึกษาฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) ไว้ 15 ประการ คือ

1. เร่งรัดพัฒนาการผลิตกำลังคนให้มีความรู้ ทักษะ สอดคล้องกับการ
ขยายตัวของเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและการประกอบอาชีพ
อิสระ
2. ปรับปรุงโครงสร้างและรูปแบบการจัดการอาชีวศึกษา ให้เอื้ออำนวยต่อ
การผลิตกำลังคนในสาขาที่ขาดแคลน และจำเป็นต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง
ตลาดแรงงานในภาคอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และบริการทันสมัย
3. พัฒนาผู้เรียนให้มีนิสัยรักการทำงาน มีศรัทธา และมีจรรยาบรรณ
วิชาชีพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ พร้อมมี
คุณลักษณะที่พึงประสงค์
4. ส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม ป้องกันและแก้ไขปัญาและ
การทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
5. ส่งเสริมการประดิษฐ์ คิดค้น ดัดแปลง และพัฒนาเทคโนโลยีท้องถิ่น
เพื่อให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพทรัพยากรและอาชีพ
6. ส่งเสริมและสนับสนุนการขยายโอกาสการศึกษาวิชาชีพอย่างกว้าง
ขวางแก่ทุกกลุ่มชน
7. ขยายการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านอาชีพให้กว้างขวาง ทั้งด้านอุตสาหกรรม-
กรรม เกษตรกรรม และบริการ โดยเฉพาะด้านเกษตรกรรม เน้นเกษตรกรรม
และผู้ที่จะเป็นเกษตรกร ให้สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ
8. ส่งเสริมการบริการวิชาชีพระยะสั้นแก่ชุมชนอย่างกว้างขวาง
สอดคล้องกับความต้องการของบุคคล สภาพทรัพยากรท้องถิ่น และตลาดแรงงาน
9. เร่งรัดพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นผู้นำในการจัดวิชาชีพในท้องถิ่น มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และการวิเคราะห์ วิจัย เพื่อพัฒนาการศึกษาวิชาชีพและเทคโนโลยีในท้องถิ่น

11. เร่งรัดพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน ให้มีความรู้ทักษะ สอดคล้องกับวิทยาการและเทคโนโลยีใหม่
12. พัฒนาองค์กรและกลไกการจัดอาชีวศึกษาตั้งแต่ระดับสถานศึกษาระดับจังหวัด ระดับภาค และระดับกรม ให้สามารถดำเนินงานได้อย่างมีเอกภาพ ประสานสัมพันธ์ สอดคล้องเป็นกระบวนการเดียวกันอย่างเป็นระบบ
13. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้การจัดอาชีวศึกษาเป็นไปอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ ตลอดจนระดมทรัพยากรจากแหล่งอื่นทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ
14. ส่งเสริมการวิเคราะห์ วิจัยและการจัดระบบข้อมูล เพื่อประโยชน์ในการบริหาร ตลอดจนเร่งรัดพัฒนาการติดตามและประเมินผลอย่างจริงจังต่อเนื่อง
15. สนับสนุนการอาชีวศึกษาในการจัดการศึกษาด้านอาชีพ เพื่อเตรียมคนยุคใหม่ที่จำเป็นในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ และเพื่อเพิ่มบทบาทของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้⁴

นโยบายของการจัดการอาชีวศึกษาในแผนพัฒนาการอาชีวศึกษาระดับที่ 6 และฉบับที่ 7 จะเห็นได้ว่าภาระหน้าที่สำคัญในด้านการผลิตและการพัฒนากำลังคน สาขาวิชาชีพในระดับกลางและระดับสูง ให้มีคุณภาพได้นั้น ผู้บริหารทางการอาชีวศึกษาก็ควรจะได้รับการพัฒนาคุณภาพด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะการพัฒนาความรู้ในระดับปริญญาเอก เพื่อความมีประสิทธิภาพในการวิจัยและค้นคว้าด้านการศึกษาของประเทศให้มากยิ่งขึ้น เป็นความจำเป็นอย่างยิ่ง สำหรับประเทศที่กำลังพัฒนา เพื่อจะได้มีส่วนร่วมในการวางแผน การจัดการ การบริหารการศึกษา การจัดการนิเทศ ทั้งนี้เพื่อจะได้ให้ความรู้ความสามารถและประสิทธิภาพได้ในที่สุด

รูปแบบการเรียนการสอนการบริหารการศึกษา

การเรียนการสอนสาขาการบริหารการศึกษา ซึ่งจัดการศึกษาภายใต้การควบคุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณของทบวงมหาวิทยาลัย นับตั้งแต่ พ.ศ. 2522 เป็นต้นมา ทบวงมหาวิทยาลัยได้กำหนดมาตรฐานของหลักสูตรระดับปริญญาโท เพื่อเปิดโอกาสให้มหาวิทยาลัยได้จัดการสอนระดับบัณฑิตศึกษาหลายสาขาวิชา รวมทั้งสาขาการบริหารการศึกษา และจัดให้มีการปรับปรุงมาตรฐานการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาอีกครั้งใน พ.ศ. 2533 ซึ่งกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จัดการเรียนการสอนโดยมุ่งให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ เน้นการพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพที่มีความรู้ความสามารถในระดับสูง สามารถแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ได้อย่างอิสระและสร้างสรรค์ความก้าวหน้าทางวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้ระบบการศึกษาแบบทวิภาค โดยหนึ่งปีการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ภาค การศึกษาปกติในหนึ่งภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลาการเรียนไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์ เรียนในระบบหน่วยกิต ในระดับปริญญาโท เรียนตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต และระดับปริญญาเอกไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต โครงสร้างของหลักสูตร แบ่งเป็น 2 แผนการศึกษา คือ

1. แผน ก. เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัย ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต และต้องศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต
2. แผน ข. เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการศึกษารายวิชา โดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ แต่ต้องมีการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต แต่ไม่เกิน 6 หน่วยกิต

สำหรับการเรียนการสอนในหลักสูตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา พ.ศ. 2528 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้กำหนดการเรียนตลอดหลักสูตรไว้อย่างน้อย 45 หน่วยกิต ทั้งนี้ไม่รวมวิทยานิพนธ์ โดยแบ่งเป็น 4 หมวดวิชา คือ

หมวด ก. เทคนิคการวิจัยและสถิติ เรียนไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต วิชาบังคับ 9 หน่วยกิต และวิชาเลือกไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต

หมวด ข. พฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ เรียนไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต วิชาบังคับ 6 หน่วยกิต และวิชาเลือกไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

หมวด ค. การบริหารการศึกษา เรียนไม่น้อยกว่า 21 หน่วยกิต วิชาบังคับ 10 หน่วยกิต และวิชาเลือกไม่น้อยกว่า 11 หน่วยกิต

หมวด ง. วิทยานิพนธ์ ไม่มีหน่วยกิตบังคับ แต่ผู้เรียนทุกคนต้องทำในลักษณะของ

วิทยานิพนธ์ เป็นการนำหลักวิชาจากที่เรียนทั้งหมดนำมาประยุกต์ใช้ โดยให้มีเนื้อหาเข้มข้น เอกสารนี้เป็นเอกสารทส่งวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เท่ากับเรียนรายวิชา 12 หน่วยกิต^๕

ส่วนหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ตามหลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2531 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำหนดการเรียนตลอดหลักสูตรไว้ โดยแบ่งเป็นรายวิชาเรียน 72 หน่วยกิต และวิทยานิพนธ์ 24 หน่วยกิต รวมจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร 96 หน่วยกิต ซึ่งเป็นหมวดวิชาเอก 48 หน่วยกิต และหมวดวิชาสัมพันธ์ 24 หน่วยกิต และกำหนดให้ผู้เรียนต้องทำวิทยานิพนธ์^๖

เมื่อพิจารณารูปแบบการเรียนการสอนสาขาการบริหารการศึกษา ทั้งระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอกแล้ว จะเห็นได้ว่าการผลิตนักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถทางการบริหารการศึกษา มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้และทักษะในสาขาวิชาการบริหารการศึกษาให้มีความเชี่ยวชาญมากยิ่งขึ้น ทั้งยังสามารถสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการศึกษาค้นคว้าวิจัยและพัฒนาความรู้ให้เหมาะสมกับการบริหารทั้งศาสตร์และศิลป์ สามารถนำวิทยาการต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ให้บังเกิดประสิทธิภาพแก่หน้าที่การงานและพัฒนาศักยภาพของแต่ละบุคคล ส่งผลไปสู่ความเจริญก้าวหน้าทั้งของหน่วยงานและของตนเอง

การบริหารอาชีพศึกษา

การบริหารอาชีพศึกษา เกิดจากการประสมของคำ 2 คำคือคำว่า "การบริหาร" กับคำว่า "อาชีพศึกษา" ดังนั้น จึงสามารถให้ความหมายของคำแต่ละคำดังนี้

Simon ได้กล่าวถึงความหมายของการบริหารว่า หมายถึง "กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ร่วมมือกันดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างร่วมกัน ดังนั้นการบริหารจึงเกี่ยวข้องกับคนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มาร่วมมือกันทำกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน"^๗ ขณะที่ Drucker ได้เน้นความหมายของการบริหารที่เป็นศิลปะของการทำงานร่วมกับคนอื่น โดยกล่าวว่า "การบริหารคือศิลปะในการงานให้บรรลุเป้าหมายกับผู้อื่น"^๘ ส่วน นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ ได้ให้ความหมายใกล้เคียงกับ Simon โดยกล่าวไว้ว่า "หมายถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ที่บุคคลร่วมกันกำหนด โดยใช้กระบวนการด้านการค้า

การอย่างมีระเบียบและใช้ทรัพยากรตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ อย่างเหมาะสม"⁹

นอกจากนี้ สมบูรณ์ พรหมภาพ ได้ให้ความหมายของการบริหารไว้ว่า "การบริหารเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ สำหรับการบริหารเป็นศาสตร์ ก็เพราะเป็นวิชาที่มีการจัดระเบียบแบบแผนไว้อย่างดีแล้ว มีการศึกษาค้นคว้าหลักเกณฑ์และทฤษฎีที่พึงเชื่อถือได้สำหรับนำมาใช้ในการบริหาร"¹⁰ และ ธงชัย สันติวงษ์ ยังได้ให้ความหมายอีกนัยหนึ่งว่า "การบริหารเป็นศิลป์ ก็เพราะว่า การบริหารเป็นเรื่องของการรู้จักนำเอาความรู้ต่าง ๆ ที่ถือว่าเป็นศาสตร์ที่มีกฎเกณฑ์แน่นอน มาปรับปรุงใช้ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่เป็นจริง เพื่อให้ได้ผลที่ได้มาในทางปฏิบัติที่ถูกต้องตามที่ต้องการมากที่สุด"¹¹

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปความหมายของคำว่า "การบริหาร" ได้ดังนี้ คือ "การที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปร่วมมือกันทำกิจกรรม โดยใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ในการทำงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ"

สำหรับคำว่า "อาชีวศึกษา" นั้น ในพจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถานได้ให้ความหมายว่า "การเลี้ยงชีวิต การทำมาหากิน" และ Dictionary of Education ยังได้ให้ความหมายของ "อาชีวศึกษา" ไว้ว่า หมายถึง การให้การศึกษาหรือการฝึกอบรมบุคคลเพื่อการประกอบอาชีพ

นุชนารถ สุนทรพันธุ์ ได้ให้ความหมายของอาชีวศึกษาไว้ว่า หมายถึง "การศึกษาด้านวิชาชีพ ซึ่งมีทั้งวิชาชีพชั้นสูง (Professional) และที่ไม่ใช่วิชาชีพชั้นสูง (Non-Professional) การจัดการอาชีวศึกษานั้น สามารถจัดได้ทั้งในระบบโรงเรียน (Formal Educational) นอกโรงเรียน (Non-Formal Education) และการจัดการศึกษาที่ไม่เป็นทางการ (Informal Education)¹² ส่วน เมธี บิลันธานนท์ ได้กล่าวไว้ว่า "การอาชีวศึกษา อาจถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน เพราะทุกคนต้องทำมาหาเลี้ยงชีพ การหาเลี้ยงชีพจำเป็นต้องมีวิชาชีพ การศึกษาหาความรู้ ความชำนาญ เพื่อประกอบอาชีพ การหาเลี้ยงชีพจำเป็นต้องมีวิชาชีพ การศึกษาหาความรู้ ความชำนาญ เพื่อประกอบอาชีพ เรียกว่า อาชีวศึกษา"¹³ และสวัสดิ์ อุดมโภชน์ ยังได้ให้ความหมายไว้ว่า "การศึกษาที่จัดประสบการณ์ทั้งมวลที่บุคคลประสงค์จะฝึกอบรม เพื่อการประกอบอาชีพตามสาขาที่ได้รับการฝึกอบรม เป้าหมายของอาชีวศึกษา คือ การฝึกและการพัฒนาทักษะความสามารถ ความเข้าใจ และเจตคติต่อวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนานิสัยการทำงาน ความซื่อสัตย์ในงาน ความรู้และข้อมูล

ที่จำเป็นต่อการทำงานในสาขาวิชาที่ตนเองฝึกอบรม"¹⁴

สรุปได้ว่า "อาชีวศึกษา" หมายถึง การศึกษาระดับหนึ่งทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน ที่เน้นการเรียนการสอนทางด้านวิชาชีพ เป็นการเตรียมบุคคลเพื่อการประกอบอาชีพซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นอาชีพทางด้านอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม คหกรรม เกษตรกรรม และศิลปหัตถกรรม

เมื่อการบริหารเป็นการที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป มาร่วมมือกันทำกิจกรรมโดยใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ในการทำงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ และอาชีวศึกษาเป็นการศึกษาระดับหนึ่ง ทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน ที่เน้นการเรียนการสอนด้านวิชาชีพ เป็นการเตรียมบุคคลเพื่อการประกอบอาชีพ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นอาชีพทางด้านอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม คหกรรม เกษตรกรรม และศิลปหัตถกรรม

ดังนั้น การบริหารอาชีวศึกษา จึงหมายถึง "กระบวนการในการดำเนินงานของบุคคลหลายคน ในอันที่จะร่วมมือกันพัฒนาการศึกษาทางด้านวิชาชีพทั้งในระบบ และนอกระบบโรงเรียน เพื่อเตรียมบุคลากรให้มีความพร้อมที่จะไปประกอบอาชีพในสาขาต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพในสังคม"

การจัดทำหลักสูตรด้วยวิธีคิดตามเกณฑ์มาตรฐานของทบวงมหาวิทยาลัย

ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ไว้ดังนี้

"มุ่งพัฒนาการอุดมศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญาทั้งด้านปริมาณและคุณภาพให้สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาบุคคลท้องถิ่นและประเทศสามารถผลิตกำลังคน ผลิตความรู้และศาสตร์ทุกสาขา รวมทั้งการวิจัยเพื่อพึ่งพาตนเอง ให้การบริการทางวิชาการแก่สังคมและเป็นผู้นำในการทำนุบำรุง ศึกษาวิจัยและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ผลิตนักเรียนให้เป็นผู้มีปัญญา มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีคุณธรรม จริยธรรมและทักษะตลอดจนบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ เพื่อให้สามารถนำและรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้วยความสำคัญของวัตถุประสงค์ดังกล่าว ทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา โดยพัฒนาเนื้อหาสาระสำคัญของหลักสูตรให้มีความเหมาะสมและรักษามาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ จึงได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาไว้ดังนี้

1. ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มุ่งให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ และสอดคล้องกับปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษาและมาตรฐานทางวิชาการ วิชาชีพ เน้นการพัฒนาวิชาการและนักวิชาชีพที่มีความรู้ความสามารถระดับสูงในสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อให้สามารถบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ได้อย่างมีอิสระ รวมทั้งมีความสามารถในการสร้างสรรค์วงจรความก้าวหน้าทางวิชาการได้อย่างต่อเนื่อง

2. ระบบการศึกษา ใช้ระบบการศึกษาแบบทวิภาค โดยหนึ่งปีการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ภาคการศึกษาปกติ หนึ่งภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์ สถาบันอุดมศึกษาที่เปิดการศึกษาภาคฤดูร้อนให้กำหนดระยะเวลาการศึกษาและจำนวนหน่วยกิตโดยมีสัดส่วนเทียบเคียงกันได้กับการศึกษาภาคปกติ

3. การคิดหน่วยกิต

3.1 รายวิชาภาคทฤษฎี ที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหา 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือไม่น้อยกว่า 15 ชั่วโมง ตลอดหนึ่งภาคการศึกษาปกติให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

3.2 รายวิชาภาคปฏิบัติ ที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลอง 2 ถึง 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือตั้งแต่ 30 ถึง 45 ชั่วโมง ตลอดหนึ่งภาคการศึกษาปกติให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

3.3 การฝึกงานหรือฝึกภาคสนาม ที่ใช้เวลาฝึก 3 ถึง 6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือตั้งแต่ 45 ถึง 90 ชั่วโมง ตลอดหนึ่งภาคการศึกษาปกติให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

3.4 การค้นคว้าอิสระ งานภาคินพนธ์หรือวิทยานิพนธ์ ที่ใช้เวลาการศึกษาค้นคว้า 3 ถึง 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือตั้งแต่ 45 ถึง 60 ชั่วโมง ตลอดหนึ่งภาคการศึกษาปกติให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

4. โครงสร้างหลักสูตรระดับปริญญาเอก แบ่งการศึกษาเป็น 2 แบบ โดยเน้นการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง คือ

แบบ 1 เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยการทำวิทยานิพนธ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดให้เรียนวิชาเพิ่มเติมหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มเติม เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เดิมชั้นก็ได้ โดยไม่นับหน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่สถาบันอุดมศึกษากำหนดดังนี้

ก. ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรีจะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า 72 หน่วยกิต

ข. ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโทจะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต

ทั้งนี้ วิทยานิพนธ์ตามแบบ ก. และ ข. จะต้องมีความรู้และมาตรฐานเดียวกัน

แบบ 2 เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพสูงและก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพและศึกษางานรายวิชาเพิ่มเติม ดังนี้

ก. ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรีจะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิตและศึกษางานรายวิชาอีกไม่น้อยกว่า 24 หน่วยกิต

ข. ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโทจะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต และศึกษางานรายวิชาอีกไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต

ทั้งนี้ วิทยานิพนธ์แบบ ก. และ ข. จะต้องมีความรู้และมาตรฐานเดียวกัน

5. คุณสมบัติผู้เข้าศึกษา ระดับปริญญาเอก จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยรับรอง และคณะกรรมการประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษาพิจารณาแล้ว เห็นสมควรรับเข้าศึกษา ดังนี้

5.1 รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าที่มีผลการเรียนดีเด่นในสาขาวิชาเดียวกันกับหลักสูตรที่จะศึกษาต่อและมีพื้นฐานความรู้ความสามารถ และศักยภาพเพียงพอที่จะทำวิทยานิพนธ์ได้ หรือ

5.2 รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่มีผลการเรียนดี

6. การลงทะเบียนเรียน ให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน 15 หน่วยกิต ในแต่ละภาคการศึกษาปกติ และให้ใช้เวลาศึกษาอย่างมากในแต่ละหลักสูตร คือหลักสูตรปริญญาเอก สำหรับผู้ที่สำเร็จปริญญาตรีแล้วเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก ให้ใช้เวลาศึกษาอย่างมากไม่เกิน 8 ปีการศึกษา ส่วนผู้สำเร็จปริญญาโทแล้วเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก ให้ใช้เวลาศึกษาอย่างมากไม่เกิน 5 ปีการศึกษา หากสถาบันอุดมศึกษาใดมีเหตุผลและความจำเป็นพิเศษ การลงทะเบียนเรียนที่มีจำนวนหน่วยกิตแตกต่างไปจากเกณฑ์ข้างต้น ก็อาจทำได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่กระทบกระเทือนต่อคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

7. การดำเนินการจนกว่าจะได้รับปริญญา นักศึกษาจะต้องสอบหรือปฏิบัติตามข้อกำหนดระดับปริญญาเอก คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ศึกษางานรายวิชาในสาขาวิชาเอกและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องตามหลักสูตรที่สถาบันอุดมศึกษากำหนด
  2. สอบผ่านภาษาต่างประเทศอย่างน้อย 1 ภาษา ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่สถาบันอุดมศึกษากำหนด
  3. สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) เพื่อเป็นผู้มีสิทธิเสนอวิทยานิพนธ์เพื่อขอรับปริญญาเอก
  4. เสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านปากเปล่าขั้นสุดท้าย โดยคณะกรรมการซึ่งจะต้องประกอบด้วยผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกสถาบันอุดมศึกษา
  8. เกณฑ์การวัดผลและการสำเร็จการศึกษา นักศึกษาจะต้องเรียนครบตามที่กำหนดในแผนการศึกษาของแต่ละหลักสูตร โดยต้องได้แต้มคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.00 จากระบบ 4 แต้มระดับคะแนน จึงจะถือว่าเรียนจบหลักสูตร
- สถาบันอุดมศึกษาที่ใช้ระบบการวัดผลและการสำเร็จการศึกษาที่แตกต่างจากนี้จะต้องกำหนดให้มีค่าเทียบเคียงกันได้
9. ชื่อปริญญา ให้ใช้ชื่อปริญญาตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยปริญญาของสถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ ในกรณีที่ยังไม่มีกำหนดชื่อปริญญาในพระราชกฤษฎีกา ให้ใช้ชื่อปริญญาตามหลักเกณฑ์ ดังนี้
    - 9.1 ชื่อปริญญาเชิงวิชาการ สำหรับสาขาวิชาที่ส่วนใหญ่ศึกษาในลักษณะของศาสตร์บริสุทธิ์ โดยมุ่งศึกษาสาระและวิธีการของศาสตร์สาขานั้น ๆ เป็นหลัก ให้ใช้ชื่อปริญญาว่า ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตหรือวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตสำหรับการศึกษาระดับปริญญาโท และศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต หรือวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สำหรับการศึกษาระดับปริญญาเอก
    - 9.2 ชื่อปริญญาเชิงวิชาชีพ สำหรับสาขาวิชาที่มุ่งศึกษาในเชิงประยุกต์ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติตามลักษณะของวิชาชีพนั้น โดยเฉพาะ ให้ใช้ชื่อปริญญาตามสาขาวิชาชีพนั้น
- ในกรณีที่มีระบบการศึกษาแตกต่างไปจากที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดไว้ข้างต้น ให้ใช้เกณฑ์มาตรฐานนี้โดยอนุโลม และหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่มีระยะเวลาการศึกษาแตกต่างไปจากเกณฑ์มาตรฐานนี้ ให้ใช้เกณฑ์มาตรฐานนี้พิจารณา โดยให้อยู่ในมาตรฐานที่เทียบเคียงกันได้ตามความเหมาะสม¹⁰

ฉะนั้นเพื่อให้การจัดทำหลักสูตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา ของคณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครูศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้เกณฑ์มาตรฐานตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด ผู้วิจัยจึง ได้ศึกษาแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ทางด้านการบริหารอาชีวศึกษา หรือทางด้าน การบริหาร การศึกษา แล้วนำมาสรุปแนวคิดต่าง ๆ ตามกรอบที่ถูกต้องเหมาะสม เพื่อจะได้เป็นแนวทาง ในการจัดทำหลักสูตรต่อไป

ความเป็นมาของหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาการบริหารอาชีวศึกษา ของมหาวิทยาลัยไทย

ในอดีตภาควิชาการบริหารการศึกษาของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในประเทศไทย ยังไม่มีหลักสูตรที่เน้นทางด้านการบริหารอาชีวศึกษาโดยเฉพาะ ทั้ง ๆ ที่บุคลากรกลุ่มผู้ บริหารทางด้านอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษามีอยู่เป็นจำนวนมาก

จำนวนสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาจำแนกตามกองสถานศึกษา

พ.ศ. 2535¹⁷

กองสถานศึกษา	จำนวนสถานศึกษา		รวม
	เปิดสอน	ยังไม่เปิดสอน	
กองวิทยาลัยเทคนิค	78	1	79
กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา	40	-	40
กองวิทยาลัยเกษตรกรรม	47	-	47
กองการศึกษาอาชีพ	53	8	61
รวม	218	9	227

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาจากจำนวนสถานศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษาจะเห็นได้ว่า กลุ่มผู้บริหารสถานศึกษาในระดับผู้อำนวยการสถานศึกษาละ 1 คน (เฉพาะที่เปิดสอน) มีเป็นจำนวน 218 คน ผู้ช่วยผู้อำนวยการสถานศึกษาละ 4 คน ทำให้อยอดผู้บริหารมีเพิ่มจำนวนมากขึ้นอีก 952 คน นอกจากนี้ยังมีผู้บริหารในสถานศึกษาสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลอีก 36 แห่ง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนอีก 307 แห่ง และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าอีก 3 แห่ง ทำให้จำนวนผู้บริหารสถานศึกษาเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ สถานศึกษาศึกษาเหล่านี้ ย่อมมีความต้องการบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถทางด้านการบริหารอาชีวศึกษาโดยตรง ซึ่งจะนำเอาความรู้ ประสบการณ์และแนวคิดมาใช้ในการพัฒนางานของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คณะครูศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้เปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรี ครุศาสตร์อุตสาหกรรม ตั้งแต่พ.ศ. 2520 โดยเริ่มจากสาขาวิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม ศิลปอุตสาหกรรม สถาปัตยกรรมภายใน ต่อมาจึงเปิดหลักสูตรสาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรมวิศวกรรม โทรคมนาคม และสาขาเทคโนโลยีการเกษตร ตามลำดับ ต่อมาในปี พ.ศ. 2526 ทบวงมหาวิทยาลัยได้อนุมัติให้เปิดสอนระดับปริญญาโทหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต (ค.อ.ม.) สาขาสถาปัตยกรรม เพื่อสนองความต้องการครูช่างของหน่วยงานอาชีวศึกษาที่ยังขาดแคลนอยู่มาก มุ่งผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพออกไปรับใช้สังคมไทยในการพัฒนาประเทศ และยังส่งเสริมให้ครูช่างระดับปริญญาตรี สาขาสถาปัตยกรรมหรือเทียบเท่าได้มีโอกาสศึกษาต่อในวิชาชีพของตน เพื่อพัฒนาตนเองและนำความรู้ไปพัฒนาหน่วยงานหรือพัฒนาสถาบันของตนให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น

สำหรับหลักสูตรปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีวศึกษานั้น ด้วยศักยภาพของคณาจารย์คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และจากการสำรวจข้อมูลความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีวศึกษาของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ที่เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง "การพัฒนาการเรียนการสอน" ระหว่างวันที่ 11-13

มีนาคม 2528 ณ วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร ซึ่งรองศาสตราจารย์ ดร.เมธี ปิณฑานนท์ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้ทำการสำรวจผู้บริหารอาชีวศึกษาทั่วประเทศ จำนวน 56 คน พบว่า ผู้บริหารจำนวน 40 คน ไม่มีผู้บริหารที่สำเร็จการศึกษาด้านการอาชีวศึกษาแต่อย่างใด ทั้งนี้เพราะขณะนั้นไม่มีสถาบันการศึกษาใดในประเทศไทยที่จัดหลักสูตรการเรียนการสอนที่เจาะจงด้านการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงดำริว่า ถ้าได้มีการจัดหลักสูตรด้านนี้ก็จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการอาชีวศึกษาและสามารถพัฒนางานด้านอาชีวศึกษาให้ก้าวหน้าได้มากขึ้น จึงก่อให้เกิดแนวความคิดและความมุ่งมั่นดำเนินการจัดทำหลักสูตรปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีวศึกษา และได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัยเมื่อ พ.ศ. 2529 และเริ่มดำเนินการรับนักศึกษาเข้าเรียนในปีการศึกษา 2530 เป็นต้นมา โดยมีวัตถุประสงค์ของหลักสูตร 2 ประการ คือ

1. เพื่อผลิตบัณฑิตครุศาสตร์อุตสาหกรรมระดับปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีวศึกษาที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญา โครงสร้าง เทคนิคในการบริหารอาชีวศึกษา และเทคนิคศึกษา
2. เพื่อส่งเสริมการศึกษา ค้นคว้า และวิจัยด้านการบริหารอาชีวศึกษาของอาจารย์และนักศึกษา

ในปีการศึกษา 2530 ซึ่งเป็นปีแรกของการเปิดหลักสูตร ได้รับสมัครบุคคลทั่วไปที่เป็นผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ในสถาบันอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา ทั้งภาครัฐและเอกชน เข้าเรียนภาคปกติในเวลาราชการ จำนวน 20 คน และได้ทำสัญญาความร่วมมือกับสมาคมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย เพื่อการพัฒนาคุณวุฒิและวิชาการของผู้บริหารและคณาจารย์ที่เป็นสมาชิกของสมาคม จำนวนปีละประมาณ 20 คน เป็นเวลา 5 ปี โดยเริ่มช่วงแรกของความร่วมมือระหว่างปีการศึกษา 2530-2534 ซึ่งนับตั้งแต่นั้นโครงการดังกล่าวได้เสร็จสิ้นลง และขณะนี้มีโครงการความร่วมมือกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนอยู่โดยมีวัตถุประสงค์เดียวกัน และผลิตรายวิชาตามหลักสูตรดังกล่าวตามโครงการไปแล้วเป็นจำนวนมาก

ต่อมาในปี พ.ศ. 2531 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมได้จัดโครงการความร่วมมือกับกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในการพัฒนาผู้บริหารการอาชีวศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวนตามเป้าหมายของโครงการปีละประมาณ 30 คน โดยจัดกลุ่มเข้าเรียนเวลาปกติ 10 คนและเรียนในวันเสาร์-อาทิตย์ จำนวน 20 คน เป็นเวลา 4 ปี ในช่วง

แรกของโครงการ ระหว่างปีการศึกษา 2531-2534 และในปี พ.ศ. 2532 ได้จัดโครงการความร่วมมือกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ในการพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนและข้าราชการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการอาชีวศึกษา โดยมุ่งพัฒนาคุณและวิชาการ จำนวนปีละไม่น้อยกว่า 10 คน ในโครงการระยะที่ 1 ซึ่งเริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา 2532-2535 จนถึงปัจจุบันมีนักศึกษาริหารอาชีวศึกษาแล้วทั้งสิ้นรวม 7 รุ่น ดังนี้ ¹⁸

ตารางแสดงจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีวศึกษา

พ.ศ. 2535¹⁹

รุ่นที่	ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษา ภาคปกติ	จำนวนนักศึกษา ภาคพิเศษ	จำนวนนักศึกษา ภาคเสาร์-อาทิตย์	รวม
1	2530	16	18	-	34
2	2531	19	17	17	53
3	2532	18	23	16	57
4	2533	11	10	21	42
5	2534	9	10	23	42
6	2535	16	-	22	38
7	2536	7	-	25	32
	รวม	96	78	124	298

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ได้เริ่มรับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ในปี พ.ศ. 2512 ในสาขาวิศวกรรมเครื่องกลและวิศวกรรมไฟฟ้า ต่อมาในปี พ.ศ. 2523 ทบวงมหาวิทยาลัยได้อนุมัติให้เปิดสอนระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต (ค.อ.ม.) สาขาวิศวกรรมโยธา และสาขาวิชาเทคโนโลยีเทคนิคศึกษา พ.ศ. 2524 สาขาสถิติประยุกต์ พ.ศ. 2530 เปิดสอนสาขาวิชาการบริหารอาชีพและเทคโนโลยีเทคนิคศึกษา

ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม เปิดสอนระดับปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีพและเทคโนโลยีเทคนิคการศึกษา เมื่อปีการศึกษา 2530 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีทักษะและประสิทธิภาพในการวางแผนการบริหารและการจัดการด้านอาชีพและเทคโนโลยี ทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน ให้สามารถรองรับกับความเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม การศึกษาสาขานี้มี 2 แผน คือ

1. แผน ก. การศึกษาตลอดหลักสูตร จำนวน 48 หน่วยกิต ประกอบด้วยวิชาบังคับ 21 หน่วยกิต วิชาเลือก 15 หน่วยกิต และทำวิทยานิพนธ์ 12 หน่วยกิต
2. แผน ข. การศึกษาตลอดหลักสูตร จำนวน 48 หน่วยกิต ประกอบด้วยวิชาบังคับ 27 หน่วยกิต วิชาเลือก 21 หน่วยกิต และต้องสอบประมวลความรู้²⁰

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้จัดโครงการความร่วมมือกับกรมอาชีวศึกษา ในการส่งเสริมให้ข้าราชการระดับผู้บริหาร มาศึกษาเพื่อพัฒนาความรู้ด้านอาชีวศึกษา เริ่มเมื่อปี พ.ศ. 2530 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2532 และสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2533 และในปีการศึกษา 2533 มีนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีพและเทคโนโลยีเทคนิคศึกษา รวมทั้งสิ้น 231 คน²¹

ถึงแม้ว่าจะมีสถาบันที่ผลิตบัณฑิตระดับปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีวศึกษาในประเทศไทยเพียง 2 แห่ง คือ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังและสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ แต่จากสถิติของผู้เข้าเรียนแล้วจะเห็นได้ว่ามีปริมาณเพิ่มขึ้น และมีผู้สำเร็จการศึกษามาในจำนวนมากขึ้นเช่นกัน ฉะนั้นความต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำเป็นในการศึกษาต่อระดับดุษฎีบัณฑิต โดยอาศัยหลักทฤษฎีลำดับความต้องการของ Abraham H. Maslow ที่ว่า "มนุษย์ทุกคนมีความต้องการและความต้องการนี้จะมีอยู่ในตัวมนุษย์ตลอดไปไม่มีที่สิ้นสุด ดิฉัน มากขึ้นและทรูขึ้น"²² ก็จะพบว่าบุคคลผู้สำเร็จการศึกษาระดับมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีพศึกษา และการบริหารอาชีพและเทคนิคศึกษา จำนวนหลาย ๆ ร้อยคนในอนาคต ย่อมต้องการศึกษาต่อในระดับดุษฎีบัณฑิตเป็นจำนวนมาก ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษา ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ระยะที่ 7 นี้ อย่างแน่นอน

แนวทางการจัดหลักสูตรดุษฎีบัณฑิต

ทบวงมหาวิทยาลัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการทำหลักสูตรปริญญาเอก ที่มีความจำเป็นจะต้องขยายการศึกษาให้มีระดับสูงที่ได้มาตรฐาน จึงได้ออกประกาศเรื่องแนวทางและวิธีการพิจารณาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2533 ไว้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการพิจารณาหลักสูตร เพื่อประเมินหลักสูตรนั้น ๆ ว่าเป็นไปตามแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีมาตรฐานที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด และสถาบันอุดมศึกษาที่จะเปิดสอนมีความพร้อม และมีศักยภาพที่จะเปิดสอนตามหลักสูตรได้ตามปรัชญาหรือวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเพียงใดหรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อมุ่งจะให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ความสามารถในสาขาวิชานั้นอย่างแท้จริง

2. หน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาหลักสูตร ในกรณีที่ทบวงมหาวิทยาลัยเห็นสมควรแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหลักสูตร ทบวงมหาวิทยาลัยจะแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นอนุกรรมการ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

2.1 มาตรฐานทางวิชาการของหลักสูตร ว่าเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดหรือไม่ เพียงใด พร้อมทั้งพิจารณาเนื้อหาสาระของหลักสูตรให้มีความเหมาะสมกับระดับและสอดคล้องกับปรัชญา และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2.2 ความเหมาะสม ความพร้อมและศักยภาพในด้านต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษาที่จะเปิดสอนหลักสูตรนั้น

3. แนวทางในการพิจารณาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันอุดมศึกษาที่จะเปิดสอนหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาจะต้องคำนึงถึงเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1 ความสอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการทางเศรษฐกิจ สังคม และสภาพการณ์ของประเทศ และเป็นไปตามวัตถุประสงค์และนโยบายของแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา

3.2 วัตถุประสงค์ของการเปิดสอน ควรมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

3.2.1 เพื่อสนองความต้องการกำลังคนระดับสูงในสาขาวิชานั้น

3.2.2 เพื่อส่งเสริมความก้าวหน้าในสาขาวิชาต่าง ๆ โดยอาศัย ผลการวิจัย ค้นคว้าเป็นปัจจัยสำคัญ และส่งเสริมประสิทธิภาพ การสอน

3.2.3 เพื่อส่งเสริมให้ผู้ศึกษาเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถทางวิชาการในระดับสูงและเป็นผู้มีจริยธรรม

3.3 ต้องได้รับความเห็นชอบ หรืออนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย หรือสถาบัน เจ้าของหลักสูตรก่อนที่จะเสนอหลักสูตรให้ทบวงมหาวิทยาลัยพิจารณา และควรเป็นหลักสูตรที่ได้รับการบรรจุไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาแล้วเท่านั้น

3.4 สาขาวิชาที่เปิดสอนไม่ควรซ้ำซ้อนกับหลักสูตรในสถาบันเดียวกัน ส่วน การเปิดหลักสูตรซ้ำซ้อนกันระหว่างสถาบันนั้น ควรพิจารณาความต้องการบัณฑิตในสาขาวิชานั้นของประเทศ หรือแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาประกอบด้วย

4. เงื่อนไขในการพิจารณาหลักสูตร ต้องมีโครงสร้างหรือองค์ประกอบของหลักสูตรสอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด ต้องมีคณาจารย์ ประจำทำหน้าที่อาจารย์บัณฑิต ในสาขาวิชาที่เปิดสอนซึ่งมีคุณสมบัติครบถ้วนจำนวนอย่างน้อย 5 คน สำหรับหลักสูตรปริญญาเอก ต้องมีอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอก หรือเทียบเท่าอย่างน้อย 3 คน

คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน ผู้สอบวิทยานิพนธ์ และผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษา จะต้องมีความสัมพันธ์ดังนี้

หลักสูตรปริญญาเอก

ก. อาจารย์ผู้สอนและผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องเป็นผู้ได้รับปริญญา เอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และมีผลงานวิจัยเพิ่มเติม นอกเหนือจากงานวิจัยที่เป็นส่วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา หากมีคุณวุฒิต่ำกว่าปริญญาเอก ต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ หรือเป็นผู้ชำนาญพิเศษในสาขาวิชานั้น

- ข. อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ต้องเป็นผู้ได้รับปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันและมีผลงานวิจัยเพิ่มเติมนอกเหนือจากงานวิจัยที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา หากมีคุณวุฒิต่ำกว่าปริญญาเอก ต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ หรือผู้เชี่ยวชาญพิเศษในสาขาวิชานั้น

เอกสารโครงการหลักสูตร ที่สถาบันอุดมศึกษา เสนอให้ทบวงมหาวิทยาลัยพิจารณาให้ความเห็นชอบ ต้องมีหัวข้อและรายละเอียดการเสนอโครงการตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด

5. วิธีดำเนินงาน

5.1 ให้สถาบันอุดมศึกษาเสนอหลักสูตรซึ่งสภามหาวิทยาลัย หรือสถาบันอนุมัติแล้วไปให้ทบวงมหาวิทยาลัยพิจารณาก่อนวันเปิดรับสมัครนักศึกษา ไม่น้อยกว่า 6 เดือน เมื่อรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบแล้ว สถาบันอุดมศึกษาจึงจะดำเนินการสอนได้

5.2 เมื่อสถาบัน ได้เสนอหลักสูตรมาแล้ว ทบวงมหาวิทยาลัยจะพิจารณาตรวจสอบกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ว่าสาขาวิชาในหลักสูตรนั้นได้รับการบรรจุไว้ใน แผนพัฒนาการศึกษาหรือไม่

5.3 หากหลักสูตรที่เสนอมารับรองอยู่ในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา แล้วทบวงมหาวิทยาลัยอาจจะพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาหลักสูตรนั้นขึ้น เพื่อทำหน้าที่พิจารณาหลักสูตรตามข้อ 2 แต่ถ้ำหลักสูตรที่เสนอมามีได้บรรจุในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัยจะพิจารณาในด้านนโยบายของรัฐ และความเหมาะสมในการเปิดหลักสูตรเป็นการเพิ่มเติมด้วย

5.4 กรณีที่สถาบันที่เป็นเจ้าของหลักสูตร ไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะหรือผลการพิจารณาของคณะกรรมการในข้อใด สถาบันอาจชี้แจงเหตุผลหรือความจำเป็นต่อคณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อนุกรรมการ หากคณะอนุกรรมการไม่ขัดข้องหรือเห็นควรอนุมัติได้ ก็จะเสนอผลการพิจารณาให้คณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัยพิจารณาต่อไป แต่ถ้าคณะอนุกรรมการยังยืนยันความเห็นเดิมและสถาบันไม่สามารถดำเนินการตามความเห็นดังกล่าวได้ คณะอนุกรรมการก็จะเสนอให้คณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยต่อไป

5.6 สถาบันอุดมศึกษาควรแต่งตั้งผู้แทนที่รับผิดชอบเกี่ยวกับหลักสูตรที่สามารถชี้แจงวินิจฉัยและตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่เสนอมาต่อคณะอนุกรรมการได้ ทั้งนี้ เพื่อให้การพิจารณาเป็นไปด้วยความรวดเร็วและเหมาะสม

5.7 เมื่อทบวงมหาวิทยาลัยพิจารณาแล้วเสร็จ และรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบหลักสูตรแล้ว ทบวงมหาวิทยาลัยจะแจ้งให้สำนักงาน ก.พ. พิจารณารับรองคุณวุฒิผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรอื่น ๆ พร้อมกับแจ้งให้สถาบันอุดมศึกษาทราบชั้นหนึ่งก่อน และเมื่อสำนักงาน ก.พ. พิจารณารับรองคุณวุฒิเสร็จแล้ว ทบวงมหาวิทยาลัยจะแจ้งให้สถาบันอุดมศึกษาทราบอีกครั้งหนึ่ง พร้อมแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ

6. คุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิที่จะเป็นอนุกรรมการพิจารณาหลักสูตร ระดับคณาจารย์บัณฑิต ควรเป็นผู้ได้รับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันและมีผลงานวิจัย หากมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาเอก ต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ หรือเป็นผู้วิจัยในสาขานั้น^{๒๓}

ประกาศของทบวงมหาวิทยาลัยฉบับนี้ ประกาศใช้เมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2533 จากแนวทางและวิธีการพิจารณาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาดังกล่าวข้างต้นจึงจำเป็นต้องให้หลักสูตรคณาจารย์บัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จะต้องจัดทำหลักสูตรให้ได้เกณฑ์มาตรฐานที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด ซึ่งการวิจัยโดยอาศัยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์ทั้งด้านการบริหารการศึกษา หรือทางด้านการบริหารอาชีวศึกษา มาเป็นแนวทางในการจัดหลักสูตรและการเรียนการสอนระดับคณาจารย์บัณฑิต ให้เป็นไปตามแนวทางที่เหมาะสม และมีความเป็นไปได้ ก็จะทำให้ได้หลักสูตรที่ตรงกับความต้องการในการพัฒนากำลังคนระดับบริหารได้

จากวรรณกรรมที่ผู้วิจัยได้เรียบเรียงจะเห็นได้ว่า ถึงเวลาแล้วที่สถาบันอุดมศึกษา ซึ่งเป็นสถาบันทางวิชาการที่สังคมมอบหมายให้ทำหน้าที่สร้างสรรค์ความก้าวหน้าทางวิชาการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อก่อให้เกิดความเจริญงอกงามทางปัญญาและปลูกฝังคุณธรรมแก่บุคคลในสังคม และ โดยที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งเป็นแหล่งวิทยาการทางการศึกษาชั้นสูงสุดสำหรับบุคลากรในการศึกษาหาความรู้ในสาขาวิชาการหลาย ๆ แขนง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาการบริหารอาชีวศึกษา ซึ่งมีหน้าที่หลักในการผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญา โครงสร้าง เทคนิคในการบริหาร อาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา อีกทั้งส่งเสริมการศึกษา ค้นคว้า และวิจัยด้านการบริหารอาชีวศึกษา ของอาจารย์และนักศึกษา²⁴ นอกเหนือไปจากการผลิตบัณฑิตในระดับปริญญาโทแล้ว จำเป็นต้องมีการพัฒนาวิชาการให้ก้าวหน้าในระดับสูงขึ้นไปอีกระดับหนึ่งถึงขั้นปริญญาเอก เพื่อสนองตอบต่อความต้องการกำลังคนในระดับผู้บริหารชั้นสูง ซึ่งถือได้ว่าเป็นเป็นบุคคลระดับมันสมองของประเทศ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการเตรียมการวางแผนการจัดทำหลักสูตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา ไว้ล่วงหน้า ฉะนั้น การศึกษาแนวคิดการจัดหลักสูตรดุษฎีบัณฑิตนี้ จึงถือได้ว่าเป็นผลงานวิจัยที่เกิดประโยชน์ สามารถใช้ผลของการวิจัยเป็นแนวทางในการวางโครงสร้างของหลักสูตร และเตรียมการด้านการเขียนรายวิชา และแสวงหาผู้เชี่ยวชาญในด้านการสอนไว้เป็นการล่วงหน้า ได้อีกด้วย

เชิงอรรถ

¹ แสง ปิ่นมณี และคณะ, "วัตถุประสงค์ นโยบายและมาตรการในการพัฒนาการศึกษา ของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539)", วารสารการศึกษาแห่งชาติ, ปีที่ 5 ฉบับที่ 3 (กุมภาพันธ์-มีนาคม พ.ศ. 2534), หน้า 33.

² เรื่องเดียวกัน, หน้า 3.

³ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกวีรัฐมนตรี, แผนพัฒนาการศึกษาฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) (กรุงเทพฯ : ทจก. รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์, 2539), หน้า 53-54.

⁴ กรมอาชีวศึกษา, ก้าวไปในแผนฯ 7 (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2533), หน้า 1-31.

⁵ ทบวงมหาวิทยาลัย, หลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา พ.ศ. 2528, (เอกสารโรเนียว), หน้า 9.

⁶ ทบวงมหาวิทยาลัย, หลักสูตรปริญญาครุศาสตร์คุณวุฒิบัณฑิต หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2531, (เอกสารโรเนียว), หน้า 13.

⁷ วิทยุ สาร, หลักการบริหารการศึกษา (กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2516), หน้า 6.

⁸ สมพงษ์ เกษมสิน, การบริหาร (กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2519), หน้า 6.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁹ นพพงษ์ บุญจิตรตุลย์, หลักการบริหารการศึกษา (กรุงเทพฯ : บริษัทเอส. เอ็ม. จำกัด, 2525), หน้า 1.

¹⁰ สมบูรณ์ พรหมภาพ, หลักการเบื้องต้นของการบริหารโรงเรียน (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บรรณกิจ, 2521), หน้า 2.

¹¹ ธงชัย สันติวงษ์, องค์การและการบริหาร (กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2526), หน้า 12.

¹² นุชนารถ สุทรพันธุ์, การอาชีวศึกษา (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2533), หน้า 1.

¹³ เมธิ์ บิลันธนาพันธ์, การบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2533), หน้า 131.

¹⁴ สวัสดิ์ อุดมโกษณ์, การจัดระบบการสอนการงานและอาชีพ (นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2532), หน้า 16.

¹⁵ กรมอาชีวศึกษา, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, หน้า 84.

¹⁶ ทบวงมหาวิทยาลัย, ประมวลเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของทบวงมหาวิทยาลัยและหนังสือเวียนที่เกี่ยวข้อง, 2534, (เอกสารโรเนียว), หน้า 21-26.

¹⁷ กรมอาชีวศึกษา, 52 ปี กรมอาชีวศึกษา (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2536), หน้า 38.

¹⁸บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, คู่มือนักศึกษา 2533 (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2533), หน้า 188-189.

¹⁹คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, ปฏิทินเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหานิติ ปีการศึกษา 2536, (เอกสารโรเนียว), หน้า 30.

²⁰กองแผนงาน, สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย, รายงานการศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2533, (เอกสารโรเนียว), หน้า 149.

²¹สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, คู่มือนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (กรุงเทพฯ : ศูนย์ผลิตตำราเรียน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2534), หน้า 7.

²²เมธี บิลันธานนท์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 137.

²³ทบวงมหาวิทยาลัย, ประมวลเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของทบวงมหาวิทยาลัยและหนังสือเวียนที่เกี่ยวข้อง, 2534, (เอกสารโรเนียว), หน้า 51-56.

²⁴บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 189.

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยโดยใช้เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาแนวความคิดการจัดหลักสูตรชุมชนบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีขั้นตอนและรายละเอียดของการดำเนินงานดังต่อไปนี้

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้เชี่ยวชาญที่ผู้วิจัยเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างนั้น ผู้วิจัยเลือกจากบุคคลที่มีคุณสมบัติ ดังนี้คือ เป็นบุคคลที่มีบทบาท มีความรู้ มีประสบการณ์ มีหน้าที่รับผิดชอบหรือเคยมีตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบ ทางด้านการบริหารการศึกษา หรือ การบริหารอาชีวศึกษา ทั้งในภาครัฐ และภาคเอกชน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

สำหรับจำนวนผู้เชี่ยวชาญนั้น ผู้วิจัยได้เลือกผู้เชี่ยวชาญ จำนวนทั้งหมด 41 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ โดยคาดว่า ผู้เชี่ยวชาญจะร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่างตลอดการวิจัยไม่ต่ำกว่า 17 คน ซึ่งได้ส่งหนังสือเชิญเข้าร่วมเป็นผู้เชี่ยวชาญ พร้อมทั้งแจ้งวัตถุประสงค์ของการวิจัย และประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย พร้อมทั้งวิธีการดำเนินการวิจัย ซึ่งจะมีการเก็บข้อมูล 3 รอบ ปรากฏว่าผู้เชี่ยวชาญยินดีให้ความร่วมมือจำนวน 22 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม โดยดำเนินการตามลำดับดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. การศึกษาข้อมูล

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารประมวลเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ของทบวงมหาวิทยาลัย และหนังสือเวียนของทบวงมหาวิทยาลัย ตลอดจนรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2533 และประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง แนวทางและวิธีการพิจารณาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2533 ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดเหล่านั้นมาสร้างเป็นกรอบในการศึกษาแนวคิดการจัดหลักสูตรชุมชนบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งกรอบดังกล่าว คือ

1. ปรัชญาของหลักสูตร
2. วัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตร
3. วัตถุประสงค์เฉพาะของหลักสูตร
4. คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา
5. คุณลักษณะเด่นของผู้จบการศึกษา
6. วิธีการคัดเลือกผู้เข้าศึกษา
7. โครงสร้างของหลักสูตร
8. เกณฑ์การประเมินผู้สำเร็จการศึกษา

นอกจากนี้เพื่อให้งานวิจัยนี้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อหลักสูตรชุมชนบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกรอบอีก 1 ประการ คือ การแสวงหาความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญในการจัดทำหลักสูตรนี้

2. การสร้างแบบสอบถาม

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามปลายเปิด (Opened end) เพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในรอบแรก โดยการยึดกรอบที่กำหนดไว้ แล้วสร้างข้อคำถามย่อยภายใต้กรอบดังนี้

1. ปรัชญาของหลักสูตร
2. วัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตร
3. วัตถุประสงค์เฉพาะของหลักสูตร
4. คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับทำรายงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. คุณลักษณะเด่นผู้จบการศึกษา
6. วิธีการคัดเลือกผู้เข้าศึกษา
7. โครงสร้างของหลักสูตร
  - 7.1 จำนวนหน่วยกิตหลังสำเร็จปริญญาโท
  - 7.2 จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาบังคับ รายวิชา และจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา
  - 7.3 จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาเฉพาะ รายวิชา และจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา
  - 7.4 จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาเลือก รายวิชา และจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา
8. เกณฑ์การประเมินผู้สำเร็จการศึกษา
  - 8.1 เกณฑ์ความรู้ภาษาอังกฤษ
  - 8.2 เกณฑ์การสอบประมวลความรู้
  - 8.3 เกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิบัณฑิต
9. ความร่วมมือต่อหลักสูตร
  - 9.1 ช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหาของรายวิชา
  - 9.2 ช่วยสอนรายวิชา

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. นำหนังสือจากคณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ขอเชิญร่วมเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ข้อมูลการวิจัย ไปพบผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนด้วยตนเอง เพื่อแจ้งวัตถุประสงค์ของการวิจัย พร้อมทั้งขอความสมัครใจในการร่วมเป็นผู้เชี่ยวชาญสำหรับการวิจัยแบบเดลฟายครั้งนี้ โดยแนบแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนตอบ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็นในการจัดหลักสูตรคุณวุฒิบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเขียนตอบของผู้เชี่ยวชาญครั้งนี้เป็นการเขียนตอบตามหัวข้อคำถามหรือกรอบที่กำหนดไว้ และถือเป็นคำตอบรอบที่ 1

2. นำคำตอบที่ได้จากรอบที่ 1 มาทำการวิเคราะห์เนื้อหาเรื่อง (Content Analysis) เพื่อสร้างเป็นข้อคำถามสำหรับรอบที่ 2 ต่อไป โดยตัดคำซ้ำซ้อน และคงรูปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ลักษณะข้อคำถามนั้นสร้างเป็นกรอบมาตราส่วนแบบ ประเมินค่า 5 ระดับ จากนั้นจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญให้อันดับความสำคัญของข้อคำถามแต่ละข้อ ที่ผู้เชี่ยวชาญคิดว่าเป็นไปได้ตามแต่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนเห็นด้วย

3. จากการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติด้าน มัชยฐาน ฐานนิยม และพิสัยระหว่างควอไทล์ ของแต่ละข้อคำถาม

4. ทำการสร้างแบบสอบถามสำหรับรอบที่ 3 เช่นเดียวกับแบบสอบถามใน รอบที่ 2 แต่ได้เพิ่มตำแหน่งของค่ามัชยฐาน และพิสัยระหว่างควอไทล์ รวมทั้งตำแหน่งที่ผู้ เชี่ยวชาญแต่ละคนตอบในรอบที่ 2 เพื่อนำกลับไปให้ผู้เชี่ยวชาญตอบอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งถือว่าเป็น รอบที่ 3 ในการตอบรอบนี้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะ ได้ทราบแนวคิดของกลุ่มในแต่ละข้อความ และได้ให้โอกาสผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนทบทวนคำตอบของตนเอง และอาจเปลี่ยนคำตอบใหม่ได้ หรือหากยังคงยืนยันคำตอบเดิมย่อมกระทำได้ หรือหากคำตอบมิได้อยู่ในพิสัยระหว่างควอไทล์ และยังคงยืนยันคำตอบเดิมให้แสดง เหตุผลประกอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามรอบที่ 1 ของผู้เชี่ยวชาญ โดยนำข้อความที่เป็น คำถามแบบปลายเปิดมาวิเคราะห์เนื้อหาเรื่อง เพื่อนำมาสร้างข้อคำถามสำหรับรอบที่ 2 ซึ่งเป็น แบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ โดยพยายามคงรูปภาษาและสำนวนเดิมของผู้เชี่ยวชาญ ไว้ ข้อคำถามในรอบที่ 2 และรอบที่ 3 นี้ จะนำมาวิเคราะห์หาค่ามัชยฐาน ฐานนิยม และ พิสัยระหว่างควอไทล์ของแต่ละข้อความ สำหรับรอบที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญจะถูกขอร้องให้แสดง เหตุผลประกอบด้วย ในกรณีที่แนวคิดของตนในรอบที่ 2 อยู่นอกพิสัยระหว่างควอไทล์ และ ให้ผู้เชี่ยวชาญยืนยันความคิดเดิมของตน

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์จากค่าสถิติ ดังต่อไปนี้

1. มัธยฐาน (Median)¹

การคำนวณหาค่ามัธยฐานของแต่ละข้อคำถาม ใช้สูตรดังนี้

$$\text{Mdn} = \text{Lo} + i \left(\frac{N}{2} - \text{cf} \right)$$

เมื่อ Lo คือ ขีดจำกัดล่างที่แท้จริงของคะแนนในชั้นที่มีมัธยฐาน
 N คือ จำนวนความถี่
 cf คือ ความถี่สะสมจากคะแนนต่ำสุดถึงคะแนนที่เป็นขีดจำกัดของ
 คะแนนในชั้นก่อนชั้นที่มีมัธยฐาน
 f คือ ความถี่ของคะแนนในชั้นที่มีมัธยฐาน
 i คือ ынตรภาคชั้น

สำหรับแบบสอบถามลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ผู้วิจัยได้กำหนดน้ำหนักและความหมายดังนี้

5 หมายถึง แนวคิดที่เป็นไปได้มากที่สุด หรือ เห็นด้วยมากที่สุด

4 หมายถึง แนวคิดที่เป็นไปได้มาก หรือ เห็นด้วยมาก

3 หมายถึง แนวคิดที่เป็นไปได้ปานกลาง หรือ เห็นด้วยปานกลาง

2 หมายถึง แนวคิดที่เป็นไปได้น้อย หรือ เห็นด้วยน้อย

1 หมายถึง แนวคิดที่เป็นไปได้น้อยที่สุด หรือ เห็นด้วยน้อยที่สุด

ส่วนเกณฑ์สำหรับนำค่ามัธยฐานมาเปรียบเทียบ กำหนดไว้ดังนี้

4.50 ขึ้นไป หมายถึง แนวคิดนั้นเป็นไปได้มากที่สุด หรือกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็น
 ด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด

3.50 - 4.49 หมายถึง แนวคิดนั้นเป็นไปได้มาก หรือกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วย
 กับข้อความนั้นมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.50 - 3.49 หมายถึง แนวคิดนั้นเป็นไปได้ปานกลาง หรือกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
เห็นด้วยกับข้อความนั้นปานกลาง

1.50 - 2.49 หมายถึง แนวคิดนั้นเป็นไปได้น้อย หรือกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วย
กับข้อความนั้นน้อย

ต่ำกว่า 1.50 หมายถึง แนวคิดนั้นเป็นไปได้น้อยที่สุด หรือกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วย
กับข้อความนั้นน้อยที่สุด

2. พิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range)²

ในการพิจารณาการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ผู้วิจัยวิเคราะห์หาค่าความสอดคล้องของแต่ละข้อคำถาม โดยใช้สูตรดังนี้

$$I.R. = Q_3 - Q_1$$

Q_1 และ Q_3 หาได้จากสูตร

$$Q_1 = Lo + i \frac{(N/4 - cf)}{f}$$

$$Q_3 = Lo + i \frac{(3N/4 - cf)}{f}$$

เมื่อ Lo คือ ขีดจำกัดล่างจริงของชั้นที่มีควอไทล์ที่ต้องการทราบค่าอยู่

i คือ อัตรภาคชั้น

N คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด

cf คือ ความถี่สะสมของชั้นที่อยู่ข้างควอไทล์ แต่เป็นชั้นที่มีค่าน้อยกว่า

f คือ ความถี่ของคะแนนในชั้นควอไทล์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าความสอดคล้องกันของแนวคิดแต่ละข้อคำถาม มีดังนี้

0.01 - 0.99 หมายถึง แนวคิดมีความสอดคล้องกันมากที่สุด

1.00 - 1.99 หมายถึง แนวคิดมีความสอดคล้องกันมาก

2.00 - 2.99 หมายถึง แนวคิดมีความสอดคล้องกันน้อย

3.00 ขึ้นไป หมายถึง แนวคิดไม่สอดคล้องกัน

3. ฐานนิยม (Mode)

ผู้วิจัยทำการหาค่าความถี่ของระดับคะแนน 1 ถึง 5 ของแต่ละข้อคำถาม ระดับคะแนนใดที่มีความถี่สูงสุด ถือว่าเป็นฐานนิยมของข้อความนั้น แต่ถ้ามีข้อใดที่มีความถี่สูงสุดของระดับคะแนนเท่ากัน จะถือว่าระดับคะแนนทั้งสองนั้นเป็นฐานนิยม

เมื่อคำนวณหาค่ามัธยฐานและฐานนิยมของแต่ละข้อคำถามแล้ว ผู้วิจัยนำค่าทั้งสองมาหาผลต่าง ของแต่ละข้อคำตอบ เพื่อเป็นการสนับสนุนความสอดคล้องของแนวคิดของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ โดยผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาข้อคำถามที่มีค่าผลต่างไม่เกิน 1.00 แสดงว่า แนวคิดของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกัน

เชิงอรรถ

¹ กานดา พูลลาภทวี, สถิติเพื่อการวิจัย (กรุงเทพฯ : นิสิตส์เซนเตอร์การพิมพ์, 2530), หน้า 48-49.

² เรืองเดียวกัน, หน้า 64-66.

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอข้อมูลของการวิจัยนี้ จะเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นผลจากการตอบข้อคำถามแต่ละข้อของผู้เชี่ยวชาญที่มีความเห็นสอดคล้องกันเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด โดยพิจารณาจากค่ามัธยฐาน ฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์ ที่คำนวณได้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

แนวคิดการจัดทำหลักสูตรคุณวุฒิบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผู้วิจัยวิเคราะห์ผลของการวิจัยตามกรอบที่วางไว้ดังนี้

1. ปรัชญาของหลักสูตร
2. วัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตร
3. วัตถุประสงค์เฉพาะของหลักสูตร
4. คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา
5. คุณลักษณะเด่นของผู้จบการศึกษา
6. วิธีการคัดเลือกผู้เข้าศึกษา
7. โครงสร้างของหลักสูตร
  - 7.1 จำนวนหน่วยกิตหลังสำเร็จปริญญาโท
  - 7.2 จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาบังคับ รายวิชา และจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา
  - 7.3 จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาเฉพาะ รายวิชา และจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา
  - 7.4 จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาเลือก รายวิชา และจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. เกณฑ์การประเมินผู้สำเร็จการศึกษา

8.1 เกณฑ์ความรู้ภาษาอังกฤษ

8.2 เกณฑ์การสอบประมวลความรู้

8.3 เกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิบัณฑิต

9. ความร่วมมือต่อหลักสูตร

9.1 ช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหาของรายวิชา

9.2 ช่วยสอนรายวิชา

1. ปรัชญาของหลักสูตร

ตารางที่ 1 แสดงลำดับของข้อความปรัชญาของหลักสูตรคุณวุฒิบัณฑิต สาขาการบริหาร
 อาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม เรียงจากคำมัญฐาน
 สูงสุดลงมาจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ลำดับที่	มัญฐาน	ฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ฐานนิยม กับ มัญฐาน	พิสัยระหว่าง ควอไทล์
1.3	1	4.95	5	0.05	0.56
1.9	2	4.69	5	0.31	0.94
1.4	3	4.58	5	0.42	1.04
1.10	4	4.50	5	0.50	1.11
1.5	5	4.40	4	0.40	1.10
1.1	6	4.29	4	0.29	0.99
1.9	7	4.25	4	0.25	1.02
1.6	8	4.06	4	0.06	1.40
1.8	9	4.04	4	0.04	0.75
1.2	10	3.95	4	0.31	0.94

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 1 พบว่า

ปรัชญาของหลักสูตรที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องมากที่สุด โดยมี
 นิสัยระหว่างควอไทล์ 0.01-0.99 และมีแนวคิดที่มีความเป็นไปได้มากที่สุด โดยมีค่า
 มัชฐานตั้งแต่ 4.50 ขึ้นไป ซึ่งเห็นว่าสมควรเป็นปรัชญาของหลักสูตรนี้ มี 2 ข้อ คือ

ข้อที่ 1.3 มุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในเชิงวิเคราะห์
 เป็น ผู้นำในการพัฒนาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการบริหาร และการ
 จัดการอาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับวิทยาการและเทคโนโลยีที่
 เปลี่ยนแปลง

ข้อที่ 1.9 สร้างผู้นำในการบริหารอาชีวศึกษาให้มีความสามารถในการบริหาร
 อาชีวศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถสร้างและ
 ปรับปรุงระบบการบริหารให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์กร
 และสิ่งแวดล้อมขององค์กรที่สังกัดอยู่

ปรัชญาของหลักสูตรที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องมาก โดยมี -
 นิสัยระหว่างควอไทล์ 1.00-1.99 และมีแนวคิดที่มีความเป็นไปได้มากที่สุด โดยมีค่า
 มัชฐานตั้งแต่ 4.50 ขึ้นไป ซึ่งเห็นว่าสมควรเป็นปรัชญาของหลักสูตรนี้ มี 2 ข้อ คือ

ข้อที่ 1.4 พัฒนาศักยภาพและบุคลิกภาพของผู้นำทางการอาชีวศึกษาให้มีความ
 รู้ความสามารถด้านการบริหาร การวิจัย และคุณธรรมที่พึงประสงค์

ข้อ 1.10 มุ่งพัฒนาผู้บริหารทุกระดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับสูง ให้มีความ
 สามารถอย่างลึกซึ้งในเรื่องอาชีวศึกษา เศรษฐกิจ อุตสาหกรรม
 และสังคมของไทย

ปรัชญาของหลักสูตรที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องมากที่สุด โดยมี
 นิสัยระหว่างควอไทล์ 0.01-0.99 และมีแนวคิดที่มีความเป็นไปได้มาก โดยมีค่ามัชฐาน
 ตั้งแต่ 4.29 ซึ่งเห็นว่าสมควรเป็นปรัชญาของหลักสูตรนี้ มี 1 ข้อ คือ

ข้อที่ 1.1 จัดเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับการใช้ประโยชน์ของผู้เรียน

ปรัชญาของหลักสูตรที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องมาก โดยมี
 นิสัยระหว่างควอไทล์ 1.00-1.99 และมีแนวคิดที่มีความเป็นไปได้มาก โดยมีค่ามัชฐาน
 ตั้งแต่ 4.06-4.40 ซึ่งเห็นว่าสมควรเป็นปรัชญาของหลักสูตรนี้ มี 3 ข้อ คือ

- ข้อที่ 1.5 มุ่งผลิตบัณฑิตที่รอบรู้ เสาะแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ มีจริยบรรณ
ทางวิชาการและวิชาชีพในระดับสูง มีคุณธรรมและจรรยาบรรณ
- ข้อที่ 1.6 มุ่งสร้างงานอาชีพสำหรับสังคมที่กำลังพัฒนาและเป็นบุคลากรที่มี
คุณภาพทัดเทียมกับต่างประเทศ
- ข้อที่ 1.7 มุ่งผลิตนักบริหารการจัดการศึกษาที่สามารถทำให้นักศึกษามรรลุ
ถึงขั้นนำความรู้ไปปฏิบัติจริงได้

ปรัชญาของหลักสูตรที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องมากที่สุด โดยมี
พิสัยระหว่างควอไทล์ 0.01-0.99 และมีแนวคิดที่มีความเป็นไปได้มาก โดยมีค่ามัธยฐาน
ตั้งแต่ 3.95-4.04 ซึ่งเห็นว่าสมควรเป็นปรัชญาของหลักสูตรนี้ มี 2 ข้อ คือ

- ข้อที่ 1.2 การกระทำหรือปฏิบัติด้วยตนเอง ให้ความสำคัญสูงสุด
- ข้อที่ 1.8 มุ่งพัฒนาระบบการจัดการอาชีวศึกษาของไทยให้มีบุคลากรที่มี
ความสามารถพิเศษในการจัดระบบอาชีวศึกษาเป็นพื้นฐานของ
การพัฒนา

2. วัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตร

ตารางที่ 2 แสดงลำดับของข้อความ วัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตร เรียงจากค่า
มัธยฐานสูงสุดลงมา จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ลำดับที่	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ฐานนิยม กับ มัธยฐาน	พิสัยระหว่าง ควอไทล์
2.3	1	4.58	5	0.42	0.99
2.2	2	4.58	5	0.42	1.04
2.4	3	4.42	4	0.42	0.99

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตามรางที่ 2 (ต่อ)

ข้อที่	ลำดับที่	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ฐานนิยม กับ มัธยฐาน	พิสัยระหว่าง ควอไทล์
2.1	4	4.35	4	0.35	1.09
2.9	5	4.25	4	0.25	1.12
2.6	6	4.21	4	0.21	0.98
2.7	7	4.13	4	0.13	0.94
2.5	8	4.09	4	0.09	1.01
2.8	9	4.96	4	0.04	0.96

จากตารางที่ 2 พบว่า

วัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตรที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันมากที่สุด โดยมีพิสัยระหว่างควอไทล์ 0.01-0.99 ว่าเป็นแนวคิดที่เป็นไปได้มากที่สุด โดยมีค่ามัธยฐาน 4.50 ขึ้นไป ซึ่งเห็นว่าสมควรเป็นวัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตรนี้ มี 1 ข้อ คือ

ข้อที่ 2.3 เพื่อผลิตคณาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการบริหารอาชีวศึกษาในสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตรที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันมาก โดยมีพิสัยระหว่างควอไทล์ 1.00-1.99 ว่าเป็นแนวคิดที่เป็นไปได้มากที่สุด โดยมีค่ามัธยฐาน 4.50 ขึ้นไป ซึ่งเห็นว่าสมควรเป็นวัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตรนี้ มี 1 ข้อ คือ

ข้อที่ 2.2 เพื่อให้บัณฑิตได้ศึกษาค้นคว้าและวิจัยการบริหารอาชีวศึกษา การจัดการอาชีวศึกษา ทั้งในปัจจุบันและอนาคต มีนโยบายและจริยธรรมที่ดีของผู้บริหารอาชีวศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตรที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันมากที่สุด โดยมีพิสัยระหว่างควอไทล์ 0.01-0.99 ว่าเป็นแนวคิดที่เป็นไปได้มาก โดยมีค่ามัธยฐาน 3.50-4.49 ซึ่งเห็นว่าสมควรเป็นวัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตรนี้ มี 4 ข้อ คือ

- ข้อที่ 2.4 เพื่อผลิตคณาจารย์ให้แก่นักบริหาร เป็นผู้นำ เป็นนักวิจัย และเป็นนักวิชาการทางการศึกษา
- ข้อที่ 2.6 เพื่อผลิตนักวิชาการที่มีความสามารถในการวางแผนนโยบายและวางแผนการอาชีวศึกษา มีค่านิยมที่ดีต่อการใฝ่หาความรู้
- ข้อที่ 2.7 เป็นผู้นำทางด้านอาชีวศึกษาและเผยแพร่ความรู้ด้านการอาชีวศึกษาสู่สถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการอาชีวศึกษาได้
- ข้อที่ 2.8 เพื่อผลิตบุคลากรที่มีศักดิ์ศรีทัดเทียมกับต่างประเทศ สามารถสร้างงานในระดับสูงต่อไปได้อีก

วัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตรที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันมาก โดยมีพิสัยระหว่างควอไทล์ 0.01-0.99 ว่าเป็นแนวคิดที่เป็นไปได้มาก โดยมีค่ามัธยฐาน 3.50-4.49 ซึ่งเห็นว่าสมควรเป็นวัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตรนี้ มี 3 ข้อ คือ

- ข้อที่ 2.1 เพื่อผลิตบัณฑิตให้ได้เรียนรู้หลักการบริหารอาชีวศึกษาเฉพาะแขนงอย่างลึกซึ้ง
- ข้อที่ 2.9 เพื่อพัฒนาผู้บริหารอาชีวศึกษาให้มีความรู้อย่างลึกซึ้ง ตลอดจนได้รับประสบการณ์ในด้านบริหารและพัฒนาหลักสูตร สื่อการเรียนการสอน บุคลากร การเงินและงบประมาณ การพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ตลอดจนระบบของการจัดการอาชีวศึกษาในนานาประเทศที่เจริญแล้ว เพื่อนำมาพัฒนาระบบการอาชีวศึกษาของเรา
- ข้อที่ 2.5 เพื่อผลิตคณาจารย์บัณฑิตที่มีประสิทธิภาพ มีสมรรถภาพและมีความทันสมัย

3. วัตถุประสงค์เฉพาะของหลักสูตร

ตารางที่ 3 แสดงลำดับของข้อความ วัตถุประสงค์เฉพาะของหลักสูตร เรียงจากค่า
มัธยฐานสูงสุดลงมา จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ลำดับที่	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ฐานนิยม กับ มัธยฐาน	พิสัยระหว่าง ควอไทล์
3.5	1	4.81	5	0.19	0.74
3.8	2	4.63	5	0.38	1.10
3.4	3	4.63	5	0.38	1.03
3.1	4	4.55	5	0.45	1.05
3.2	5	4.55	5	0.45	1.00
3.7	6	4.45	4	0.45	1.05
3.4	7	4.33	4	0.33	1.17
3.6	8	4.31	4	0.31	0.94
3.12	9	4.27	4	0.27	1.05
3.9	10	4.25	4	0.25	1.12
3.10	11	4.25	4	0.25	1.17
3.11	12	4.23	4	0.23	0.92
3.13	13	4.22	4	0.22	1.20
3.3	14	4.05	4	0.55	0.91

จากตารางที่ 3 พบว่า

วัตถุประสงค์เฉพาะของหลักสูตรที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันมากที่สุด

โดยมีพิสัยระหว่างควอไทล์ 0.01-0.99 ว่าเป็นแนวคิดที่เป็นไปได้มากที่สุด โดยมีค่ามัธยฐาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.50 ขึ้นไป ซึ่งเห็นว่าสมควรเป็นวัตถุประสงค์เฉพาะของหลักสูตรนี้ มี 1 ข้อ คือ

ข้อที่ 3.5 ให้เป็นผู้มีความสามารถในด้านความคิดเชิงวิเคราะห์ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการพัฒนาระบบการบริหาร และการจัดการอาชีวศึกษา

วัตถุประสงค์เฉพาะของหลักสูตรที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันมาก โดยมีพิสัยระหว่างควอไทล์ 1.00-1.99 ว่าเป็นแนวคิดที่เป็นไปได้มากที่สุด โดยมีค้ำมธยฐาน

4.50 ขึ้นไป ซึ่งเห็นว่าสมควรเป็นวัตถุประสงค์เฉพาะของหลักสูตรนี้ มี 4 ข้อ คือ

ข้อที่ 3.8 ให้เป็นผู้บริหารที่มีคุณธรรม จริยธรรม และความรอบรู้

ข้อที่ 3.4 ให้มีความสามารถในการบริหารอาชีวศึกษา ทั้งทางด้านเกษตร อุตสาหกรรมธุรกิจ ศิลปกรรม และหัตถกรรม

ข้อที่ 3.1 ให้เป็นผู้มีความสามารถในการศึกษาวิจัยปัญหาและความต้องการพัฒนาประเทศด้านอุตสาหกรรม

ข้อที่ 3.2 ให้มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่เป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

วัตถุประสงค์เฉพาะของหลักสูตรที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันมากที่สุด โดยมีพิสัยระหว่างควอไทล์ 0.01-0.99 ว่าเป็นแนวคิดที่เป็นไปได้มาก โดยมีค้ำมธยฐาน

3.50-4.49 ซึ่งเห็นว่าสมควรเป็นวัตถุประสงค์เฉพาะของหลักสูตรนี้ มี 3 ข้อ คือ

ข้อที่ 3.6 ให้เป็นผู้มีความรู้ในการพัฒนาโยบายอาชีวศึกษาการบริหารการจัดการอาชีวศึกษา และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม

ข้อที่ 3.11 ให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถที่จะวางแผน และสร้างโครงการใหม่ ๆ เพื่อจะพัฒนาอาชีวศึกษา

ข้อที่ 3.3 ให้มีความสามารถในการเลือกสื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

วัตถุประสงค์เฉพาะของหลักสูตรที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันมาก โดยมีพิสัยระหว่างควอไทล์ 1.00-1.99 ว่าเป็นแนวคิดที่เป็นไปได้มาก โดยมีค้ำมธยฐาน

3.50-4.49 ซึ่งเห็นว่าสมควรเป็นวัตถุประสงค์เฉพาะของหลักสูตรนี้ มี 6 ข้อ คือ

- ข้อที่ 3.7 ให้เป็นผู้มีความสามารถในการวิเคราะห์วิจัยเพื่อพัฒนาการ
อาชีวศึกษา
- ข้อที่ 3.4 ให้มีความสามารถในการบริหารอาชีวศึกษา ทั้งทางด้านเกษตร
อุตสาหกรรมธุรกิจ ศิลปกรรม และหัตถกรรม
- ข้อที่ 3.12 ให้เป็นผู้มีสมรรถวิสัยของนักวิชาการที่สมบูรณ์ทั้งด้านการวางแผน
การพัฒนาหลักสูตร การประเมินผลและการจัดการเรียนการสอน
ทางอาชีวศึกษา
- ข้อที่ 3.9 ให้เป็นผู้มีทักษะในการจัดการภายใต้สถานการณ์ที่เป็นจริง
- ข้อที่ 3.10 ให้เป็นผู้มีความรู้ในทฤษฎีการบริหาร ปัจจัยและองค์ประกอบที่
จะสนับสนุนต่อการบริหาร
- ข้อที่ 3.13 ให้เป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจ และมีประสบการณ์ด้านอาชีวศึกษา
และสามารถบริหารงานให้สามารถทำการผลิตบุคลากร สาขา
อาชีวะสู่ตลาดแรงงานให้สอดคล้องต่อกัน

4. คุณสมบัติของผู้ควรได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษา

ตารางที่ 4 แสดงลำดับของข้อความ คุณสมบัติของผู้ควรได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษา
เรียงจากค่ามัธยฐานสูงสุดลงมา จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ลำดับที่	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ฐานนิยม กับ มัธยฐาน	พิสัยระหว่าง ควอไทล์
4.1	1	4.58	5	0.42	1.67
4.5	2	4.56	5	0.45	1.37
4.4	3	4.17	4	0.17	1.26

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ลำดับที่	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ฐานนิยม กับ มัธยฐาน	พิสัยระหว่าง ควอไทล์
4.8	4	4.11	4	0.11	1.22
4.13	5	4.04	4	0.04	0.88
4.2	6	4.00	4	0.00	0.81
4.3	7	4.00	4	0.00	1.54
4.10	8	3.77	4	0.23	1.02
4.12	9	3.64	4	0.36	1.24
4.7	10	3.50	3	0.50	1.70
4.11	11	3.43	4	0.57	1.64
4.9	12	3.31	3	0.31	1.47
4.6	13	3.25	4	0.75	1.81

จากตารางที่ 4 พบว่า

คุณสมบัติของผู้ควรได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนี้ ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันมาก โดยมีพิสัยระหว่างควอไทล์ 1.00-1.99 ว่าเป็นแนวคิดที่เป็นไปได้มากที่สุด โดยมีค่ามัธยฐาน 4.50 ขึ้นไป ซึ่งเห็นสมควรเป็นคุณสมบัติของผู้ควรได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ มี 2 ข้อ คือ

ข้อที่ 4.1 ผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการบริหารอาชีวศึกษามาแล้ว และมีแนวโน้มว่าจะนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้

ข้อที่ 4.5 ผู้ที่มีความขยันหมั่นเพียรมาตลอดไม่ทอดทิ้ง

คุณสมบัติของผู้ควรได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนี้ ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันมากที่สุด โดยมีพิสัยระหว่างควอไทล์ 0.01-0.99 ว่าเป็นแนวคิดที่เป็นไปได้มาก โดยมีค่ามัธยฐาน 3.50-4.49 ซึ่งเห็นสมควรเป็นคุณสมบัติของผู้ควรได้รับการคัดเลือกเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เข้าศึกษาต่อ มี 2 ข้อ คือ

ข้อที่ 4.13 ผู้ที่ดำรงตำแหน่งทางการบริหารการศึกษาหรือกำลังสอนวิชาการบริหารการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา หรือเป็นนักวิชาการซึ่งมีตำแหน่งเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายการศึกษา การวางแผนการศึกษา การบริหารบุคคล การควบคุมมาตรฐานการศึกษา

ข้อที่ 4.2 ผู้ที่มีความพร้อมทั้งสุขภาพ เศรษฐกิจ และมีความตั้งใจ

คุณสมบัติของผู้ควรได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนี้ ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันมาก โดยมีพิสัยระหว่างควอไทล์ 1.00-1.99 ว่าเป็นแนวคิดที่เป็นไปได้มาก โดยมีค่ามัธยฐาน 3.50-4.49 ซึ่งเห็นสมควรเป็นคุณสมบัติของผู้ควรได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ มี 6 ข้อ คือ

ข้อที่ 4.4 ผู้ที่มีความรู้ทางตรรกวิทยาและมีความถนัดทางวิชาการในระดับที่จะศึกษาปริญญาเอกได้

ข้อที่ 4.8 ผู้บริหารสถานศึกษาหรือทำงานที่เกี่ยวข้องในระดับผู้บริหารไม่น้อยกว่า 6 ปี

ข้อที่ 4.3 ผู้ที่มีความสนใจที่จะทำงานเกี่ยวข้องกับการพัฒนาอาชีพศึกษา

ข้อที่ 4.10 ผู้ที่มีประสบการณ์ทางการบริหารหรือปฏิบัติงานทางด้านอาชีพศึกษาไม่น้อยกว่า 3 ปี

ข้อที่ 4.12 ผู้ที่มีประสบการณ์ทางการบริหารการศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี และมีหนังสือรับรองประกอบ

ข้อที่ 4.7 ผู้ที่จบปริญญาโททางด้านการศึกษา โดยได้รับเกรดเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.0

คุณสมบัติของผู้ควรได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนี้ ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันมาก โดยมีพิสัยระหว่างควอไทล์ 1.00-1.99 ว่าเป็นแนวคิดที่เป็นไปได้ปานกลาง โดยมีค่ามัธยฐาน 2.50-3.49 ซึ่งเห็นสมควรเป็นคุณสมบัติของผู้ควรได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ มี 3 ข้อ คือ

ข้อที่ 4.11 ผู้ที่มีตำแหน่งทางการบริหารอย่างน้อยระดับหัวหน้าแผนกขึ้นไป

ข้อที่ 4.9 ผู้ที่จบปริญญาโทมาแล้วอย่างน้อย 3 ปี และมีเกรดเฉลี่ยไม่น้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กว่า 3.5

ข้อที่ 4.6 ผู้ที่จบปริญญาโทสาขาการบริหารการศึกษามาแล้ว 1 ปี และได้ปฏิบัติงานทางด้านการบริหารมาแล้ว 1 ปี

5. คุณลักษณะเด่นของผู้จบการศึกษา

ตารางที่ 5 แสดงลำดับของข้อความ คุณลักษณะเด่นของผู้จบการศึกษา เรียงจากค่ามัธยฐานสูงสลดลงมา จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ลำดับที่	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ผลต่างระหว่างฐานนิยม กับมัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์
5.1	1	4.85	5	0.15	0.65
5.2	2	4.71	5	0.29	0.92
5.10	3	4.55	5	0.45	1.00
5.3	4	4.50	5	0.50	1.00
5.9	5	4.35	4	0.35	0.97
5.7	6	4.31	4	0.31	0.94
5.4	7	4.27	4	0.27	1.07
5.5	8	4.18	4	0.18	1.05
5.8	9	4.15	4	0.15	0.88
5.6	10	4.04	4	0.04	1.05

จากตารางที่ 5 พบว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณลักษณะเด่นของผู้จบการศึกษาหลักสูตรนี้ ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันมากที่สุด โดยมีพิสัยระหว่างควอไทล์ 0.01-0.99 ว่าเป็นแนวคิดที่เป็นไปได้มากที่สุด โดยมีค่ามัธยฐานตั้งแต่ 4.50 ขึ้นไป ซึ่งเห็นว่าสมควรเป็นคุณลักษณะเด่นของผู้จบการศึกษาหลักสูตรนี้ มี 2 ข้อ คือ

ข้อที่ 5.1 มีความคิดอย่างเป็นระบบ

ข้อที่ 5.2 มีคุณธรรมและเป็นผู้นำที่ดี

คุณลักษณะเด่นของผู้จบการศึกษาหลักสูตรนี้ ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันมาก โดยมีพิสัยระหว่างควอไทล์ 1.00-1.99 ว่าเป็นแนวคิดที่เป็นไปได้มากที่สุด โดยมีค่ามัธยฐานตั้งแต่ 4.50 ขึ้นไป ซึ่งเห็นว่าสมควรเป็นคุณลักษณะเด่นของผู้จบการศึกษาหลักสูตรนี้ มี 2 ข้อ คือ

ข้อที่ 5.10 เป็นผู้มีความสำนึกและจรรยาบรรณในวิชาชีพ

ข้อที่ 5.3 เป็นนักวิชาการที่รอบรู้ด้านการบริหารอาชีวศึกษา

คุณลักษณะเด่นของผู้จบการศึกษาหลักสูตรนี้ ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันมากที่สุด โดยมีพิสัยระหว่างควอไทล์ 0.01-0.99 ว่าเป็นแนวคิดที่เป็นไปได้มากที่สุด โดยมีค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.50-4.49 ซึ่งเห็นว่าสมควรเป็นคุณลักษณะเด่นของผู้จบการศึกษาหลักสูตรนี้ มี 3 ข้อ คือ

ข้อที่ 5.9 เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่กว้างขวางเข้าใจบุคคลในวิชาชีพอื่น ๆ นอกเหนือจากอาชีพของตน

ข้อที่ 5.7 เป็นผู้นำทางด้านความคิดและแสวงหาแนวทางใหม่ ๆ ได้

ข้อที่ 5.8 เป็นผู้สามารถสื่อสารทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็นอย่างดีทั้งการพูด อ่าน ฟัง และเขียน

คุณลักษณะเด่นของผู้จบการศึกษาหลักสูตรนี้ ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันมาก โดยมีพิสัยระหว่างควอไทล์ 1.00-1.99 ว่าเป็นแนวคิดที่เป็นไปได้มากที่สุด โดยมีค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.50-4.49 ซึ่งเห็นว่าสมควรเป็นคุณลักษณะเด่นของผู้จบการศึกษาหลักสูตรนี้ มี 3 ข้อ คือ

ข้อที่ 5.4 เป็นผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพ

ข้อที่ 5.5 เป็นนักวิจัยที่มีคุณภาพ

ข้อที่ 5.6 เป็นผู้ที่มีภูมิรู้ ภูมิธรรมและภูมิฐาน

6. วิธีการคัดเลือกผู้เข้าศึกษา

ตารางที่ 6 แสดงลำดับของข้อความ วิธีการคัดเลือกผู้เข้าศึกษาต่อ เรียงจากค่า
มัธยฐานสูงสุดลงมา จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ลำดับที่	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ฐานนิยม กับ มัธยฐาน	พิสัยระหว่าง ควอไทล์
6.2	1	4.25	4	0.25	0.99
6.4	2	4.20	4	0.20	1.16
6.1	3	4.15	4	0.15	0.86
6.6	4	4.11	4	0.11	1.22
6.7	5	4.11	4	0.11	0.75
6.3	6	3.90	4	0.10	1.20
6.5	7	3.85	4	0.15	1.23

จากตารางที่ 6 พบว่า

วิธีการคัดเลือกผู้เข้าศึกษาต่อหลักสูตรนี้ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันมากที่สุด โดยมีพิสัยระหว่างควอไทล์ 0.01-0.99 ว่าเป็นแนวคิดที่เป็นไปได้มาก โดยมีค่ามัธยฐาน 3.50-4.49 ซึ่งเห็นว่าสมควรเป็นวิธีการคัดเลือกผู้เข้าศึกษาต่อหลักสูตรนี้ มี 2 ข้อ คือ

ข้อที่ 6.2 สัมภาษณ์ความเห็น ความรู้สึก การแสดงออก

ข้อที่ 6.1 คัดเลือกจากประวัติการศึกษา หน้าที่การงาน บทบาททางสังคม วิทยานิพนธ์ หรือบทความทางวิชาการ

วิธีการคัดเลือกผู้เข้าศึกษาต่อหลักสูตรนี้ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันมาก โดยมีพิสัยระหว่างควอไทล์ 1.00-1.99 ว่าเป็นแนวคิดที่เป็นไปได้มาก โดยมีค่ามัธยฐาน 3.50-4.49 ซึ่งเห็นว่าสมควรเป็นวิธีการคัดเลือกผู้เข้าศึกษาต่อหลักสูตรนี้ มี 6 ข้อ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ข้อที่ 6.4 ทดสอบแนวความคิด ทิศนคติทางการบริหาร และการบริหาร
อาชีวศึกษา
- ข้อที่ 6.6 พิจารณาจากผลงานดีเด่นที่เคยทำมาแล้วและเป็นผลงานที่เป็น
ประโยชน์ต่อการอาชีวศึกษา
- ข้อที่ 6.3 ทดสอบความถนัดทางภาษาและเข้าวินัย
- ข้อที่ 6.5 พิจารณาศักยภาพในการวิจัยโดยให้เสนอโครงการวิจัย
- ข้อที่ 6.7 สอบคัดเลือก โดยสอบวิชาพื้นฐานทางการบริหารการศึกษาและ
การวิจัย ภาษาอังกฤษ และสัมภาษณ์

7. โครงสร้างของหลักสูตร

7.1 จำนวนหน่วยกิตหลังสำเร็จปริญญาโท

ตารางที่ 7 แสดงลำดับของข้อความ จำนวนหน่วยกิตหลังสำเร็จปริญญาโท เรียงจากค่า
มัธยฐานสูงสุดลงมา จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ลำดับที่	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ฐานนิยม กับ มัธยฐาน	พิสัยระหว่าง ควอไทล์
7.1.1	1	4.44	5	0.56	1.25
7.1.2	2	3.67	4	0.33	2.29
7.1.9	3	3.50	4	0.50	2.33
7.1.4	4	2.75	3	0.25	1.88
7.1.6	5	2.67	2	0.67	2.33
7.1.7	6	2.63	2	0.63	2.19
7.1.3	7	2.38	2	0.38	1.56
7.1.5	8	2.00	2	0.00	0.70
7.1.8	9	2.00	2	0.00	2.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 7 พบว่า

จำนวนหน่วยกิตหลังสำเร็จปริญญาโท ที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันมาก โดยมีพิสัยระหว่างควอไทล์ 1.00-1.99 ว่าเป็นแนวคิดที่เป็นไปได้มาก โดยมีค่ามัธยฐาน 3.50-4.49 ซึ่งเห็นว่าสมควรจัดเป็นจำนวนหน่วยกิตหลังสำเร็จปริญญาโท มี 1 ข้อ คือ ข้อที่ 7.1.1 ตามเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด

จำนวนหน่วยกิตหลังสำเร็จปริญญาโท ที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันน้อย โดยมีพิสัยระหว่างควอไทล์ 2.00-2.99 ว่าเป็นแนวคิดที่เป็นไปได้มาก โดยมีค่ามัธยฐาน 3.50-4.49 ซึ่งเห็นว่าสมควรจัดเป็นจำนวนหน่วยกิตหลังสำเร็จปริญญาโท มี 2 ข้อ คือ ข้อที่ 7.1.2 ประมาณ 60 หน่วยกิต

ข้อที่ 7.1.9 ผู้ที่จบปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีวศึกษา จะต้องเรียนไม่น้อยกว่า 60 หน่วยกิต ส่วนผู้ที่จบสาขาอื่นเรียนวิชาเอกอย่างน้อย 8 หน่วยกิต

จำนวนหน่วยกิตหลังสำเร็จปริญญาโท ที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันมากที่สุด โดยมีพิสัยระหว่างควอไทล์ 0.01-0.99 ว่าเป็นแนวคิดที่เป็นไปได้ปานกลาง โดยมีค่ามัธยฐาน 2.50-3.49 ซึ่งเห็นว่าสมควรจัดเป็นจำนวนหน่วยกิตหลังสำเร็จปริญญาโท มี 1 ข้อ คือ ข้อที่ 7.1.5 อย่างน้อย 70 หน่วยกิต

จำนวนหน่วยกิตหลังสำเร็จปริญญาโท ที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันมาก โดยมีพิสัยระหว่างควอไทล์ 1.00-1.99 ว่าเป็นแนวคิดที่เป็นไปได้ปานกลาง โดยมีค่ามัธยฐาน 2.50-3.49 ซึ่งเห็นว่าสมควรจัดเป็นจำนวนหน่วยกิตหลังสำเร็จปริญญาโท มี 2 ข้อ คือ ข้อที่ 7.1.4 ไม่ควรน้อยกว่า 44 หน่วยกิต

ข้อที่ 7.1.3 ไม่เกิน 50 หน่วยกิต

จำนวนหน่วยกิตหลังสำเร็จปริญญาโท ที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันน้อย โดยมีพิสัยระหว่างควอไทล์ 2.00-2.99 ว่าเป็นแนวคิดที่เป็นไปได้ปานกลาง โดยมีค่ามัธยฐาน 2.50-3.49 ซึ่งเห็นว่าสมควรจัดเป็นจำนวนหน่วยกิตหลังสำเร็จปริญญาโท มี 3 ข้อ คือ ข้อที่ 7.1.6 จำนวน 48 หน่วยกิต

ข้อที่ 7.1.7 ไม่น้อยกว่า 62 หน่วยกิตวิชาเอกอย่างน้อย 17 หน่วยกิตวิชาที่เกี่ยวข้องอย่างน้อย 9 หน่วยกิตและวิทยานิพนธ์ 36 หน่วยกิต

ข้อที่ 7.1.8 จำนวน 90 - 120 หน่วยกิต ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และพื้นฐานทางปริญญาโท

7.2 จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาบังคับ รายวิชา และจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา

ตารางที่ 8 แสดงลำดับของข้อความ จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาบังคับรายวิชา และจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา เรียงจากค่ามัธยฐาน สูงสุดลงมาจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ลำดับที่	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ฐานนิยม กับ มัธยฐาน	พิสัยระหว่าง ควอไทล์
7.2.1	1	4.33	5	0.67	1.38
7.2.9	2	3.88	4	0.13	1.71
7.2.4	3	3.67	5	1.33	2.33
7.2.2	4	3.50	4	0.50	2.75
7.2.8	5	3.50	4	0.50	1.46
7.2.5	6	3.13	3	0.13	2.54
7.2.3	7	3.00	3	0.00	1.83
7.2.6	8	3.00	3	0.00	1.75
7.2.7	9	2.25	2	0.25	2.04

จากตารางที่ 8 พบว่า

จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาบังคับ รายวิชาและจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันมาก โดยมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 1.00-1.99 ว่าเป็นเอกสารเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวคิดที่เป็นไปได้มาก โดยมีค่ามัธยฐาน 3.50-4.49 ซึ่งเห็นว่าสมควรเป็นจำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาบังคับ รายวิชาและจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา มี 3 ข้อ คือ

ข้อที่ 7.2.1 ตามเกณฑ์ของทบวงมหาวิทยาลัย

ข้อที่ 7.2.9 หมวดวิชาเทคนิคทางการวิจัยและสถิติ ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต ได้แก่ วิชาการวิเคราะห์วิจัยทางการศึกษา สถิติสำหรับนักวิจัย สถิติขั้นสูง สัมมนาทางการวิจัย คอมพิวเตอร์ รายวิชาละ 3 หน่วยกิต

ข้อที่ 7.2.8 อย่างน้อย 13 หน่วยกิต ได้แก่ วิชาวิธีวิจัยทางการศึกษาชั้นสูง การศึกษาชั้นสูงทางสารัตถศึกษา การวางแผนและประเมินทางอาชีวศึกษา ภาวะผู้นำในการบริหาร: ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ การสัมมนา

จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาบังคับ รายวิชาและจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันน้อย โดยมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 2.00-2.99 ว่าเป็นแนวคิดที่เป็นไปได้มาก โดยมีค่ามัธยฐาน 3.50-4.49 ซึ่งเห็นว่าสมควรเป็นจำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาบังคับ รายวิชาและจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา มี 2 ข้อ คือ

ข้อที่ 7.2.4 อย่างน้อย 36 หน่วยกิต ได้แก่ วิชาการวิเคราะห์และพัฒนาศึกษา การวางแผนพัฒนาการศึกษา การศึกษาและการพัฒนาประเทศ ทฤษฎีการบริหารการศึกษาเอกชน ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง แนวความคิดใหม่ทางการศึกษาไทย ทรัพยากรทางการศึกษา การสัมมนาและภาคปฏิบัติ

ข้อที่ 7.2.2 อย่างน้อย 32 หน่วยกิต ได้แก่ วิทยานิพนธ์ 23 หน่วยกิต สถิติเพื่อการวิจัย 3 หน่วยกิต การวิจัยการศึกษา 3 หน่วยกิต คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา 3 หน่วยกิต

จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาบังคับ รายวิชาและจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันมาก โดยมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 1.00-1.99 ว่าเป็นแนวคิดที่เป็นไปได้ปานกลาง โดยมีค่ามัธยฐาน 2.50-3.49 ซึ่งเห็นว่าสมควรเป็นจำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาบังคับ รายวิชาและจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา มี 2 ข้อ คือ

ข้อที่ 7.2.3 อย่างน้อย 36 หน่วยกิต ได้แก่ วิชาการวิเคราะห์และพัฒนา
การศึกษา การวางแผนพัฒนาการศึกษา การศึกษาและการพัฒนา
ประเทศ ทฤษฎีการบริหารการศึกษาเอกชน ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง
แนวความคิดใหม่ทางการศึกษาไทย ทรัพยากรทางการ
ศึกษา การสัมมนาและภาคปฏิบัติ

ข้อที่ 7.2.6 อย่างน้อย 12 หน่วยกิต ได้แก่ ปรัชญาการศึกษาไทย เศรษฐ
ศาสตร์การศึกษา การวางแผนการศึกษา การวิเคราะห์ระบบ
รายวิชาละ 3 หน่วยกิต

จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาบังคับ รายวิชาและจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา
ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันน้อย โดยมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 2.00-2.99 ว่าเป็น
แนวคิดที่เป็นไปได้ปานกลาง โดยมีความมัธยฐาน 2.50-3.49 ซึ่งเห็นว่าสมควรเป็นจำนวน
หน่วยกิตของหมวดวิชาบังคับ รายวิชาและจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา มี 2 ข้อ คือ

ข้อที่ 7.2.5 ประมาณ 45-50 หน่วยกิต ได้แก่วิชาบังคับ ควรมีประมาณ
50% ของหลักสูตร

ข้อที่ 7.2.7 อย่างน้อย 6 หน่วยกิต ได้แก่วิชา การพัฒนารูปแบบการจัดการ
อาชีวศึกษา การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในสาขาที่ขาดแคลน

7.3 จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาเฉพาะ รายวิชา และจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา

ตารางที่ 9 แสดงลำดับของข้อความ จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาเฉพาะ รายวิชา และจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา เรียงจากค่ามัธยฐาน สูงสุดลงมาจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ลำดับที่	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ผลต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์
7.3.7	1	4.50	5	0.50	1.50
7.3.3	2	3.70	4	0.30	1.47
7.3.2	3	3.60	4	0.40	1.21
7.3.6	4	3.50	4	0.50	2.25
7.3.1	5	3.50	3	0.50	1.93
7.3.4	6	3.38	3	0.38	1.56
7.3.5	7	2.00	2	0.00	2.42

จากตารางที่ 9 พบว่า

จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาเฉพาะ รายวิชาและจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันมาก โดยมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 1.00-1.99 ว่าเป็นแนวคิดที่เป็นไปได้มาก โดยมีค่ามัธยฐาน 3.50-4.49 ซึ่งเห็นว่าสมควรเป็นจำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาเฉพาะ รายวิชาและจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา มี 4 ข้อ คือ

ข้อที่ 7.3.7 ตามเกณฑ์ที่ทบวงกำหนด

ข้อที่ 7.3.3 ควรมีไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต รายวิชาละ 3 หน่วยกิต ได้แก่

วิชา การพัฒนานโยบายและรูปแบบการอาชีวศึกษา ยุทธวิธีใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การบริหารองค์กรอาชีวศึกษา การวิเคราะห์และจัดระบบบริหาร
อาชีวศึกษา การประเมินผลและวิจัยอาชีวศึกษา

ข้อที่ 7.3.2 ควรมีไม่น้อยกว่า 20 หน่วยกิต รายวิชาละไม่เกิน 3 หน่วยกิต
ได้แก่ วิชาทฤษฎีการบริหารชั้นสูงผู้นำและภาวะผู้นำ องค์การ
และการพัฒนาองค์การ การสัมมนา การศึกษากับการพัฒนา
ประเทศ

ข้อที่ 7.3.1 ควรมี 9-15 หน่วยกิต ได้แก่วิชา ปัญหาและแนวโน้มในการ
พัฒนาอาชีวศึกษา (2-5 หน่วยกิต) หลักการบริหารอาชีวศึกษา
(6 หน่วยกิต) การจัดการอาชีวศึกษาไทยและต่างประเทศ
(3 หน่วยกิต) การอาชีวศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
(3 หน่วยกิต)

จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาเฉพาะ รายวิชาและจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา
ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่างควอไทล์ 2.00-2.99 ว่าเป็น
แนวคิดที่เป็นไปได้มาก โดยมีค่ามัธยฐาน 3.50-4.49 ซึ่งเห็นว่าสมควรเป็นจำนวนหน่วยกิต
ของหมวดวิชาเฉพาะ รายวิชาและจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา มี 1 ข้อ คือ

ข้อที่ 7.3.6 ควรมี 18 หน่วยกิต รายวิชาละ 3 หน่วยกิต ได้แก่วิชา ปรัชญา
อาชีวศึกษา การบริหารห้องปฏิบัติการ/โรงฝึกงาน การพัฒนา
หลักสูตร ระบบข้อมูลสำหรับอาชีวศึกษา สัมมนาปัญหาการบริหาร
อาชีวศึกษา

จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาเฉพาะ รายวิชาและจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา
ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันมาก โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่างควอไทล์ 1.00-1.99 ว่าเป็น
แนวคิดที่เป็นไปได้ปานกลาง โดยมีค่ามัธยฐาน 2.50-3.49 ซึ่งเห็นว่าสมควรเป็นจำนวนหน่วยกิต
ของหมวดวิชาเฉพาะ รายวิชาและจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา มี 1 ข้อ คือ

ข้อที่ 7.3.4 ประมาณ 12-18 หน่วยกิต ได้แก่วิชา ปรัชญาอาชีวศึกษา สถิติ
และวิจัยคอมพิวเตอร์ สังคมวิทยา มานุษยวิทยา เศรษฐศาสตร์
การศึกษา การวางแผนกำลังคนและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาเฉพาะ รายวิชาและจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันมาก โดยมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 2.00-2.99 ว่าเป็นแนวคิดที่เป็นไปได้น้อย โดยมีค่ามัธยฐาน 1.50-2.49 ซึ่งเห็นว่าสมควรเป็นจำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาเฉพาะ รายวิชาและจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา มี 1 ข้อ คือ

ข้อที่ 7.3.5 อย่างน้อย 4 หน่วยกิต รายวิชาละ 2 หน่วยกิต ได้แก่วิชา
การจำลองแบบการบริหารอาชีวศึกษา กฎหมายการศึกษา
การจัดงบประมาณและการเงินทางอาชีวศึกษา การบริหาร
อาชีวศึกษา การบริหารงานธุรการทางการอาชีวศึกษา

7.4 จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาเลือก รายวิชาและ จำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา

ตารางที่ 10 แสดงลำดับของข้อความ จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาเลือก รายวิชา และจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา เรียงจากค่ามัธยฐาน สูงสุดลงมาจกความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ลำดับที่	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ฐานนิยม กับ มัธยฐาน	พิสัยระหว่าง ควอไทล์
7.4.6	1	4.39	5	0.61	1.30
7.4.5	2	3.83	5	1.17	2.42
7.4.7	3	3.83	4	0.17	1.67
7.4.2	4	3.00	3	0.00	1.75
7.4.3	5	3.00	3	0.00	0.83
7.4.4	6	2.83	3	0.17	2.00
7.4.1	7	2.75	3	0.25	1.63

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 10 พบว่า

จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาเลือก รายวิชาและจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันมาก โดยมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 1.00-1.99 ว่าเป็นแนวคิดที่เป็นไปได้มาก โดยมีค่ามัธยฐาน 3.50-4.49 ซึ่งเห็นว่าสมควรเป็นจำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาเลือก รายวิชาและจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา มี 2 ข้อ คือ

ข้อที่ 7.4.6 ตามเกณฑ์ที่ทบวงกำหนด

ข้อที่ 7.4.7 ควรมีอย่างน้อย 6 หน่วยกิต รายวิชาละ 3 หน่วยกิต ได้แก่วิชา คอมพิวเตอร์ เพื่อพัฒนาระบบการบริหารอาชีวศึกษา การวางแผน และจัดระบบข้อมูล เศรษฐศาสตร์การอาชีวศึกษา การส่งเสริม และขยายโอกาสการศึกษาวิชาชีพ การบริหารอาชีวศึกษาระบบ ทวิภาคี พฤติกรรมมนุษย์ในองค์การ การวิเคราะห์การจัดระบบ งานในสถานศึกษา การพัฒนาความเป็นผู้นำด้านอาชีวศึกษา วิชา แรงงานสัมพันธ์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมการเกษตร อุตสาหกรรมโรงงาน อุตสาหกรรมอาหาร

จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาเลือก รายวิชาและจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันน้อย โดยมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 2.00-2.99 ว่าเป็นแนวคิดที่เป็นไปได้มาก โดยมีค่ามัธยฐาน 3.50-4.49 ซึ่งเห็นว่าสมควรเป็นจำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาเลือก รายวิชาและจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา มี 1 ข้อ คือ

ข้อที่ 7.4.5 ประมาณ 25-30 หน่วยกิต หรือ ประมาณ 25 %

จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาเลือก รายวิชาและจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันมากที่สุด โดยมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 0.01-0.99 ว่าเป็นแนวคิดที่เป็นไปได้ปานกลาง โดยมีค่ามัธยฐาน 2.50-3.49 ซึ่งเห็นว่าสมควรเป็นจำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาเลือก รายวิชาและจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา มี 1 ข้อ คือ

ข้อที่ 7.4.3 ควรเรียนไม่น้อยกว่า 8 หน่วยกิต ได้แก่วิชา การเมืองกับการ ศึกษา เศรษฐศาสตร์ การบริหารหลักสูตร รัฐศาสตร์และการ พัฒนาประเทศการศึกษากับความมั่นคงของชาติ รายวิชาละ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า หน่วยกิต

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาเลือก รายวิชาและจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันมาก โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่างควอไทล์ 1.00-1.99 ว่าเป็นแนวคิดที่เป็นไปได้ปานกลาง โดยมีค่ามัธยฐาน 2.50-3.49 ซึ่งเห็นว่าสมควรเป็นจำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาเลือก รายวิชาและจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา มี 2 ข้อ คือ

ข้อที่ 7.4.2 ประมาณ 12-16 หน่วยกิต ได้แก่วิชา คอมพิวเตอร์ ภาษาต่างประเทศ สถิติ

ข้อที่ 7.4.1 ควรมี 30-35 หน่วยกิต ได้แก่วิชา การฝึกพัฒนาอาชีพนอกระบบ โรงเรียน การพัฒนาพื้นที่ อุตสาหกรรม การวิจัยและประเมินผล การพัฒนาสื่อเพื่อการศึกษา การพัฒนาประเทศด้านเกษตร อุตสาหกรรม เทคนิคการฝึกอบรม การจัดการ การตลาด การบรรจุภัณฑ์ การประชาสัมพันธ์เชิงรุก การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ในระบบอุตสาหกรรม กระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม และการบริหารงานระบบคิวซี

จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาเลือก รายวิชาและจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่างควอไทล์ 2.00-2.99 ว่าเป็นแนวคิดที่เป็นไปได้ปานกลาง โดยมีค่ามัธยฐาน 2.50-3.49 ซึ่งเห็นว่าสมควรเป็นจำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาเลือก รายวิชาและจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา มี 1 ข้อ คือ

ข้อ 7.4.4 อย่างน้อย 9 หน่วยกิต ได้แก่ วิชาที่เกี่ยวกับการศึกษา เกษตร คหกรรม ธุรกิจ อุตสาหกรรม

8. เกณฑ์การประเมินผู้สำเร็จการศึกษา

8.1 เกณฑ์ความรู้ภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 11 แสดงลำดับของข้อความ เกณฑ์ความรู้ภาษาอังกฤษ
เรียงจากค่ามัธยฐานสูงสุดลงมา

ข้อที่	ลำดับที่	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ฐานนิยม กับ มัธยฐาน	พิสัยระหว่าง ควอไทล์
8.1.2	1	4.70	5	0.30	1.10
8.1.3	2	4.56	5	0.44	1.28
8.1.6	3	4.25	4	0.25	1.17
8.1.5	4	4.07	4	0.07	1.20
8.1.4	5	3.80	4	0.20	1.63
8.1.1	6	3.40	3	0.40	1.66

จากตารางที่ 11 พบว่า

เกณฑ์การประเมินความรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเกณฑ์การประเมินผู้สำเร็จการศึกษา ของหลักสูตรคุณวุฒิบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันมาก ว่าควรเป็นแนวคิดในการกำหนดเกณฑ์การประเมินความรู้ภาษาอังกฤษของหลักสูตรนี้มากที่สุด จำนวน 2 ข้อ คือ

ข้อที่ 8.1.2 สอบผ่านทั้งข้อเขียนและปากเปล่า

ข้อที่ 8.1.3 อยู่ในเกณฑ์ดีและสามารถเสนอผลงานเป็นภาษาอังกฤษได้

เกณฑ์การประเมินความรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเกณฑ์การประเมิน
 ผู้สำเร็จการศึกษา ของหลักสูตรศษว.บัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยี
 พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันมาก ว่าควร
 เป็นแนวคิดในการกำหนดเกณฑ์การประเมินความรู้ภาษาอังกฤษของหลักสูตรนี้มาก จำนวน
 3 ข้อ คือ

ข้อที่ 8.1.6 ตามเกณฑ์ที่ทบวงกำหนด

ข้อที่ 8.1.5 ผ่าน Comprehensive & Writing

ข้อที่ 8.1.4 ผ่าน TOEFL 550 คะแนน หรือ ผ่านข้อสอบของสถาบัน

เกณฑ์การประเมินความรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเกณฑ์การประเมิน
 ผู้สำเร็จการศึกษา ของหลักสูตรศษว.บัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยี
 พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน
 มาก ว่าควรเป็นแนวคิดในการกำหนดเกณฑ์การประเมินความรู้ภาษาอังกฤษของหลักสูตร
 นี้ปานกลาง จำนวน 1 ข้อ คือ

ข้อที่ 8.1.6 ตามเกณฑ์ที่ทบวงกำหนด

8.2 เกณฑ์การสอบประมวลความรู้

ตารางที่ 12 แสดงลำดับของข้อความ เกณฑ์การสอบประมวลความรู้
 เรียงจากค่ามัธยฐานสูงสุดลงมา

ข้อที่	ลำดับที่	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ฐานนิยม กับ มัธยฐาน	พิสัยระหว่าง ควอไทล์
8.2.2	1	4.89	5	0.11	0.61
8.2.3	2	4.50	5	0.50	1.17

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ลำดับที่	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ฐานนิยม กับ มัธยมศึกษา	พิสัยระหว่าง ควอไทล์
8.2.5	3	4.50	5	0.50	1.20
8.2.6	4	4.36	5	0.64	1.48
8.2.1	5	4.25	4	0.25	1.08
8.2.4	6	4.08	4	0.08	1.29

จากตารางที่ 12 พบว่า

เกณฑ์การสอบประมวลความรู้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเกณฑ์การประเมินผู้สำเร็จการศึกษา ของหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันมากที่สุดว่า ควรเป็นแนวคิดในการกำหนดเกณฑ์การสอบประมวลความรู้ของหลักสูตรนี้มากที่สุด มีจำนวน 1 ข้อ คือ

ข้อที่ 8.2.2 สอบผ่าน Comprehensive Examination ทั้งข้อเขียนและปากเปล่า

เกณฑ์การสอบประมวลความรู้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเกณฑ์การประเมินผู้สำเร็จการศึกษา ของหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันมากที่สุดว่า ควรเป็นแนวคิดในการกำหนดเกณฑ์การสอบประมวลความรู้ของหลักสูตรนี้มากที่สุด มีจำนวน 2 ข้อ คือ

ข้อที่ 8.2.3 สอบผ่าน Preliminary Exam เมื่อเรียนวิชาบังคับครบ 24 หน่วยกิต และสอบผ่าน Comprehensive Exam เมื่อเรียนครบ 48 หน่วยกิต

ข้อที่ 8.2.5 สอบผ่านและควรใช้ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกประเมินด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกณฑ์การสอบประมวลความรู้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเกณฑ์การประเมินผู้สำเร็จการศึกษา ของหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันมาก ว่าควรเป็นแนวคิดในการกำหนดเกณฑ์การสอบประมวลความรู้ของหลักสูตรนี้มาก มีจำนวน 3 ข้อ คือ

ข้อที่ 8.2.6 ตามเกณฑ์ที่ทบทวนกำหนด

ข้อที่ 8.2.1 อยู่ในระดับดีมาก

ข้อที่ 8.2.4 ทดสอบความรู้รายวิชา โดยเน้นการประยุกต์ใช้และการปฏิบัติ

8.3 เกณฑ์มาตรฐานวิทยานิพนธ์

ตารางที่ 13

แสดงลำดับของข้อความ เกณฑ์มาตรฐานวิทยานิพนธ์
เรียงจากค่ามัธยฐานสูงสุดลงมา

ข้อที่	ลำดับที่	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ฐานนิยม กับ มัธยฐาน	นิลยระหว่าง ควอไทล์
8.3.3	1	4.77	5	0.23	0.73
8.3.2	2	4.70	5	0.30	1.00
8.3.5	3	4.29	5	0.71	1.35
8.3.1	4	4.14	4	0.14	1.14
8.3.4	5	4.11	4	0.11	0.86

จากตารางที่ 13 พบว่า

เกณฑ์มาตรฐานวิทยานิพนธ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเกณฑ์การประเมินผู้สำเร็จการ

ศึกษา ของหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันมากที่สุด ว่า ควรเป็นแนวคิดในการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานวิทยานิพนธ์ ของหลักสูตรนี้มากที่สุด มีจำนวน 1 ข้อ คือ

ข้อที่ 8.3.3 ต้องเป็นงานวิจัยที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์วิชาบริหารอาชีพศึกษาและสามารถนำไปแก้ปัญหาด้านการบริหารอาชีพศึกษาได้

เกณฑ์มาตรฐานวิทยานิพนธ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเกณฑ์การประเมินผู้สำเร็จการศึกษา ของหลักสูตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีพศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันมากที่สุด ว่า ควรเป็นแนวคิดในการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานวิทยานิพนธ์ ของหลักสูตรนี้มากที่สุด มีจำนวน 1 ข้อ คือ

ข้อที่ 8.3.4 อยู่ในเกณฑ์ที่ดีเกี่ยวกับต่างประเทศและสามารถนำเสนอต่อสากลประเทศได้ด้วย

เกณฑ์มาตรฐานวิทยานิพนธ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเกณฑ์การประเมินผู้สำเร็จการศึกษา ของหลักสูตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีพศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันมากที่สุด ว่า ควรเป็นแนวคิดในการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานวิทยานิพนธ์ ของหลักสูตรนี้มากที่สุด มีจำนวน 1 ข้อ คือ

ข้อที่ 8.3.2 ให้ Defend เค้าโครงก่อนลงมือทำ เมื่อทำเสร็จให้สอบอีกครั้ง

เกณฑ์มาตรฐานวิทยานิพนธ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเกณฑ์การประเมินผู้สำเร็จการศึกษา ของหลักสูตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีพศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันมากที่สุด ว่า ควรเป็นแนวคิดในการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานวิทยานิพนธ์ ของหลักสูตรนี้มากที่สุด มีจำนวน 2 ข้อ คือ

ข้อที่ 8.3.5 ตามเกณฑ์ที่สถาบัน/ทบวงกำหนด

ข้อที่ 8.3.1 ระดับผ่าน/ดีมาก

9. ความร่วมมือต่อหลักสูตร

9.1 ช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหาของรายวิชา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 14 แสดงระดับของแนวคิดที่ผู้เชี่ยวชาญ ยินดีให้ความร่วมมือต่อหลักสูตร
 ศึกษานิเทศก์ ในการช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหาของรายวิชา
 เรียงจากความถี่มากที่สุดลงมา

ข้อที่	รายวิชา	จำนวนหน่วย : คน					ปฏิเสธ
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
9.1.2	สังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์	6	4	1	1	3	8
9.1.5	การอาชีวศึกษาไทยและการพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์	3	5	2	3	1	8
9.1.10	การบริหารการศึกษา	3	4	2	1	3	9
9.1.11	การบริหารการอาชีวศึกษา	3	3	4	2	1	9
9.1.3	การทำปฏิญานินทร์	2	6	3	1	2	8
9.1.6	การฝึกและการพัฒนาอาชีวศึกษา นอกระบบ	2	3	2	3	2	10
9.1.1	หลักและวิธีการวิจัย	2	3	2	2	4	9
9.1.4	การศึกษาสังคมและเศรษฐกิจไทย	1	7	-	2	2	10
9.1.8	เทคนิคการฝึกอบรม	1	2	3	2	3	11
9.1.12	สถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัย	1	4	1	3	3	10
9.1.13	การทดสอบและการวัดผล	1	3	2	3	3	10
9.1.9	การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในระบบ อุตสาหกรรม	-	4	2	3	3	10
9.1.7	การพัฒนาสื่อเพื่อการศึกษา	-	4	1	4	2	11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 14 พบว่า รายวิชาที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญยินดีให้ความร่วมมือในการช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหาของรายวิชาทั้งสิ้น 13 รายวิชา และในแต่ละรายวิชาที่มีผู้เชี่ยวชาญให้ความร่วมมือ ดังนี้

ข้อที่ 9.1.2 วิชาสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ มีผู้เชี่ยวชาญ 6 คน มีความยินดีระดับมากที่สุด ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหาวิชา คือ

1. ดร.กล้า สมตระกูล
2. ดร.ชวลิต ทมึนุษ
3. นายบรรจง ชูสกุลชาติ
4. นายอาทร จันทวิมล
5. ศ.ดร.เจสียว บุรีภักดี
6. ศ.ดร.พจน์ สะเพียรชัย

วิชาสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ มีผู้เชี่ยวชาญ 4 คน มีความยินดีระดับมากที่สุด ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหาวิชา คือ

1. ดร.วีระ บำรุงรักษ์
2. ศ.ดร.เสวริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์
3. ศ.ปัจฉิม บุญนาค
4. นายวิเวก ปางนุติพงศ์

วิชาสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ มีผู้เชี่ยวชาญ 1 คน มีความยินดีระดับน้อย ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหาวิชา คือ

1. รศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์

วิชาสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับน้อยที่สุด ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหาวิชา คือ

1. รศ.ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย
2. ดร.ประมวล เสนาฤทธิ์
3. ดร.พรชัย มงคลวนิช

ผู้เชี่ยวชาญที่เหลือ จำนวน 8 คน ปฏิเสธที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหาวิชา สังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์

ข้อที่ 9.1.5 วิชาการอาชีวศึกษาไทยและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับมากที่สุดที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. นายอาทร จันทวิมล
2. ดร.พิชัย บุรณะสมบัติ
3. รศ.ดร.ชนะ กลินาร์

วิชาการอาชีวศึกษาไทยและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มีผู้เชี่ยวชาญ 5 คน มีความยินดีระดับมาก ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. รศ.ดร.พนิต เข้มทอง
2. ดร.กล้า สมตระกูล
3. ดร.ประมวล เสนาฤทธิ์
4. นายบรรจง ชูสกุลชาติ
5. นายวิเวก ปางพลึงค์

วิชาการอาชีวศึกษาไทยและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดีระดับปานกลาง ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. รศ.ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย
2. ศ.ปัจฉัย บุณาค

วิชาการอาชีวศึกษาไทยและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับน้อย ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. รศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลธานี
2. ศ.ดร.เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์
3. ดร.พรชัย มงคลวนิช

วิชาการอาชีวศึกษาไทยและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มีผู้เชี่ยวชาญ 1 คน มีความยินดีระดับน้อยที่สุด ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. ดร.ชวลิต หมั่นนุช

ผู้เชี่ยวชาญที่เหลือ จำนวน 8 คน ปฏิเสธที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหาวิชา การอาชีวศึกษาไทยและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

ข้อที่ 9.1.10 วิชาการบริหารการศึกษา มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับมากที่สุด ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. ศ.ดร.เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์
2. ดร.พิชัย บุรณะสมบัติ
3. ดร.วิจิตร จันทรากุล

วิชาการบริหารการศึกษา มีผู้เชี่ยวชาญ 4 คน มีความยินดีระดับมากที่สุด ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. รศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลรัมย์
2. นายบรรจง ชูสกุลชาติ
3. นายอาทร จันทวิมล
4. นายวิเวก ปางพลึงศ์

วิชาการบริหารการศึกษา มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดีระดับปานกลาง ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. ดร.กล้า สมตระกูล
2. ศ.ปัจฉัย บุณาค

วิชาการบริหารการศึกษา มีผู้เชี่ยวชาญ 1 คน มีความยินดีระดับน้อย ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. ดร.ประมวล เสนาฤทธิ์

วิชาการบริหารการศึกษา มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับน้อยที่สุด ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. รศ.ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย
2. ดร.ชวลิต หมั่นนุช
3. ดร.พรชัย มงคลวนิช

ผู้เชี่ยวชาญที่เหลือ จำนวน 9 คน ปฏิเสธที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา การบริหารการศึกษา

ข้อที่ 9.1.11 วิชาการบริหารการอาชีวศึกษา มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับมากที่สุด ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. นายอาทร จันทวิมล
2. ดร.พิชัย บุรณะสมบัติ
3. รศ.ดร.ชนะ กลิมาร์

วิชาการบริหารการอาชีวศึกษา มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดีระดับมาก ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. นายบรรจง ชูสกุลชาติ
2. นายวิเวก ปางพลึงศ์

วิชาการบริหารการอาชีวศึกษา มีผู้เชี่ยวชาญ 5 คน มีความยินดีระดับปานกลาง ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. ดร.กล้า สมตระกูล
2. รศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์
3. ศ.ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์
4. ดร.พรชัย มงคลวนิช
5. ศ.ปัจฉัย ภูนาศ

วิชาการบริหารการอาชีวศึกษา มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดีระดับน้อย ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. รศ.ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย
2. ดร.ประมวล เสนาฤทธิ์

วิชาการบริหารการอาชีวศึกษา มีผู้เชี่ยวชาญ 1 คน มีความยินดีระดับน้อย ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. ดร.ชวลิต ทมมันุช

ผู้เชี่ยวชาญที่เหลือ จำนวน 9 คน ปฏิเสธที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชาการบริหารการอาชีวศึกษา

ข้อที่ 9.1.3 การทำปฏิญานินห์ มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดีระดับมาก ที่สุดที่จะเป็นที่ปรึกษาในการทำปฏิญานินห์ คือ

1. ดร.พิชัย บุรณะสมบัติ
2. ศ.ดร.เจลิยว บุรีภักดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทำปฏิญานินทร์ มีผู้เชี่ยวชาญ 6 คน มีความยินดีระดับมาก ที่จะเป็นที่ปรึกษาในการทำปฏิญานินทร์ คือ

1. รศ.ดร.พนิต เข้มทอง
2. ดร.กล้า สมตระกูล
3. รศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์
4. ศ.ดร.เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์
5. นายอาทร จันทวิมล
6. นายวิเวก ปางนุคิพงษ์

การทำปฏิญานินทร์ มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับปานกลาง ที่จะเป็นที่ปรึกษาในการทำปฏิญานินทร์ คือ

1. ดร.ชวลิต ทมกนุช
2. ดร.ประมวล เสนาฤทธิ์
3. ศ.ปัจฉัย บุณนาค

การทำปฏิญานินทร์ มีผู้เชี่ยวชาญ 1 คน มีความยินดีระดับน้อย ที่จะเป็นที่ปรึกษาในการทำปฏิญานินทร์ คือ

1. นายบรรจง ชูสกุลชาติ

การทำปฏิญานินทร์ มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดีระดับน้อยที่สุด ที่จะเป็นที่ปรึกษาในการทำปฏิญานินทร์ คือ

1. รศ.ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย
2. ดร.พรชัย มงคลวนิช

ผู้เชี่ยวชาญที่เหลือ จำนวน 8 คน ปฏิเสธที่จะเป็นที่ปรึกษาในการทำปฏิญานินทร์ ข้อที่ 9.1.6 วิชาการฝึกและการพัฒนาอาชีพนอกระบบ มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดีระดับมากที่สุด ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. ดร.กล้า สมตระกูล
2. นายอาทร จันทวิมล

วิชาการฝึกและการพัฒนาอาชีพนอกระบบ มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับมาก ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหาวิชา คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. นายบรรจง ชูสกุลชาติ

2. ดร.พิชัย บุรณะสมบัติ

3. นายวิเวก ปางพลึงค์

วิชาการฝึกและการพัฒนาอาชีพนอกระบบ มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดีระดับปานกลาง ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. รศ.ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย

2. ดร.ประมวล เสนาฤทธิ์

วิชาการฝึกและการพัฒนาอาชีพนอกระบบ มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับน้อย ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. รศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลรัมย์

2. ศ.ดร.เสวริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์

3. ศ.ปัจฉัย ภูนาศ

วิชาการฝึกและการพัฒนาอาชีพนอกระบบ มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดีระดับน้อยที่สุด ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. ดร.ชวลิต ทมัญช

2. ดร.พรชัย มงคลวนิช

ผู้เชี่ยวชาญที่เหลือ จำนวน 10 คน ปฏิเสธที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหาวิชาการฝึกและการพัฒนาอาชีพนอกระบบ

ข้อที่ 9.1.1 วิชาหลักและวิธีการวิจัย มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดีระดับ

มากที่สุด ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. ดร.พิชัย บุรณะสมบัติ

2. ศ.ดร.เจลิยว บุรีภักดี

วิชาหลักและวิธีการวิจัย มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับมาก ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. ศ.ดร.เสวริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์

2. นายอาทร จันทวิมล

3. นายวิเวก ปางพลึงค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิชาหลักและวิธีการวิจัย มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดีระดับปานกลาง ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. ดร.กล้า สมตระกูล
2. ศ.ปัจฉัย บุณนาค

วิชาหลักและวิธีการวิจัย มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดีระดับน้อยที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. รศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์
2. นายบรรจง ชุสกุลชาติ

วิชาหลักและวิธีการวิจัย มีผู้เชี่ยวชาญ 4 คน มีความยินดีระดับน้อยที่สุด ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. รศ.ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย
2. ดร.ชวลิต ทมกันษ
3. ดร.ประมวล เสนาฤทธิ์
4. ดร.พรชัย มงคลวนิช

ผู้เชี่ยวชาญที่เหลือ จำนวน 8 คน ปฏิเสธที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชาหลักสถิติและวิธีการวิจัย

ข้อที่ 9.1.4 วิชาการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและเศรษฐกิจไทย มีผู้เชี่ยวชาญ 1 คน มีความยินดีระดับมากที่สุด ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. ดร.กล้า สมตระกูล

วิชาการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและเศรษฐกิจไทย มีผู้เชี่ยวชาญ 7 คน มีความยินดีระดับมาก ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. ดร.ชวลิต ทมกันษ
2. ดร.ประมวล เสนาฤทธิ์
3. นายบรรจง ชุสกุลชาติ
4. นายอาหาร จันทวิมล
5. ดร.นิชัย บุรณะสมบัติ
6. ศ.ปัจฉัย บุณนาค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. นายวิเวก ปางนุฉิวงค์

วิชาการศึกษาลังคมและเศรษฐกิจไทย มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดีระดับน้อย ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. รศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์
2. ศ.ดร.เสวริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์

วิชาการศึกษาลังคมและเศรษฐกิจไทย มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดีระดับน้อย ที่สุด ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. รศ.ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย
2. ดร.พรชัย มงคลวนิช

ผู้เชี่ยวชาญที่เหลือ จำนวน 10 คน ปฏิเสธที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหาราย วิชาการศึกษาลังคมและเศรษฐกิจไทย

ข้อที่ 9.1.8 วิชาเทคนิคการฝึกอบรม มีผู้เชี่ยวชาญ 1 คน มีความยินดีระดับ มากที่สุด ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. ดร.พิชัย บุรณะสมบัติ

วิชาเทคนิคการฝึกอบรม มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดีระดับมากที่จะช่วย เขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. ดร.กล้า สมตระกูล
2. ศ.ดร.เสวริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์

วิชาเทคนิคการฝึกอบรม มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับน้อย ที่จะช่วย เขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. รศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์
2. ดร.ประมวล เสนาฤทธิ
3. ศ.ปัจฉัย ภูนาศ

วิชาเทคนิคการฝึกอบรม มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับน้อยที่สุด ที่จะ ช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. รศ.ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย
2. ดร.ชวลิต หมั่นนุช

3. ดร.พรชัย มงคลวนิช

ผู้เชี่ยวชาญที่เหลือ จำนวน 11 คน ปฏิเสธที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชาเทคนิคการฝึกอบรม

ข้อที่ 9.1.12 วิชาสถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัย มีผู้เชี่ยวชาญ 1 คน มีความยินดีระดับมากที่สุด ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. ดร.พจน์ สะเพียรชัย

วิชาสถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัย มีผู้เชี่ยวชาญ 4 คน มีความยินดีระดับมาก ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. ศ.ดร.เสวริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์

2. นายอาทร จันทวิมล

3. ดร.พิชัย บุรณะสมบัติ

4. นายวิเวก ปางพลึงค์

วิชาสถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัย มีผู้เชี่ยวชาญ 1 คน มีความยินดีระดับปานกลาง ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. ดร.กล้า สมตระกูล

วิชาสถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัย มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับน้อย ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. รศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์

2. ดร.ประมวล เสนาฤทธิ์

3. ศ.ปัจฉัย ภูนาศ

วิชาสถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัย มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับน้อยที่สุด ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. รศ.ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย

2. ดร.ชวลิต หมีนุช

3. ดร.พรชัย มงคลวนิช

ผู้เชี่ยวชาญที่เหลือ จำนวน 10 คน ปฏิเสธที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา สถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัย

ข้อที่ 9.1.13 วิชาการทดสอบและการวัดผล มีผู้เชี่ยวชาญ 1 คน มีความยินดีระดับมากที่สุด ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. ศ.ดร.พจน์ สะเพียรชัย

วิชาการทดสอบและการวัดผล มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับมาก ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. นายอาทร จันทวิมล
2. ดร.พิชัย บุรณะสมบัติ
3. นายวิเวก ปางพลึงศ์

วิชาการทดสอบและการวัดผล มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดีระดับปานกลาง ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. ดร.กล้า สมตระกูล
2. ศ.ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์

วิชาการทดสอบและการวัดผล มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับน้อย ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. รศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลขำ
2. ดร.ประมวล เสนาฤทธิ์
3. ศ.ปัจฉัย ภูมุนาค

วิชาการทดสอบและการวัดผล มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับน้อยที่สุด ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. รศ.ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย
2. ดร.ชวลิต ทมัญช
3. ดร.พรชัย มงคลวนิช

ผู้เชี่ยวชาญที่เหลือ จำนวน 10 คน ปฏิเสธที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชาการทดสอบและการวัดผล

ข้อที่ 9.1.9 วิชาการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในระบบอุตสาหกรรม มีผู้เชี่ยวชาญ 4 คน มีความยินดีระดับมาก ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. นายบรรจง ชูสกุลชาติ
2. นายอาทร จันทวิมล
3. ดร.พิชัย บุรณะสมบัติ
4. นายวิเวก ปางพลึงศ์

วิชาการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในระบบอุตสาหกรรม มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดีระดับปานกลาง ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. ดร.กล้า สมตระกูล
2. ศ.ปัจฉัย บุณาค

วิชาการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในระบบอุตสาหกรรม มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับน้อย ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. รศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลรัมย์
2. ศ.ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์
3. ดร.ประมวล เสนาฤทธิ์

วิชาการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในระบบอุตสาหกรรม มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับที่ส่น้อย ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. รศ.ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย
2. ดร.ชวลิต ทมน์เนช
3. ดร.พรชัย มงคลวนิช

ผู้เชี่ยวชาญที่เหลือ จำนวน 10 คน ปฏิเสธที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชาการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในระบบอุตสาหกรรม

ข้อที่ 9.1.7 วิชาการพัฒนาสื่อเพื่อการศึกษา มีผู้เชี่ยวชาญ 4 คน มีความยินดีระดับมาก ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหารายวิชา คือ

1. ดร.กล้า สมตระกูล
2. นายอาทร จันทวิมล
3. ดร.พิชัย บุรณะสมบัติ
4. นายวิเวก ปางพลึงศ์

วิชาการพัฒนาสื่อเพื่อการศึกษา มีผู้เชี่ยวชาญ 1 คน มีความยินดีระดับปานกลาง ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหาารายวิชา คือ

1. รศ.ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย

วิชาการพัฒนาสื่อเพื่อการศึกษา มีผู้เชี่ยวชาญ 4 คน มีความยินดีระดับน้อย ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหาารายวิชา คือ

1. รศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์

2. ศ.ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์

3. ดร.ประมวล เสนาฤทธิ์

4. ศ.ปัจฉิม บุญนาค

วิชาการพัฒนาสื่อเพื่อการศึกษา มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดีระดับน้อยที่สุด ที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหาารายวิชา คือ

1. ดร.ชวลิต ทมมานิช

2. ดร.พรชัย มงคลวนิช

ผู้เชี่ยวชาญที่เหลือ จำนวน 11 คน ปฏิเสธที่จะช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหาารายวิชาการพัฒนาสื่อเพื่อการศึกษา

9.2 ช่วยสอนรายวิชาต่าง ๆ

ตารางที่ 15 การแสดงระดับของแนวคิดที่ผู้เชี่ยวชาญ ยินดีให้ความร่วมมือต่อหลักสูตร
 ดุษฎีบัณฑิต ในการช่วยสอนรายวิชา เรียงจากความถี่
 สูงสุดลงมาจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	รายวิชา	จำนวนหน่วย : คน					ปฏิเสธ
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อยที่สุด	น้อย	
9.2.10	การบริหารการศึกษา	5	4	2	3	1	7
9.2.15	การพัฒนาการศึกษากับการพัฒนา ประเทศ	4	2	3	3	1	9
9.2.14	การวิเคราะห์และการพัฒนา นโยบาย	4	2	3	2	1	10
9.2.11	การบริหารอาชีวศึกษา	4	1	4	2	2	4
9.2.3	การทำปฏิญานพันธ	3	4	4	2	1	8
9.2.5	การอาชีวศึกษาไทยและการพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์	3	4	2	2	3	8
9.2.18	ปรัชญาการศึกษาไทย	3	2	5	1	3	8
9.2.4	การศึกษาสังคมและ เศรษฐกิจไทย	3	1	5	1	2	8
9.2.2	สังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์	3	1	3	4	2	9
9.2.12	สถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัย	2	1	3	3	3	8
9.2.6	การฝึกและการพัฒนาอาชีพนอก ระบบโรงเรียน	2	1	2	3	3	11
9.2.16	การสัมมนา	1	3	5	1	2	8
9.2.17	การวางแผนการอาชีวศึกษา	1	3	4	2	2	8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	รายวิชา	จำนวนหน่วย : คน					ปฏิเสธ
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อยที่สุด	น้อย	
9.2.1	หลักและวิธีการวิจัย	1	3	3	3	2	8
9.2.13	การทดสอบและการวัดผล	1	1	4	3	3	8
9.2.19	การพัฒนาหลักสูตร	-	2	4	2	3	11
9.2.9	การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในระบบ อุตสาหกรรม	-	2	3	3	3	11
9.2.7	การพัฒนาสื่อเพื่อการศึกษา	-	2	2	4	3	11
9.2.8	เทคนิคการฝึกอบรม	-	1	4	3	3	11

จากตารางที่ 15 พบว่า

รายวิชาที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญยินดีให้ความร่วมมือช่วยสอนรายวิชาในหลักสูตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง รวมทั้งสิ้น 19 รายวิชา และในแต่ละรายวิชา มีผู้เชี่ยวชาญยินดีให้ความร่วมมือดังนี้

ข้อที่ 9.2.10 วิชาการบริหารการศึกษา มีผู้เชี่ยวชาญ 5 คน มีความยินดีระดับมากที่สุด ที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร. วิจิตร จันทรากุล
2. ดร. วีระ บำรุงรักษ์
3. นายวิเวก ปางพลึงศ์
4. ศ.ดร. เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์
5. นายบรรจง ชูสกุลชาติ

วิชาการบริหารการศึกษา มีผู้เชี่ยวชาญ 4 คน มีความยินดีระดับมาก ที่จะช่วยสอน คือ

1. ศ.ปัจฉิม บุณาค
2. รศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์
3. ดร.ชวลิต หมั่นนุช
4. นายอาทร จันทวิมล

วิชาการบริหารการศึกษา มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดีระดับปานกลาง ที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร.พิชัย บุรณะสมบัติ
2. ดร.กล้า สมตระกูล

วิชาการบริหารการศึกษา มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับน้อย ที่จะช่วยสอน คือ

1. รศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์
2. รศ.ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย
3. ดร.ประมวล เสนาฤทธิ์

วิชาการบริหารการศึกษา มีผู้เชี่ยวชาญ 1 คน มีความยินดีระดับน้อยที่สุด ที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร.พรชัย มงคลวนิช

ผู้เชี่ยวชาญที่เหลือ จำนวน 7 คน ปฏิเสธที่จะช่วยสอนวิชาการบริหารการศึกษา

ข้อที่ 9.2.15 วิชาการพัฒนาการศึกษากับการพัฒนาประเทศ มีผู้เชี่ยวชาญ 4 คน

มีความยินดีระดับมากที่สุด ที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร.วีระ บำรุงรักษ์
2. นายบรรจง ชูสกุลชาติ
3. ดร.ประมวล เสนาฤทธิ์
4. นายอาทร จันทวิมล

วิชาการพัฒนาการศึกษากับการพัฒนาประเทศ มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดีระดับมาก ที่จะช่วยสอน คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. นายวิเวก ปางนุฉินวงศ์

2. ดร.กล้า สมตระกูล

วิชาการพัฒนาศึกษากับการพัฒนาประเทศ มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับปานกลาง ที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร.พิชัย บุรณะสมบัติ

2. ศ.ปัจจัย ภูนาศ

3. ศ.ดร.เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์

วิชาการพัฒนาศึกษากับการพัฒนาประเทศ มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับน้อย ที่จะช่วยสอน คือ

1. รศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์

2. รศ.ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย

3. ดร.ชวลิต หมั่นนุช

วิชาการพัฒนาศึกษากับการพัฒนาประเทศ มีผู้เชี่ยวชาญ 1 คน มีความยินดีระดับน้อยที่สุด ที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร.พรชัย มงคลวนิช

ผู้เชี่ยวชาญที่เหลือ จำนวน 9 คน ปฏิเสธที่จะช่วยสอนวิชาการพัฒนาศึกษา
กับการพัฒนาประเทศ

ข้อที่ 9.2.14 การวิเคราะห์และการพัฒนาโยบาย มีผู้เชี่ยวชาญ 4 คน มีความยินดีระดับมากที่สุด ที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร.วีระ บำรุงรักษ์

2. ดร.ชวลิต หมั่นนุช

3. ดร.ประมวล เสนาฤทธิ์

4. นายอาหาร จันทวิมล

การวิเคราะห์และการพัฒนาโยบาย มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดีระดับมาก
ที่จะช่วยสอน คือ

1. นายวิเวก ปางนุฉินวงศ์

2. ดร.กล้า สมตระกูล

การวิเคราะห์และพัฒนานโยบาย มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับปานกลาง ที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร.พิชัย บุรณะสมบัติ
2. ศ.ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์
3. ศ.ปัจฉัย บุณนาค

การวิเคราะห์และพัฒนานโยบาย มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดีระดับน้อย ที่จะช่วยสอน คือ

1. รศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลขำ
2. รศ.ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย

การวิเคราะห์และพัฒนานโยบาย มีผู้เชี่ยวชาญ 1 คน มีความยินดีระดับน้อยที่สุด ที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร.พรชัย มงคลวนิช

ผู้เชี่ยวชาญที่เหลือ จำนวน 10 คน ปฏิเสธที่จะช่วยสอนวิชาการวิเคราะห์และพัฒนานโยบาย

ข้อที่ 9.2.11 วิชาการบริหารอาชีวศึกษา มีผู้เชี่ยวชาญ 4 คน มีความยินดีระดับมากที่สุด ที่จะช่วยสอน คือ

1. รศ.ดร.ชนะ กลสิภรณ์
2. นายวิเวก ปางพลึงค์
3. นายบรรจง ชูสกุลชาติ
4. นายอาทร จันทวิมล

วิชาการบริหารอาชีวศึกษา มีผู้เชี่ยวชาญ 1 คน มีความยินดีระดับมาก ที่จะช่วยสอน คือ

1. ศ.ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์

วิชาการบริหารอาชีวศึกษา มีผู้เชี่ยวชาญ 4 คน มีความยินดีระดับปานกลาง ที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร.พิชัย บุรณะสมบัติ
2. ศ.ปัจฉัย บุณนาค

3. รศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์

4. ดร.กล้า สมตระกูล

วิชาการบริหารอาชีวศึกษา มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดีระดับน้อย ที่จะช่วยสอน คือ

1. รศ.ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย

2. ดร.ประมวล เสนาฤทธิ์

วิชาการบริหารอาชีวศึกษา มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดีระดับน้อยที่สุด ที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร.พรชัย มงคลวนิช

2. ดร.ชวลิต หมั่นนุช

ผู้เชี่ยวชาญที่เหลือ จำนวน 9 คน ปฏิเสธที่จะช่วยสอนรายวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

ข้อที่ 9.2.3 วิชาการทำปฏิญาณพนธ์ มีผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน มีความยินดีที่จะเป็นที่ปรึกษาปฏิญาณพนธ์ระดับมากที่สุด คือ

1. ดร.วีระ บำรุงรักษ์

2. ศ.ดร.พจน์ สะเพียรชัย

3. นายบรรจง ชูสกุลชาติ

วิชาการทำปฏิญาณพนธ์ มีผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 คน มีความยินดีที่จะเป็นที่ปรึกษาปฏิญาณพนธ์ระดับมาก คือ

1. ดร.พิชัย บุรณะสมบัติ

2. นายวิเวก ปางพุดผิงค์

3. ดร.ชวลิต หมั่นนุช

4. ศ.ดร.เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์

วิชาการทำปฏิญาณพนธ์ มีผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 คน มีความยินดีที่จะเป็นที่ปรึกษาปฏิญาณพนธ์ระดับปานกลาง คือ

1. ดร.พรชัย มงคลวนิช

2. รศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ดร.กล้า สมตระกูล

4. นายอาทร จันทวิมล

วิชาการทำปฏิญานินทร์ มีผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 2 คน มีความยินดีที่จะเป็นที่ปรึกษาปฏิญานินทร์ระดับน้อย คือ

1. ศ.ปัจฉัย บุนนาค

2. ดร.ประมวล เสนาฤทธิ์

วิชาการทำปฏิญานินทร์ มีผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 1 คน มีความยินดีที่จะเป็นที่ปรึกษาปฏิญานินทร์ระดับน้อยที่สุด คือ

1. รศ.ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย

ผู้เชี่ยวชาญที่เหลือ จำนวน 8 คน ปฏิเสธที่จะเป็นที่ปรึกษารายวิชา การทำปฏิญานินทร์

ข้อที่ 9.2.5 วิชาการอาชีวศึกษาไทยและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มีผู้เชี่ยวชาญ

3 คน มีความยินดีระดับมากที่สุด ที่จะช่วยสอน คือ

1. รศ.ดร.ชนะ กลิมาร์

2. ดร.กล้า สมตระกูล

3. นายอาทร จันทวิมล

วิชาการอาชีวศึกษาไทยและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มีผู้เชี่ยวชาญ 4 คน มีความยินดีระดับมาก ที่จะช่วยสอน คือ

1. รศ.ดร.พนิต เข้มทอง

2. นายวิเวก ปางพุดผิงค์

3. นายบรรจง ชูสกุลชาติ

4. ดร.ประมวล เสนาฤทธิ์

วิชาการอาชีวศึกษาไทยและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดีระดับปานกลาง ที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร.พิชัย บุรณะสมบัติ

2. ศ.ปัจฉัย บุนนาค

วิชาการอาชีวศึกษาไทยและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดีระดับน้อย ที่จะช่วยสอน คือ

1. รศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์
2. ศ.ดร.เสวริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์

วิชาการอาชีวศึกษาไทยและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับน้อยที่สุด ที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร.พรชัย มงคลวนิช
2. รศ.ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย
3. ดร.ชวลิต ทมกนุช

ผู้เชี่ยวชาญที่เหลือ จำนวน 8 คน ปฏิเสธที่จะช่วยสอนรายวิชาการอาชีวศึกษาไทยและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

ข้อที่ 9.2.18 วิชาปรัชญาการศึกษาไทย มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับมากที่สุด ที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร.วิจิตร จันทรากุล
2. ดร.วีระ บำรุงรักษ์
3. นายบรรจง ชูสกุลชาติ

วิชาปรัชญาการศึกษาไทย มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดีระดับมากที่จะช่วยสอน คือ

1. นายวิเวก ปางนุกิตพงษ์
2. นายอาทร จันทวิมล

วิชาปรัชญาการศึกษาไทย มีผู้เชี่ยวชาญ 5 คน มีความยินดีระดับปานกลาง ที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร.พิชัย บุรณะสมบัติ
2. ศ.ปัจฉิม อนุภาค
3. ดร.กล้า สมตระกูล
4. ศ.ดร.เสวริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์
5. ดร.ประมวล เสนาฤทธิ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิชาปรัชญาการศึกษาไทย มีผู้เชี่ยวชาญ 1 คน มีความยินดีระดับน้อยที่จะช่วยสอน
คือ

1. รศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลขันธ์

วิชาปรัชญาการศึกษาไทย มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับน้อยที่สุด ที่จะช่วย
สอน คือ

1. ดร.พรชัย มงคลวนิช

2. รศ.ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย

3. ดร.ชวลิต หมั่นนุช

ผู้เชี่ยวชาญที่เหลือ จำนวน 8 คน ปฏิเสธที่จะช่วยสอนรายวิชาปรัชญาการศึกษา
ไทย

ข้อที่ 9.2.4 วิชาการศึกษาสังคมและเศรษฐกิจไทย มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มี
ความยินดีระดับมากที่สุด ที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร.วิจิตร จันทรากุล

2. ดร.กล้า สมตระกูล

3. ดร.ชวลิต หมั่นนุช

วิชาการศึกษาสังคมและเศรษฐกิจไทย มีผู้เชี่ยวชาญ 1 คน มีความยินดีระดับมาก
ที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร.ประมวล เสนาฤทธิ์

วิชาการศึกษาสังคมและเศรษฐกิจไทย มีผู้เชี่ยวชาญ 5 คน มีความยินดีระดับ
ปานกลาง ที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร.พิชัย บุรณะสมบัติ

2. นายวิเวก ป่างผลิพงศ์

3. ศ.ปัจฉัย บุณนาค

4. ศ.ดร.เสวีศักดิ์ วิศาลาภรณ์

5. นายอาทร จันทวิมล

วิชาการศึกษาสังคมและเศรษฐกิจไทย มีผู้เชี่ยวชาญ 1 คน มีความยินดีระดับน้อย

เอกสารที่จะช่วยสอน คือ นวัตกรรมสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. รศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์

วิชาการศึกษาลังคมและเศรษฐกิจไทย มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดีระดับน้อยที่สุด ที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร.พรชัย มงคลวนิช

2. รศ.ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย

ผู้เชี่ยวชาญที่เหลือ จำนวน 10 คน ปฏิเสธที่จะช่วยสอนรายวิชาการศึกษาลังคมและเศรษฐกิจไทย

ข้อที่ 9.2.2 วิชาสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับมากที่สุด ที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร.วีระ บำรุงรักษ์

2. ดร.ชวลิต ทมยันตี

3. นายบรรจง ชูสกุลชาติ

วิชาสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ มีผู้เชี่ยวชาญ 1 คน มีความยินดีระดับมากที่สุด ที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร.กล้า สมตระกูล

วิชาสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับปานกลาง ที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร.พิชัย บุรณะสมบัติ

2. นายวิเวก ปางนุฒิพงศ์

3. นายอาทร จันทวิมล

วิชาสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ มีผู้เชี่ยวชาญ 4 คน มีความยินดีระดับน้อยที่จะช่วยสอน คือ

1. ศ.ปัจฉิม ภูวนาค

2. รศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์

3. ศ.ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์

4. ดร.ประมวล เสนาฤทธิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิชาสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดีระดับน้อยที่สุด ที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร.พรชัย มงคลวนิช
2. รศ.ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย

ผู้เชี่ยวชาญที่เหลือ จำนวน 9 คน ปฏิเสธที่จะช่วยสอนรายวิชาสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์

ข้อที่ 9.2.12 วิชาสถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัย มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดีระดับมากที่สุด ที่จะช่วยสอน คือ

1. ศ.ดร.พจน์ สะเพียรชัย
2. ศ.ดร.เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์

วิชาสถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัย มีผู้เชี่ยวชาญ 1 คน มีความยินดีระดับมากที่สุด ที่จะช่วยสอน คือ

1. นายวิเวก ปางพลึงพงศ์

วิชาสถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัย มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับปานกลางที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร.พิชัย บุรณะสมบัติ
2. ดร.กล้า สมตระกูล
3. นายอาหาร จันทวิมล

วิชาสถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัย มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับน้อยที่จะช่วยสอน คือ

1. ศ.ปัจฉัย ภูนาศ
2. รศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์
3. ดร.ประมวล เสนาฤทธิ์

วิชาสถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัย มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับน้อยที่สุดที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร.พรชัย มงคลวนิช
2. รศ.ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ดร.ชวลิต ทมึนุช

ผู้เชี่ยวชาญที่เหลือ จำนวน 10 คน ปฏิเสธที่จะช่วยสอนรายวิชาสถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัย

ข้อที่ 9.2.6 วิชาการฝึกและการพัฒนาอาชีพ มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดีระดับมากที่สุด ที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร.กล้า สมตระกูล
2. นายอาหาร จันทวิมล

วิชาการฝึกและการพัฒนาอาชีพ มีผู้เชี่ยวชาญ 1 คน มีความยินดีระดับมากที่สุด ที่จะช่วยสอน คือ

1. นายวิเวก ปางนุคพงษ์

วิชาการฝึกและการพัฒนาอาชีพ มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดีระดับปานกลาง ที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร.พิชัย บุรณะสมบัติ
2. ดร.ประมวล เสนาฤทธิ์

วิชาการฝึกและการพัฒนาอาชีพ มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับน้อย ที่จะช่วยสอน คือ

1. ศ.ปัจฉัย ภูนาศ
2. รศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์
3. ศ.ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์

วิชาการฝึกและการพัฒนาอาชีพ มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับน้อยที่สุด ที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร.พรชัย มงคลวนิช
2. รศ.ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย
3. ดร.ชวลิต ทมึนุช

ผู้เชี่ยวชาญที่เหลือ จำนวน 11 คน ปฏิเสธที่จะช่วยสอนรายวิชาการฝึกและการพัฒนาอาชีพ

ข้อที่ 9.2.16 วิชาการสัมมนา มีผู้เชี่ยวชาญ 1 คน มีความยินดีระดับมากที่สุด ที่จะช่วยสอน คือ

1. นายบรรจง ชูสกุลชาติ

วิชาการสัมมนา มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับมาก ที่จะช่วยสอน คือ

1. นายวิเวก ปางพุดผิงค์

2. ศ.ดร.เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์

3. นายอาทร จันทวิมล

วิชาการสัมมนา มีผู้เชี่ยวชาญ 5 คน มีความยินดีระดับปานกลางที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร.พิชัย บุรณะสมบัติ

2. ศ.ปัจฉัย อนุนาท

3. ดร.กล้า สมตระกูล

4. รศ.ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย

5. ดร.ประมวล เสนาฤทธิ์

วิชาการสัมมนา มีผู้เชี่ยวชาญ 1 คน มีความยินดีระดับน้อย ที่จะช่วยสอน คือ

1. รศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์

วิชาการสัมมนา มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดีระดับน้อยที่สุด ที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร.พรชัย มงคลวนิช

2. ดร.ชวลิต ทมึนบุษ

ผู้เชี่ยวชาญที่เหลือ จำนวน 10 คน ปฏิเสธที่จะช่วยสอนรายวิชาการสัมมนา

ข้อที่ 9.2.17 วิชาการวางแผนการอาชีวศึกษา มีผู้เชี่ยวชาญ 1 คน มีความยินดีระดับมากที่สุด ที่จะช่วยสอน คือ

1. รศ.ดร.ชนะ กลินาร์

วิชาการวางแผนการอาชีวศึกษา มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับมาก ที่จะช่วยสอน คือ

1. นายวิเวก ปางพุดผิงค์

2. ดร.กล้า สมตระกูล

3. นายอาหาร จันทวิมล

วิชาการวางแผนการอาชีวศึกษา มีผู้เชี่ยวชาญ 4 คน มีความยินดีระดับปานกลาง
ที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร.พิชัย บุรณะสมบัติ

2. รศ.ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย

3. ศ.ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์

4. ดร.ประมวล เสนาฤทธิ์

วิชาการวางแผนการอาชีวศึกษา มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดีระดับน้อย
ที่จะช่วยสอน คือ

1. ศ.ปัจฉัย บูณาค

2. รศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์

วิชาการวางแผนการอาชีวศึกษา มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดีระดับน้อยที่สุด
ที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร.พรชัย มงคลวนิช

2. ดร.ชวลิต หมั่นนุช

ผู้เชี่ยวชาญที่เหลือ จำนวน 8 คน ปฏิเสธที่จะช่วยสอนรายวิชาการวางแผน
อาชีวศึกษา

ข้อที่ 9.2.1 วิชาหลักและวิธีการวิจัย มีผู้เชี่ยวชาญ 1 คน มีความยินดีระดับ
มากที่สุด ที่จะช่วยสอน คือ

1. ศ.ดร.พจน์ สะเพียรชัย

วิชาหลักและวิธีการวิจัย มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับมากที่สุดที่จะช่วยสอน
คือ

1. นายวิเวก ปางนุฉินงค์

2. ดร.ชวลิต หมั่นนุช

3. ศ.ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์

วิชาหลักและวิธีการวิจัย มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับปานกลาง ที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร.พิชัย บุรณะสมบัติ
2. ดร.กล้า สมตระกูล
3. นายอาทร จันทวิมล

วิชาหลักและวิธีการวิจัย มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดีระดับน้อย ที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร.พรชัย มงคลวนิช
2. รศ.ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย

ผู้เชี่ยวชาญที่เหลือ จำนวน 8 คน ปฏิเสธที่จะช่วยสอนรายวิชาหลักและวิธีการวิจัย

ข้อที่ 9.2.13 วิชาการทดสอบและการวัดผล มีผู้เชี่ยวชาญ 1 คน มีความยินดีระดับมากที่สุด ที่จะช่วยสอน คือ

1. ศ.ดร.พจน์ สะเพียรชัย

วิชาการทดสอบและการวัดผล มีผู้เชี่ยวชาญ 1 คน มีความยินดีระดับมาก ที่จะช่วยสอน คือ

1. นายวิเวก ปางพลึงค์

วิชาการทดสอบและการวัดผล มีผู้เชี่ยวชาญ 4 คน มีความยินดีระดับปานกลาง ที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร.พิชัย บุรณะสมบัติ
2. ดร.กล้า สมตระกูล
3. ศ.ดร.เสวีมศักดิ์ วิศาลาภรณ์
4. นายอาทร จันทวิมล

วิชาการทดสอบและการวัดผล มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับน้อย ที่จะช่วยสอน คือ

1. ศ.ปัจฉัย บุณนาค
2. รศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ดร.ประมวล เสนาฤทธิ์

วิชาการทดสอบและการวัดผล มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับน้อยที่สุด ที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร.พรชัย มงคลวนิช
2. รศ.ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย
3. ดร.ชวลิต ทมึนแนช

ผู้เชี่ยวชาญที่เหลือ จำนวน 8 คน ปฏิเสธที่จะช่วยสอนรายวิชา การทดสอบและการวัดผล

ข้อที่ 9.2.19 วิชาการพัฒนาหลักสูตร มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดีระดับมาก ที่จะช่วยสอน คือ

1. นายวิเวก ปางพิณพงศ์
2. ดร.กล้า สมตระกูล

วิชาการพัฒนาหลักสูตร มีผู้เชี่ยวชาญ 4 คน มีความยินดีระดับปานกลาง ที่จะช่วยสอน คือ

1. ศ.ปัจฉัย ภูนาศ
2. ดร.ประมวล เสนาฤทธิ์
3. นายอาทร จันทวิมล
4. ดร.พิชัย บุรณะสมบัติ

วิชาการพัฒนาหลักสูตร มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดีระดับน้อยที่จะช่วยสอน คือ

1. รศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์
2. ศ.ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์

วิชาการพัฒนาหลักสูตร มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับน้อยที่สุด ที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร.พรชัย มงคลวนิช
2. รศ.ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย
3. ดร.ชวลิต ทมึนแนช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้เชี่ยวชาญที่เหลือ จำนวน 11 คน ปฏิเสธที่จะช่วยสอนรายวิชาการพัฒนาหลักสูตร
ข้อที่ 9.2.9 วิชาการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในระบบอุตสาหกรรม มีผู้เชี่ยวชาญ

2 คน มีความยินดีระดับมาก ที่จะช่วยสอน คือ

1. นายวิเวก ปางพลึงค์
2. นายอาทร จันทวิมล

วิชาการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในระบบอุตสาหกรรม มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดี
ระดับปานกลาง ที่จะช่วยสอน คือ

1. ศ. ป๋อจัย บุณนาค
2. ดร. กล้า สมตระกูล
3. ดร. พิชัย บุรณะสมบัติ

วิชาการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในระบบอุตสาหกรรม มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดี
ระดับน้อย ที่จะช่วยสอน คือ

1. รศ.ดร. เนาวรัตน์ วิไลชนม์
2. ศ.ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์
3. ดร. ประมวล เสนาฤทธิ์

วิชาการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในระบบอุตสาหกรรม มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดี
ระดับน้อยที่สุด ที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร. พรชัย มงคลวนิช
2. รศ.ดร. อมรรัตน์ เจริญชัย
3. ดร. ชวลิต ทมน์เนช

ผู้เชี่ยวชาญที่เหลือ จำนวน 11 คน ปฏิเสธที่จะช่วยสอนรายวิชาการอนุรักษ์
สิ่งแวดล้อมในระบบอุตสาหกรรม

ข้อที่ 9.2.7 วิชาการพัฒนาสื่อเพื่อการศึกษา มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดี
ระดับมาก ที่จะช่วยสอน คือ

1. นายวิเวก ปางพลึงค์
2. ดร. กล้า สมตระกูล

วิชาการพัฒนาสื่อเพื่อการศึกษา มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน มีความยินดีระดับปานกลาง
ที่จะช่วยสอน คือ

1. นายอาทร จันทวิมล
2. ดร.พิชัย บุรณะสมบัติ

วิชาการพัฒนาสื่อเพื่อการศึกษา มีผู้เชี่ยวชาญ 4 คน มีความยินดีระดับน้อย
ที่จะช่วยสอน คือ

1. ศ.ปัจฉัย ภูนาศ
2. รศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์
3. ศ.ดร.เสวริศศักดิ์ วิศาลาภรณ์
4. ดร.ประมวล เสนาฤทธิ์

วิชาการพัฒนาสื่อเพื่อการศึกษา มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับน้อยที่สุด
ที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร.พรชัย มงคลวนิช
2. รศ.ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย
3. ดร.ชวลิต ทมัญญะ

ผู้เชี่ยวชาญที่เหลือ จำนวน 11 คน ปฏิเสธที่จะช่วยสอนรายวิชาการพัฒนาสื่อ
เพื่อการศึกษา

ข้อที่ 9.2.8 วิชาเทคนิคการฝึกอบรม มีผู้เชี่ยวชาญ 1 คน มีความยินดีระดับ
มาก ที่จะช่วยสอน คือ

1. นายวิเวก ปางพลึงศ์

วิชาเทคนิคการฝึกอบรม มีผู้เชี่ยวชาญ 4 คน มีความยินดีระดับปานกลาง
ที่จะช่วยสอน คือ

1. ดร.กล้า สมตระกูล
2. ศ.ดร.เสวริศศักดิ์ วิศาลาภรณ์
3. นายอาทร จันทวิมล
4. ดร.พิชัย บุรณะสมบัติ

วิชาเทคนิคการฝึกอบรม มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับน้อย ที่จะช่วยสอน

คือ

1. ศ.ปิจจัย ภูนาค
2. รศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์
3. ดร.ประมวล เสนาฤทธิ์

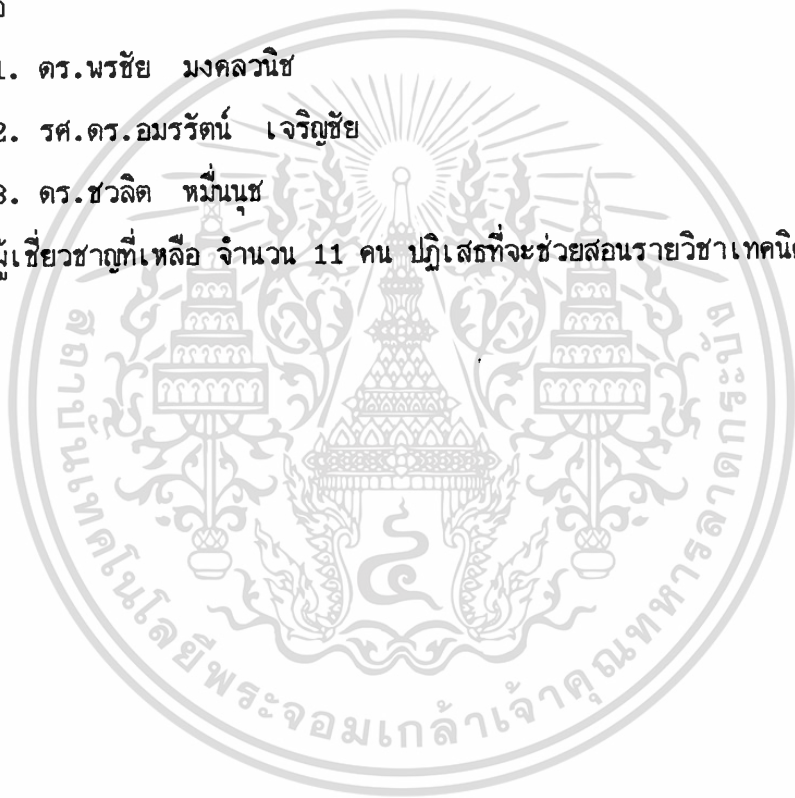
วิชาเทคนิคการฝึกอบรม มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีความยินดีระดับน้อยที่สุด ที่จะ

ช่วยสอน คือ

1. ดร.พรชัย มงคลวนิช
2. รศ.ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย
3. ดร.ชวลิต ทิฆนุช

ผู้เชี่ยวชาญที่เหลือ จำนวน 11 คน ปฏิเสธที่จะช่วยสอนรายวิชาเทคนิคการฝึก

อบรม

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาแนวคิดการจัดทำหลักสูตรชุมชนวิถีชีวิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้วิจัย กำหนดวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิดการจัดทำหลักสูตรชุมชนวิถีชีวิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ในด้านต่าง ๆ ที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของการจัดทำหลักสูตรชุมชนวิถีชีวิต ตามแนวของทบวงมหาวิทยาลัย กล่าวคือ ในแนวทางของการกำหนดปรัชญาของหลักสูตร วัตถุประสงค์ทั่วไปและวัตถุประสงค์เฉพาะของหลักสูตร วิธีการคัดเลือกผู้เข้าศึกษา โครงสร้างของหลักสูตร เกณฑ์การประเมินผู้สำเร็จการศึกษา และแสวงหาความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญในการให้ความร่วมมือต่อหลักสูตรดังกล่าว โดยใช้เทคนิคเดลฟาย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านการบริหารการศึกษา และการบริหารอาชีวศึกษา ทั้งภาครัฐและเอกชน จำนวน 22 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งรอบแรกเป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (opened end) เปิดโอกาสให้ผู้เชี่ยวชาญได้แสดงแนวคิดในการจัดทำหลักสูตรชุมชนวิถีชีวิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา จากการตอบแบบสอบถามในรอบที่ 1 ผู้วิจัยได้นำมาสร้างเป็นแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ในลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และนำมาวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน รanges และพิสัยระหว่างควอไทล์ เพื่อพิจารณาถึงแนวคิดการจัดทำหลักสูตรที่สอดคล้องกันของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อ แล้วจึงนำมาสรุปเป็นผลของการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า แนวคิดการจัดทำหลักสูตรชุมชนวิถีชีวิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังมีดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ปรัชญาของหลักสูตร

ปรัชญาของหลักสูตรชุมชนศึกษาศาสตร์ สาขาการบริหารอาชีวศึกษา ควรมุ่งเน้นการพัฒนา ศักยภาพของบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถในการจัดการบริหารอาชีวศึกษา เป็นผู้ นำในการพัฒนาอาชีวศึกษา การจัดการอาชีวศึกษา ให้สอดคล้องกับวิทยาการ เทคโนโลยีที่ เปลี่ยนแปลง มีคุณธรรม จริยธรรมที่พึงประสงค์ สามารถปรับปรุงระบบการบริหารให้เป็นไป ตามวัตถุประสงค์ขององค์กร สังคมและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมบังเกิดประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพ

2. วัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตร

เพื่อผลิตชุมชนศึกษาศาสตร์ที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการบริหารอาชีว ศึกษา ในสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลง ได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

3. วัตถุประสงค์เฉพาะของหลักสูตร

1. ให้เป็นผู้มีความสามารถในด้านความคิดเชิงวิเคราะห์ มีความคิดริเริ่มสร้าง สรรค์ในการพัฒนาระบบการบริหาร และการจัดการอาชีวศึกษา
2. ให้เป็นผู้บริหารที่มีคุณธรรม จริยธรรมและความรอบรู้
3. ให้เป็นผู้มีความสามารถในการบริหารอาชีวศึกษา ทั้งทางด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม ธุรกิจ ศิลปกรรมและคหกรรม
4. ให้มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่เป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคม
5. ให้เป็นผู้มีความสามารถในการศึกษาวิจัยปัญหาและความต้องการการพัฒนา ประเทศด้านอุตสาหกรรม

4. คุณสมบัติของผู้ควรได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษาหลักสูตรศษว.บัณฑิต สาขาการบริหาร อาชีพศึกษา

1. ผู้ที่ดำรงตำแหน่งทางการบริหารการศึกษาหรือกำลังสอนวิชาการบริหาร
การศึกษาในสถานอุดมศึกษา หรือเป็นนักวิชาการซึ่งมีตำแหน่งเกี่ยวกับการ
การกำหนดนโยบายการศึกษา การวางแผนการศึกษา การบริหารบุคคล
การควบคุมมาตรฐานการศึกษา
2. ผู้ที่มีความพร้อมทั้งสุขภาพ เศรษฐกิจ และมีความตั้งใจ

5. คุณลักษณะเด่นของผู้จบการศึกษา

1. มีความคิดอย่างเป็นระบบ
2. มีคุณธรรมและเป็นผู้นำที่ดี

6. วิธีการคัดเลือกผู้เข้าศึกษา

1. สัมภาษณ์ความคิดเห็น ความรู้สึก การแสดงออก
2. คัดเลือกจากประวัติการศึกษา หน้าที่การงาน บทบาททางสังคม วิทยานิพนธ์
หรือบทความทางวิชาการ
3. สอบคัดเลือก โดยสอบวิชาพื้นฐานทางการบริหารการศึกษา และการวิจัย
ภาษาอังกฤษ และสัมภาษณ์

7. โครงสร้างของหลักสูตร

7.1 จำนวนหน่วยกิตหลังสำเร็จปริญญาโท

7.1.1 ตามเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.2 จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาบังคับ รายวิชาและจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา

7.2.1 ตามเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด

7.2.2 หมวดวิชาเทคนิคทางการวิจัยและสถิติ ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต ได้แก่ วิชาการวิเคราะห์วิจัยทางการศึกษา สถิติสำหรับนักวิจัย
ชั้นสูง สัมมนาทางการวิจัย คอมพิวเตอร์ รายวิชาละ 3 หน่วยกิต

7.2.3 อย่างน้อย 13 หน่วยกิต ได้แก่ วิชาวิจัยทางการศึกษาชั้นสูง การศึกษาชั้นสูงทางสัตตศึกษา การวางแผนและประเมินทาง
อาชีวศึกษา ภาวะผู้นำในการบริหารระเทศปฏิบัติการปฏิบัติ การสัมมนา

7.3 จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาเฉพาะ รายวิชาและจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา

ตามเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด

7.4 จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาเลือก รายวิชาและจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา

7.4.1 ตามเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด

7.4.2 ควรมีอย่างน้อย 6 หน่วยกิต รายวิชาละ 3 หน่วยกิต ได้แก่วิชา
คอมพิวเตอร์ เพื่อพัฒนาระบบการบริหารอาชีวศึกษา การวางแผน
และจัดระบบข้อมูล เศรษฐศาสตร์การอาชีวศึกษา การส่งเสริม
และขยายโอกาสการศึกษาวิชาชีพ การบริหารอาชีวศึกษาระบบทวิ
ภาคี พฤติกรรมมนุษย์ในองค์การ การวิเคราะห์การจัดระบบงานใน
สถานศึกษา การพัฒนาความเป็นผู้นำด้านอาชีวศึกษา วิชาแรงงาน
สัมพันธ์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมกระดาษ อุตสาหกรรม
โรงงาน อุตสาหกรรมอาหาร

8. เกณฑ์การประเมินผู้สำเร็จการศึกษา

8.1 เกณฑ์ความรู้ภาษาอังกฤษ

8.1.1 สอบผ่านทั้งข้อเขียนและปากเปล่า

8.1.2 อยู่ในเกณฑ์และสามารถเสนอผลงานเป็นภาษาอังกฤษได้

8.2 เกณฑ์การสอบประมวลความรู้

สอบผ่าน Comprehensive Examination ทั้งข้อเขียนและปากเปล่า

8.3 เกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิบัณฑิต

ต้องเป็นงานวิจัยที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์วิชาการบริหารอาชีวศึกษา และสามารถนำไปแก้ปัญหาด้านการบริหารอาชีวศึกษาได้

9. ความร่วมมือต่อหลักสูตร

9.1 ช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหาของรายวิชา

ผู้เชี่ยวชาญยินดีให้ความร่วมมือในการเขียนรายวิชาและกำหนดเนื้อหาของรายวิชา ในแต่ละรายวิชาดังต่อไปนี้

9.1.1 วิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ได้แก่

1. ดร.กล้า สมตระกูล
2. ศ.ดร.เจลิยว บุรีภักดี
3. ดร.ชวลิต ทมิ้นนุช
4. นายบรรจง ชูสกุลชาติ
5. ศ.ดร.พจน์ สะเพียรชัย
6. นายอาทร จันทวิมล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9.1.2 วิชาการอาชีวศึกษาไทยและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ได้แก่

1. รศ.ดร.ชนะ กลสิภาร์
2. ดร.พิชัย บุรณะสมบัติ
3. นายอาทร จันทวิมล

9.1.3 วิชาการบริหารการศึกษา ได้แก่

1. ดร.พิชัย บุรณะสมบัติ
2. ดร.วิจิตร จันทรากุล
3. ศ.ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์

9.1.4 วิชาการบริหารการอาชีวศึกษา ได้แก่

1. รศ.ดร.ชนะ กลสิภาร์
2. ดร.พิชัย บุรณะสมบัติ
3. นายอาทร จันทวิมล

9.1.5 การทำปริญญานิพนธ์ ได้แก่

1. ศ.ดร.เจลิยว บุรีภักดี

9.1.6 วิชาฝึกและการพัฒนาอาชีพนอกระบบ ได้แก่

1. ดร.กล้า สมตระกูล
2. นายอาทร จันทวิมล

9.1.7 วิชาหลักและวิธีการวิจัย ได้แก่

1. ศ.ดร.เจลิยว บุรีภักดี
2. ดร.พิชัย บุรณะสมบัติ

9.1.8 วิชาการศึกษาระดับสูงและเศรษฐกิจไทย ได้แก่

1. ดร.กล้า สมตระกูล

9.1.9 วิชาเทคนิคการฝึกอบรม ได้แก่

1. ดร.พิชัย บุรณะสมบัติ

9.1.10 วิชาสถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัย ได้แก่

1. ศ.ดร.พจน์ สะเพียรชัย

9.1.11 วิชาการทดสอบและการวัดผล ได้แก่

1. ศ.ดร.พจน์ สะเพียรชัย

9.1.12 วิชาการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในระบบอุตสาหกรรม ได้แก่

1. นายบรรจง ชูสกุลชาติ
2. ดร.พิชัย บุรณะสมบัติ
3. นายวิเวก ปางพลึงศ์
4. นายอาทร จันทวิมล

9.1.13 วิชาการพัฒนาสื่อเพื่อการศึกษา ได้แก่

1. ดร.กล้า สมตระกูล
2. ดร.พิชัย บุรณะสมบัติ
3. นายวิเวก ปางพลึงศ์
4. นายอาทร จันทวิมล

9.2 ช่วยสอนรายวิชาต่าง ๆ

ผู้เชี่ยวชาญยินดีให้ความร่วมมือในการช่วยสอนรายวิชา ดังต่อไปนี้

9.2.1 วิชาการบริหารการศึกษา ได้แก่

1. ดร.วิจิตร จันทรากุล
2. ดร.วีระ บำรุงรักษ์
3. นายวิเวก ปางพลึงศ์
4. ศ.ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์
5. นายบรรจง ชูสกุลชาติ

9.2.2 วิชาการพัฒนาการศึกษากับการพัฒนาประเทศ ได้แก่

1. ดร.วีระ บำรุงรักษ์
2. นายบรรจง ชูสกุลชาติ
3. ดร.ประมวล เสนาฤทธิ์
4. นายอาทร จันทวิมล

9.2.3 วิชาการวิเคราะห์และพัฒนานโยบาย ได้แก่

1. ดร.วีระ บำรุงรักษ์
2. ดร.ชวลิต ทมึนเนช
3. ดร.ประมวล เสนาฤทธิ์
4. นายอาทร จันทวิมล

9.2.4 วิชาการบริหารการอาชีวศึกษา ได้แก่

1. รศ.ดร.ชนะ กลิมาร์
2. นายวิเวก ปางพลพิงศ์
3. นายบรรจง ชูสกุลชาติ
4. นายอาทร จันทวิมล

9.2.5 การทำปฏิญานพันธ์ ได้แก่

1. ดร.วีระ บำรุงรักษ์
2. ศ.ดร.พจน์ สะเพียรชัย
3. นายบรรจง ชูสกุลชาติ

9.2.6 วิชาการอาชีวศึกษาไทยและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ได้แก่

1. รศ.ดร.ชนะ กลิมาร์
2. ดร.กล้า สมตระกูล
3. นายอาทร จันทวิมล

9.2.7 วิชาปรัชญาการศึกษาไทย ได้แก่

1. ดร.วิจิตร จันทรากุล
2. ดร.วีระ บำรุงรักษ์
3. นายบรรจง ชูสกุลชาติ

9.2.8 วิชาการศึกษาศังคมและเศรษฐกิจไทย ได้แก่

1. ดร.วิจิตร จันทรากุล
2. ดร.กล้า สมตระกูล
3. ดร.ชวลิต ทมึนเนช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9.2.9 วิชาสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ ได้แก่

1. ดร.วีระ บำรุงรักษ์
2. ดร.ชวลิต หมั่นนุช
3. นายบรรจง ชูสกุลชาติ

9.2.10 วิชาสถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัย ได้แก่

1. ศ.ดร.พจน์ สะเพียรชัย
2. ศ.ดร.เสวริศศักดิ์ วิศาลาภรณ์

9.2.11 วิชาการฝึกและการพัฒนาอาชีพ ได้แก่

1. ดร.กล้า สมตระกูล
2. นายอาทร จันทวิมล

9.2.12 วิชาการสัมมนา ได้แก่

1. นายบรรจง ชูสกุลชาติ

9.2.13 วิชาการวางแผนการอาชีวศึกษา ได้แก่

1. รศ.ดร.ชณะ กลินาร์

9.2.14 วิชาหลักและวิธีวิจัย ได้แก่

1. ศ.ดร.พจน์ สะเพียรชัย

9.2.15 วิชาการทดสอบและการวัดผล ได้แก่

1. ศ.ดร.พจน์ สะเพียรชัย

9.2.16 วิชาการพัฒนาหลักสูตร ได้แก่

1. นายวิเวก ปางพลึงศ์
2. ดร.กล้า สมตระกูล

9.2.17 วิชาการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในระบบอุตสาหกรรม ได้แก่

1. นายวิเวก ปางพลึงศ์
2. นายอาทร จันทวิมล

9.2.18 วิชาการพัฒนาสื่อเพื่อการศึกษา ได้แก่

1. นายวิเวก ปางพลึงศ์
2. ดร.กล้า สมตระกูล

9.2.19 วิชาเทคนิคการฝึกอบรม ได้แก่

1. นายวิเวก ปางพลึงค์

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยโดยใช้เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย ซึ่งเป็นการศึกษาแนวคิดเพื่อเป็นแนวทางในการจัดหลักสูตรชุมชนบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ฉะนั้น เพื่อให้การอภิปรายอยู่ในกรอบที่ต้องการ จึงได้นำแนวความคิดของผู้เชี่ยวชาญรอบสุดท้ายของการวิจัยเป็นหลักในการอภิปราย ดังนี้

1. ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

การวิจัยครั้งนี้ ผู้เชี่ยวชาญได้ให้แนวคิดว่า ปรัชญาของหลักสูตรชุมชนบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ควรมุ่งพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ให้มีความรู้ความสามารถและเป็นผู้ดำเนินการบริหารอาชีวศึกษา มีคุณธรรม จริยธรรมที่ดี อีกทั้งสามารถปรับปรุงระบบการบริหารให้บังเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ

ในอดีตที่ผ่านมา การศึกษาไทยมีจุดมุ่งหมายในลักษณะเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาประเทศให้ทันสมัยเช่นเดียวกับกับอารยประเทศ ระยะเวลาที่มีจุดมุ่งหมายที่จะช่วยพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศให้ทัดเทียมกับประเทศตะวันตก โดยเน้นการผลิตกำลังคนระดับกลางและระดับสูง ให้แก่ตลาดแรงงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน จากที่ได้มีประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติมาตั้งแต่ ปี 2504 มีผลให้จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับสูงเพิ่มขึ้นอย่างมาก มีการกำหนดภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาในด้านการสอน การวิจัย ให้ชัดเจนและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น¹ จนปัจจุบันรัฐได้ประกาศใช้แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 โดยมีความเชื่อพื้นฐานว่าการศึกษาคือกระบวนการที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ และสามารถปรับตัวให้ทันกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ และเชื่อว่า การศึกษาเป็นแนวทางที่ถูกต้องเหมาะสมกับสภาพความต้องการทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรมของประเทศ สามารถสร้างสรรคความเจริญก้าวหน้าให้แก่สังคมไทย และการศึกษายังเป็นกระบวนการที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตให้เป็นไปตามแนวทางที่พึงประสงค์ได้² ประกอบกับทบวงมหาวิทยาลัยตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าว จึงได้กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาของรัฐจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาาระดับอุดมศึกษาของชาติ โดยเน้นการพัฒนาบัณฑิตวิชาการและนักวิชาชีพให้เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในระดับสูง สามารถแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ได้อย่างอิสระและสร้างสรรคความก้าวหน้าทางวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ³ ซึ่งสอดคล้องกับการจัดการอาชีวศึกษาที่มีภารกิจหลัก ในการพัฒนากำลังคนระดับอาชีวศึกษา แรงงาน กึ่งฝีมือ แรงงานฝีมือ และช่างเทคนิค ทั้งยังกำหนดวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษาทั้งด้านปริมาณ และคุณภาพให้สามารถผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ ด้านอุตสาหกรรม ด้านเกษตรกรรมและบริการ โดยเน้นการให้ความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรมและการปลูกฝังนิสัยในการทำงานเพื่อประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้อย่างเป็นสุข ภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตย พร้อมทั้งสนับสนุนและส่งเสริมการวิเคราะห์วิจัย การบริการวิชาชีพชุมชนอีกด้วย⁴ ด้วยเหตุนี้ ผู้เชี่ยวชาญจึงมีความเห็นสอดคล้องว่า หลักสูตรชุมชนกึ่งนิเทศ สาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง น่าจะได้มีการกำหนดปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง โดยผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพ นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญยังเน้นด้วยว่า การผลิตบุคลากรในระดับผู้บริหารการอาชีวศึกษา นอกเหนือไปจากความรู้ความสามารถในการบริหารงานแล้ว ควรได้รับการพัฒนาให้เป็นผู้นำในด้านการพัฒนาการอาชีวศึกษาให้เจริญก้าวหน้า ควรมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ที่จะปรับปรุงระบบการอาชีวศึกษาทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและวิทยาการใหม่ ๆ แขนงต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมและทันสมัย อีกทั้งเป็นผู้บริหารที่มีคุณธรรม จริยธรรมอันพึงประสงค์ของสังคม ซึ่งเป็นแนวคิดที่สอดคล้องกับปรัชญาครุศาสตร์ชุมชนกึ่งนิเทศ สาขาวิชาบริหารการศึกษา ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เน้นในด้านการผลิตบุคลากรที่มีความพร้อมทั้งทางด้านความรู้ ความสามารถ และคุณธรรมอย่างเพียงพอที่จะเป็นผู้นำในการบริหาร การสอน การวิจัย และ ประยุกต์ใช้ศาสตร์ทางการบริหารการศึกษาอย่างมีผลติดต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาประเทศ^๕ เช่นเดียวกับกับหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มุ่งพัฒนาศักยภาพของบุคลากรระดับผู้นำทางการศึกษา ให้มีสมรรถภาพในการบริหาร การพัฒนาการศึกษา ให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ^๖

2. คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

ผลการวิจัยพบว่าผู้เชี่ยวชาญมีแนวคิดสอดคล้องกันเกี่ยวกับการกำหนดคุณสมบัติของผู้ควรได้รับเลือกเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรคุณวุฒิบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ควรเป็นผู้ที่ดำรงตำแหน่งทางการบริหารการศึกษา ได้แก่ บุคคลผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือ ผู้อำนวยการสถาบันการศึกษาทั้งของภาครัฐและภาคเอกชน สำหรับในส่วนของผู้บริหารทางด้านการศึกษา ได้แก่ ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้ช่วยผู้อำนวยการ หัวหน้าคณะ และหัวหน้าแผนก^๗ นอกจากนี้ ผู้เชี่ยวชาญยังเห็นว่า บุคคลผู้เป็นอาจารย์ที่กำลังสอนวิชาการบริหารการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ก็ควรได้รับโอกาสเข้าเรียนด้วย เพื่อเป็นการพัฒนาความรู้ทางด้านการบริหารการศึกษา และการบริหารการอาชีวศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ทั้งยังช่วยพัฒนาความรู้ทางด้านการบริหารการศึกษาของ ไทยให้มีความองอกงามและขยายสาขาให้แพร่หลายมากยิ่งขึ้น เป็นสาขาการบริหารอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นแขนงของการบริหารที่มีคุณลักษณะพิเศษเฉพาะด้าน ที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนได้นำวิชาการไปประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษาของชาติให้มีคุณภาพ เพื่อเป็นปัจจัยเกื้อหนุนต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศสืบต่อไป

นอกจากนี้ ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญยังสอดคล้องกันว่า ผู้ควรได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษาในหลักสูตรนี้ ควรเป็นนักวิชาการซึ่งมีตำแหน่งเกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย การวางแผนการศึกษา การบริหารบุคคล การควบคุมมาตรฐานการศึกษา และเป็นผู้ที่มีความพร้อมทั้งสุขภาพ เศรษฐกิจ และมีความตั้งใจจริงที่จะศึกษาต่อในสาขาวิชานี้

แนวคิดของผู้เชี่ยวชาญ จะเห็นได้ว่า การกำหนดคุณสมบัติของผู้เข้าศึกษาในหลักสูตรนี้ ผู้เชี่ยวชาญได้มุ่งกำหนดเฉพาะวุฒิการศึกษา หรือพื้นฐานความรู้ทางด้านวิชาการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของผู้เข้าศึกษาเท่านั้น แต่ยังสามารถกำหนดคุณลักษณะสำคัญทางการบริหาร จึงถือได้ว่า เป็นแนวคิดที่นอกเหนือไปจากการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2533 ของทบวงมหาวิทยาลัย ที่กำหนดคุณลักษณะทางการศึกษาของผู้เรียน แต่อย่างไรก็ตาม ทบวงมหาวิทยาลัยได้เปิดโอกาสให้สถาบันอุดมศึกษากำหนดคุณสมบัติอื่น ๆ ได้ ตามเหตุผลและความจำเป็นพิเศษ ซึ่งต้องไม่กระทบกระเทือนต่อคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา^๑ แนวคิดนี้จึงสอดคล้องกับคุณสมบัติของผู้เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และหลักสูตรการศึกษาศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จึงถือได้ว่า แนวคิดของผู้เชี่ยวชาญในด้านนี้ เป็นแนวคิดที่สมควรจะพิจารณาในการจัดหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

3. โครงสร้างของหลักสูตร

การวิจัยพบว่า การกำหนดโครงสร้างของหลักสูตรที่ผู้วิจัยได้สอบถามจากผู้เชี่ยวชาญตามกรอบเกณฑ์มาตรฐาน โครงสร้างของหลักสูตรของทบวงมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะ เป็นจำนวนหน่วยกิตที่ผู้เรียนจะต้อง เรียนหลังสำเร็จปริญญาโท จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาบังคับ จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาเลือก ผู้เชี่ยวชาญต่างก็มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ควรเป็นไปตามเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด คือ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องศึกษาโดยเน้นการวิจัย เพื่อพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง คือ

แบบ 1. เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัย โดยมีการทำวิทยานิพนธ์ ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติม หรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มเติมขึ้นก็ได้ โดยไม่บังคับหน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่สถาบันอุดมศึกษา กำหนด คือ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรีจะต้องเรียนไม่น้อยกว่า 72 หน่วยกิต หรือ ผู้เข้าศึกษาต่อที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องเรียนไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต และวิทยานิพนธ์ที่จัดทำจะต้องมีคุณภาพมาตรฐานเดียวกัน

แบบ 2. เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัย โดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพสูงและก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ และศึกษางานรายวิชาเพิ่มเติม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี จะต้องเรียนไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต และศึกษางานรายวิชาอีกไม่น้อยกว่า 24 หน่วยกิต รวมศึกษา 72 หน่วยกิต หรือผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องเรียนไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต และศึกษางานรายวิชาอีกไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต รวมศึกษา 48 หน่วยกิต

นอกจากนี้ ผู้เชี่ยวชาญยังได้แนะนำรายวิชาและจำนวนหน่วยกิตของวิชาในหมวดวิชาบังคับไว้ว่า ควรเรียนรายวิชาไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต รายวิชาละ 3 หน่วยกิต ได้แก่ วิชาวิเคราะห์วิจัยทางการศึกษา วิชาสถิติสำหรับนักวิชาชีพชั้นสูง วิชาสัมมนาทางการวิจัย วิชาคอมพิวเตอร์ วิชาวิธีวิจัยทางการศึกษาชั้นสูง วิชาการศึกษาชั้นสูงทางสัตวศึกษา วิชา การวางแผนและประเมินทางอาชีวศึกษา และวิชาภาวะผู้นำในการบริหาร เป็นต้น

ส่วนรายวิชาและจำนวนหน่วยกิตของวิชาในหมวดวิชาเลือก ผู้เชี่ยวชาญได้แนะนำ รายวิชาและจำนวนหน่วยกิตของวิชาในหมวดวิชาเลือกไว้ว่า ควรเรียนรายวิชาไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต รายวิชาละ 3 หน่วยกิต ได้แก่ วิชาคอมพิวเตอร์เพื่อพัฒนาระบบการบริหาร อาชีวศึกษา วิชาการวางแผนและจัดระบบข้อมูล วิชาเศรษฐศาสตร์การอาชีวศึกษา วิชาการ ส่งเสริมและขยายโอกาสการศึกษาวิชาชีพ วิชาการบริหารอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี วิชา พฤติกรรมมนุษย์ในองค์กร วิชาการวิเคราะห์การจัดระบบงานในสถานศึกษา วิชาการพัฒนา ความเป็นผู้นำด้านอาชีวศึกษา วิชาแรงงานสัมพันธ์ วิชาอุตสาหกรรมสิ่งทอ วิชาอุตสาหกรรม การเกษตร วิชาอุตสาหกรรมโรงงาน และวิชาอุตสาหกรรมอาหาร เป็นต้น

4. วิธีการคัดเลือกผู้เข้าศึกษา

ในการกำหนดวิธีการคัดเลือกผู้เข้าศึกษาระดับปริญญาเอกในสถาบันการศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย มิได้กำหนดเกณฑ์การคัดเลือกไว้เป็นระเบียบที่แน่นอน แต่เปิดโอกาสให้แต่ละมหาวิทยาลัยกำหนดวิธีการคัดเลือกผู้เข้าศึกษาได้อย่างอิสระ จากการวิจัยพบว่า ผู้เชี่ยวชาญได้มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในด้านของการคัดเลือกผู้เข้าศึกษา ว่าควรใช้วิธีการคัดเลือก 3 วิธี คือ การสัมภาษณ์ การคัดเลือกจากประวัติการศึกษาและการสอบคัดเลือก ซึ่งจะเห็นได้ว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า การสอบคัดเลือกไม่ได้เป็นวิธีที่ดีที่สุดที่จะได้บุคคลเข้ามาศึกษาต่อในระดับสูง แต่ควรจะพิจารณาคุณสมบัติด้านอื่น ๆ ประกอบ เช่น ประวัติการ

ศึกษา หน้าที่การงาน บทบาททางสังคม รวมทั้งเอกสารทางวิชาการที่เชื่อถือได้ เช่นวิทยานิพนธ์ หรือบทความทางวิชาการ ซึ่งจะเป็นข้อบ่งชี้ถึงความสามารถด้านอื่น ๆ ของผู้ที่เข้าศึกษา และจะได้บุคคลที่มีความรู้พื้นฐานที่ดีมาศึกษาความรู้ในระดับปริญญาเอก ซึ่งสอดคล้องกับวิธีการคัดเลือกผู้เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก สาขาการบริหารการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งใช้วิธีการคัดเลือกแบบเดียวกัน

5. เกณฑ์การประเมินผู้สำเร็จการศึกษา

ทบวงมหาวิทยาลัยได้กำหนดเกณฑ์การวัดผลและการสำเร็จการศึกษาในหลักสูตรปริญญาเอกไว้ โดยวัดจากระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต้องไม่ต่ำกว่า 3 จากระดับ 4 แต่มีระดับคะแนน จึงจะถือว่าผู้เรียนได้เรียนจบหลักสูตร แต่จากผลการวิจัยพบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ควรจะประเมินผู้สำเร็จการศึกษาโดยการวัดความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ กล่าวคือ ผู้ที่จะสำเร็จการศึกษาควรสอบผ่านทั้งข้อเขียนและปากเปล่า อีกทั้งสามารถเสนอผลงานทางวิชาการของตนเป็นภาษาอังกฤษได้ ทั้งนี้เพื่อที่จะได้สร้างควมศรัทธาในตัวของผู้สำเร็จการศึกษา ถึงแม้จะสำเร็จระดับปริญญาเอกภายในประเทศ แต่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษทัดเทียมกับผู้สำเร็จการศึกษาจากต่างประเทศ

นอกจากนี้ ผู้เชี่ยวชาญยังเห็นว่า ควรมีการสอบประมวลความรู้ โดยจัดสอบ Comprehensive Examination ผู้ที่จะสำเร็จการศึกษาต้องสอบผ่านทั้งข้อเขียนและปากเปล่า เกณฑ์สอดคล้องกับหลักสูตรปริญญาเอก สาขาการบริหารการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ส่วนในด้านของมาตรฐานคณบดีผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า คณบดีจะต้องเป็นผลงานวิจัยที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์วิชาการทางด้านการบริหารอาชีวศึกษา และสามารถนำผลงานวิจัยไปใช้ในการแก้ปัญหาด้านอาชีวศึกษาได้ ซึ่งเกณฑ์มีประโยชน์ต่อการอาชีวศึกษาที่จะได้ผลงานวิจัยที่สามารถนำไปปรับปรุงการดำเนินงานทางด้านอาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมทันกับความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี เป็นผลทำให้การบริหารงานอาชีวศึกษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

6. คุณลักษณะเด่นของผู้จบการศึกษา

จากผลการวิจัยพบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ควรเป็นบุคคลที่มีความคิดอย่างเป็นระบบ คำว่า "ระบบ" ในด้านการบริหาร ระบบ หมายถึง องค์ประกอบหรือปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กัน และมีผลกระทบต่อยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ในการดำเนินการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ¹⁰ ฉะนั้นการที่ผู้เชี่ยวชาญมุ่งหวังจะให้ผู้จบการศึกษาระดับปริญญาเอก มีความคิดอย่างเป็นระบบนั้น เพื่อที่จะให้ผู้บริหารอาชีวศึกษามีความรู้ ความสามารถและมีความเข้าใจในองค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะส่งผลให้การบริหารอาชีวศึกษาดำเนินไปด้วยความราบรื่น มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามความมุ่งหวังและนโยบายของการอาชีวศึกษาที่กำหนดไว้

นอกจากนี้ ผู้เชี่ยวชาญยังประสงค์ให้ผู้สำเร็จการศึกษา เป็นผู้บริหารที่มีคุณธรรม และเป็นผู้นำที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับคุณสมบัติของผู้นำที่ดีที่พึงประสงค์ของสังคม ที่นอกเหนือจากจะเป็นผู้นำที่มีความรู้ความสามารถด้านวิชาการแล้ว ยังต้องการบุคคลที่มีคุณธรรม กล่าวคือผู้บริหารจะกระทำการใด ๆ ย่อมต้องให้เกิดคุณแก่ตนเองและแก่กิจการงาน การกระทำทั้งกาย วาจาและใจ ให้บังเกิดคุณ ให้บันดาลคุณในการบริหารงาน¹¹ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะส่งผลไปสู่การเป็นผู้นำที่ดี เป็นที่เชื่อถือของบุคคลโดยทั่วไป

ข้อเสนอแนะ

1. จากการวิจัยพบว่า สถาบันอุดมศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ถ้าจะมีการเปิดสอนหลักสูตรใหม่ ๆ ในระดับบัณฑิตศึกษา ควรต้องเตรียมการทุกอย่างไว้ให้พร้อม ไม่ว่าจะเป็นบุคลากรผู้สอน ที่ปรึกษา ข้อมูลด้านวิชาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลที่จะเป็นแนวทางในการร่าง โครงสร้างของหลักสูตร ควรให้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ประสบการณ์ในด้านนั้น ๆ มาร่วมกันระดมพลังสมองสร้าง โครงสร้างของหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานของทบวงมหาวิทยาลัยไว้ก่อนล่วงหน้า แล้วจึงนำโครงสร้างนี้ไปพิจารณา ในรูปของคณะกรรมการอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้ได้มาซึ่งแนวทางการวางหลักสูตรที่สมบูรณ์แบบ และบังเกิดผลดีต่อการจัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาต่อไป

2. การเปิดสอนสาขาวิชาใหม่ ๆ ที่ยังไม่มีการจัดการเรียนการสอนในสถาบัน การศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย ควรจัดทำในรูปแบบของการวิจัยโดยแสวงหาแนว ความคิดของผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้น ๆ เพื่อเป็นการสร้างความศรัทธา เชื่อมั่น และสร้าง ความเชื่อถือในหลักสูตรที่จะทำการเปิดสอน ว่าเป็นหลักสูตรที่มีคุณค่าสมควรได้รับการพิจารณา ให้เปิดสอนได้

3. การเปิดสอนสาขาวิชาชั้นสูงทางการอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นแขนงวิชาที่มีผล ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ควรให้ผู้บริหารหรือผู้มีประสบการณ์ทางด้าน อาชีวศึกษา มีส่วนร่วมในการร่างหลักสูตร การสอน และให้ความร่วมมือเป็นที่ปรึกษา ใน สาขาวิชานั้น จะทำให้การพัฒนาการอาชีวศึกษาสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เอื้อประโยชน์ต่อการ บริหารหลักสูตร และทำให้หลักสูตรได้รับความเชื่อถือจากนักวิชาการโดยทั่วไป ทั้ง ในและ ต่างประเทศ

4. ในการจัดทำหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมคุณวุฒิ สาขาการบริหาร อาชีวศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทย ผู้วิจัยขอเสนอรูปแบบของการจัดทำ หลักสูตรดังต่อไปนี้

ระดับทบวงมหาวิทยาลัย ควรจัดให้มีการประชุมเชิงวิชาการ เพื่อแสวงหา แนวทางในการกำหนดเค้าโครงของหลักสูตร โดยศึกษาจากผลงานวิจัย และเชิญผู้เชี่ยวชาญ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการอาชีวศึกษา ทั้งภาครัฐและ ภาคเอกชน ตลอดจนผู้บริหารระดับสูงของทบวงมหาวิทยาลัย เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นเพิ่ม เติมจากผลการวิจัย ซึ่งผลสรุปที่ได้จากการประชุมทางวิชาการจะได้นำไปเป็นข้อมูลในการ จัดทำหลักสูตรต่อไป

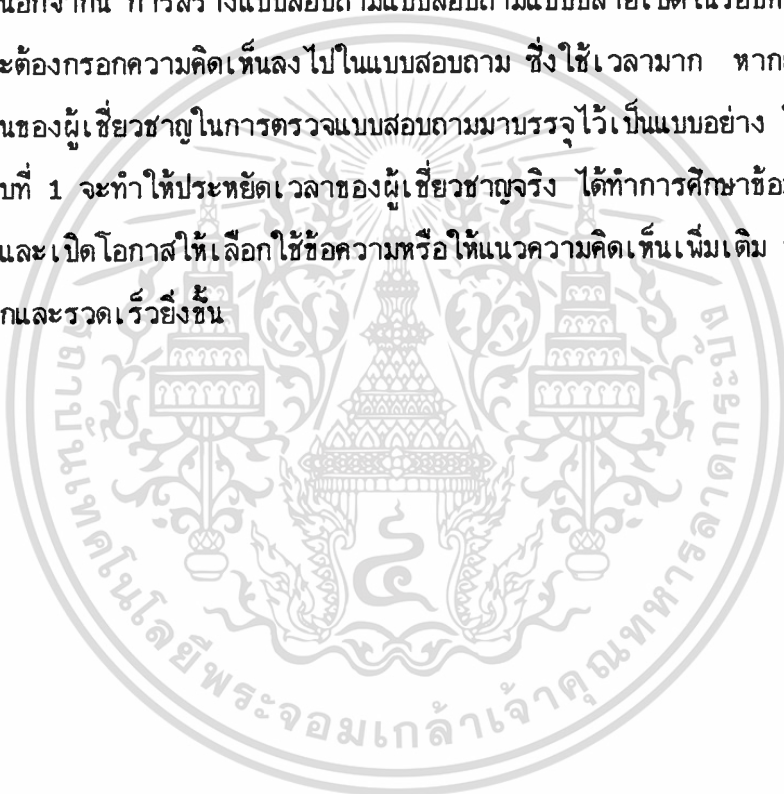
ระดับคณะวิชา ซึ่งจะทำการเปิดสอนหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมคุณวุฒิ สาขาการบริหารอาชีวศึกษา ควรจัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อนำแนวคิดในการจัด หลักสูตรที่ได้จากการวิจัย ไปเตรียมการด้านการวางแผนปฏิบัติการ ในการกำหนดรายละเอียด ของเนื้อหาวิชา การกำหนดจำนวนหน่วยกิต การเชิญผู้เชี่ยวชาญมาเขียนรายละเอียด ของแต่ละวิชา และเชิญผู้เชี่ยวชาญมาทำการสอนหรือเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้เพื่อเป็น การเตรียมความพร้อมก่อนเปิดหลักสูตร และเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับผู้ที่ทำการวิจัยโดยใช้เทคนิคเดลฟาย ควรมีการวางแผนในการดำเนินการวิจัยไว้ให้แน่ชัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของระยะเวลาในการเก็บข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ และไม่ควรให้ผู้เชี่ยวชาญกรอกแบบสอบถามแต่เพียงอย่างเดียว ควรใช้วิธีการอย่างอื่นควบคู่ไปด้วย เช่น การสัมภาษณ์ เป็นต้น

นอกจากนี้ การสร้างแบบสอบถามแบบสอบถามแบบปลายเปิดในรอบที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญจะต้องกรอกความคิดเห็นลงในแบบสอบถาม ซึ่งใช้เวลามาก หากผู้วิจัยจะนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถามมาบรรจุไว้เป็นแบบอย่าง ในการสอบถามรอบที่ 1 จะทำให้ประหยัดเวลาของผู้เชี่ยวชาญจริง ได้ทำการศึกษาข้อมูลที่น่าจะเป็นไปได้ และเปิดโอกาสให้เลือกใช้ข้อความหรือให้แนวความคิดเห็นเพิ่มเติม จะเกิดความสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น

เชิงอรรถ

¹ กอนนโยบายและแผนการศึกษา, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, รายงานสภาพการจัดและการขยายตัวของสถาบันอุดมศึกษา, (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรไทย, 2531), หน้า ก-ข.

² สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, แผนการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2535, (กรุงเทพฯ : พิมพ์บลิซซิ่ง, 2535), หน้า 5.

³ กอนนโยบายและแผนการศึกษา, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, หน้า 78.

⁴ กรมอาชีวศึกษา, ก้าวไปในแผนฯ 7, (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การทหารผ่านศึก, 2533), หน้า 21.

⁵ ทบวงมหาวิทยาลัย, หลักสูตรปริญญาครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต พ.ศ. 2531, (เอกสารโรเนียว), หน้า 13.

⁶ ทบวงมหาวิทยาลัย, หลักสูตรดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา พ.ศ. 2525, (เอกสารโรเนียว), หน้า 1.

⁷ กรมอาชีวศึกษา, ประมวลระเบียบและคำสั่งของกรมอาชีวศึกษา, (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สารพัดช่างพระนคร, 2533), หน้า 178.

⁸ ทบวงมหาวิทยาลัย, ประมวลเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของทบวงมหาวิทยาลัยและหนังสือเวียนที่เกี่ยวข้อง, (เอกสารโรเนียว), หน้า 24.

⁹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 22-23.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

¹⁰สมพงษ์ เกษมสิน, การบริหาร, (กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2526),
หน้า 46.

¹¹บรรจง ชูสกุลชาติ, บทความทางวิชาการ พ.ศ. 2530-2533, (กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2534), หน้า 252.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กรมอาชีวศึกษา, ก้าวไปในแผนฯ 7, กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2533.

กรมอาชีวศึกษา, รายงานประจำปี 2530, กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2532.

กรมอาชีวศึกษา, รายงานประจำปี 2531, กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2533.

กรมอาชีวศึกษา, กรมอาชีวศึกษา 50 ปี 2484-2534, กรุงเทพฯ : แผนกวิชาช่างพิมพ์วิทยาลัยสารพัดช่างพระนคร, 2534.

กรทอง วรมุสิก, "สถานภาพของช่างเทคนิคและช่างฝีมือสตรีในงานอุตสาหกรรมและการส่งเสริมสถานภาพสำหรับทศวรรษหน้า", วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2534.

กานดา พูนลาภทวี, สถิติเพื่อการวิจัย, กรุงเทพฯ : นิลิกส์เซ็นเตอร์การพิมพ์, 2530.

กิติมา ปรีดีติลิก, ทฤษฎีบริหารองค์การ, กรุงเทพฯ : ธนะการพิมพ์, 2529.

ชนิษฐา วิทยาอนุมาส, "การวิจัยแบบเดลฟาย : เทคนิคและปัญหาที่พบในการวิจัย", รวมบทความเกี่ยวกับการวิจัยการศึกษา, กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์, 2530.

เฉลียว บุรฉัตร, รูปแบบการพัฒนาครูช่างอุตสาหกรรมของประเทศไทย, กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การทหารผ่านศึก, 2531.

ชูศรี วงศ์รัตนะ, เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย, กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล,
2527.

ธงชัย สันติวงษ์, องค์การและการบริหาร, กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2516.

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์, หลักการบริหารการศึกษา, กรุงเทพฯ : บริษัท เอส.เอ็ม.
เอ็น., 2525.

พนัส หันนาคินทร์, หลักการบริหารโรงเรียน, กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2524.

ภิญโญ สาธร, หลักการบริหารการศึกษา, กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2516.

เมธี บิลันธานนท์, การบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา, กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์โอเดียน
สโตร์, 2533.

สมพงษ์ เกษมสิน, การบริหาร, กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2519.

สุรพันธ์ ยันต์ทอง, รายงานการวิจัยเรื่องแนวโน้มของวิทยาลัยครูในประเทศไทย,
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2533.

เสาวณีเย์ สิขานันท์, "ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ สาขาเทคโนโลยีการศึกษาเกี่ยวกับ
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมศึกษา สาขาเทคโนโลยีการศึกษา", วารสารการ
วิจัยทางการศึกษา, เล่มที่ 19 ฉบับที่ 3 (กรกฎาคม-กันยายน), 2532.

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, รายงานการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม
ปีการศึกษา 2532, กรุงเทพฯ : ท้างหุ้นส่วนจำกัดอรุณการพิมพ์, 2534.

Helmer, O. Gathering Expert Opinion, Los Angeles : University of
Southern California, Center for Futures Research, 1976.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขณประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหำบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการ ดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 27 มีนาคม 2535

1. นางสาวพวงจันทร์ จุลละสร ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาแนวทางการจัดหลักสูตรชุมชน บัณฑิต สาขาการบริหาร อาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง" โดยมี รศ.ดร.เมธี ปิณฑนนท์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร.วราพรธนะ นัยสุวรรณ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 9 เมษายน 2535

(นายบุญวัฒน์ อิศุ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์
รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1504.7/ว.๒๒

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

| พฤษภาคม 2535

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน ดร.อารีรัตน์ หิรัญโร

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยในการตรวจแบบสอบถามให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ น.ส. พวงจันทร์ จุลละสร ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาแนวทางการจัดหลักสูตรชุมชนบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง"

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายเมธี บิลันธนานนท์)

รองคณบดีบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3269982-4 ต่อ 20

โทรสาร 3269981

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการวิจัย

(เรียงลำดับตามตัวอักษร)

.....

ที่	รายชื่อ	ตำแหน่งขณะเก็บข้อมูล
1.	ดร.กล้า สมตระกูล	ผู้อำนวยการกองแผนงาน กรมการศึกษานอกโรงเรียน
2.	ดร. โกวิทย์ ประवालพฤษ์	รองอธิบดี กรมวิชาการ
3.	ศ.ดร.เจลิยว บุรีภักดิ์	อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
4.	รศ.ดร.ชนะ กลินาร์	อธิการบดี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ
5.	ดร.ชวลิต หมั่นนุช	รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
6.	รศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลขำ	หัวหน้าภาควิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
7.	นายบรรจง ชูสกุลชาติ	อดีตปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
8.	นายบุญเทียม เจริญยิ่ง	อธิบดีกรมอาชีวศึกษา
9.	ศ. ปัจฉัย บุนนาค	อธิการบดี มหาวิทยาลัยหอการค้า
10.	ดร.ประมวล เส็นาฤทธิ์	ผู้อำนวยการกองแผนงาน สำนัก งานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11.	ศ.ดร.พจน์	สะเพียรชัย	รองปลัดทบวงมหาวิทยาลัย
12.	รศ.ดร.พนิต	เข็มทอง	หัวหน้าภาควิชาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์
13.	ดร.พรชัย	มงคลวนิช	อธิการบดี มหาวิทยาลัยสยาม
14.	ดร.พิชัย	บุรณะสมบัติ	นายกสมาคมโรงเรียนอาชีวศึกษา เอกชน
15.	ศ.ดร.ไพรัช	ธัชยพงศ์	อธิการบดี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
16.	ดร.วิจิตร	จันทรากุล	ผู้ตรวจราชการ กระทรวงศึกษาธิการ
17.	นายวิเวก	ปานคุณพงศ์	อดีตอธิบดีกรมอาชีวศึกษา
18.	ดร.วีระ	บำรุงรักษ์	ผู้ช่วยปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
19.	รศ.ดร.สมชอบ	ไชยเวช	อดีตอธิการบดี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ
20.	ศ.ดร.เสวีศักดิ์	วิศาลาภรณ์	อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
21.	รศ.ดร.อมรรัตน์	เจริญชัย	รองอธิการบดี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
22.	นายอาทร	จันทวิมล	รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

หมายเหตุ ตำแหน่งงาน คุณวุฒิ และตำแหน่งทางวิชาการ เป็นไปตามปีการศึกษาที่เก็บ

รวบรวมข้อมูล พ.ศ. 2536

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504.7/ว. ๙๐

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๓๕

เรื่อง ขอเชิญร่วมเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ข้อมูลการวิจัย

เรียน ภาวดาประทีป ม. โกมลมาศ

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถามและรายละเอียด จำนวน 1 ชุด
2. บัญชีผู้เชี่ยวชาญให้ข้อมูลการวิจัย

ด้วย นางสาวนงจันทร์ จุลละศรี นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟายเรื่อง "การศึกษาแนวทางการจัดหลักสูตรชุมชนในเขต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง" ซึ่งงานวิจัยนี้เป็นวิทยานิพนธ์ตามหลักสูตรบัณฑิตศึกษา

ในการนี้ ผู้วิจัยประสงค์จะขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ข้อคิดเห็นอันทรงคุณค่า ตามทรรศนะของท่านต่อแนวทางการจัดหลักสูตรชุมชนในเขต สาขาการบริหารอาชีวศึกษาที่ควรจะเป็น ทั้งนี้ เมื่อประโยชน์ต่อการจัดการวางแผน โครงสร้างหลักสูตรดังกล่าวของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ซึ่งจะจัดขึ้นในอนาคตอันใกล้

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายเมธี ปิณฑานนท์)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 393

โทรสาร 3269981

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม รวบทที่ 1

การศึกษาแนวทางการจัดหลักสูตรชุมชนศึกษา สาขาการบริหารอาชีวศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1. ปรัชญาของหลักสูตร ควรจะเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

2. วัตถุประสงค์ทั่วไป (General Objectives) ของหลักสูตรควรเป็น
อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

3. วัตถุประสงค์เฉพาะ (Specific Objectives) ของหลักสูตรควรเป็น
อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. คุณสมบัติ (Qualifications) ของผู้ควรได้รับการคัดเลือกเข้าเรียน
ควรเป็นอย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....

5. คุณลักษณะเด่น (Characteristics) ของผู้จบการศึกษาหลักสูตรนี้
ควรเป็นอย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....
.....

6. การคัดเลือกผู้เข้าศึกษาต่อ ควรมิวิธีการอย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

7. ท่านคิดว่าโครงสร้างของหลักสูตร ควรเป็นอย่างไร

7.1 จำนวนหน่วยกิตหลังสำเร็จปริญญาโท (ในระดับดุษฎีบัณฑิต)

.....
.....
.....

7.2 หมวดวิชาบังคับ ควรมีจำนวนหน่วยกิตเท่าไร มีวิชาอะไรบ้าง และแต่ละรายวิชาควรมีกี่หน่วยกิต

.....

.....

.....

.....

.....

.....

7.3 หมวดวิชาเฉพาะด้าน (การบริหารอาชีวศึกษา) ควรมีจำนวนหน่วยกิตเท่าไร มีวิชาอะไรบ้าง และแต่ละรายวิชาควรมีกี่หน่วยกิต

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

7.4 หมวดวิชาเลือก ควรมีจำนวนไม่น้อยกว่ากี่หน่วยกิต มีรายวิชาอะไรบ้าง และแต่ละรายวิชาควรมีกี่หน่วยกิต

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. เกณฑ์การประเมินผู้สำเร็จการศึกษา ควรดำเนินการอย่างไร

8.1 เกณฑ์ความรู้ภาษาอังกฤษ

.....
.....
.....

8.2 เกณฑ์การสอบประมวลความรู้

.....
.....
.....

8.3 เกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิ

.....
.....
.....

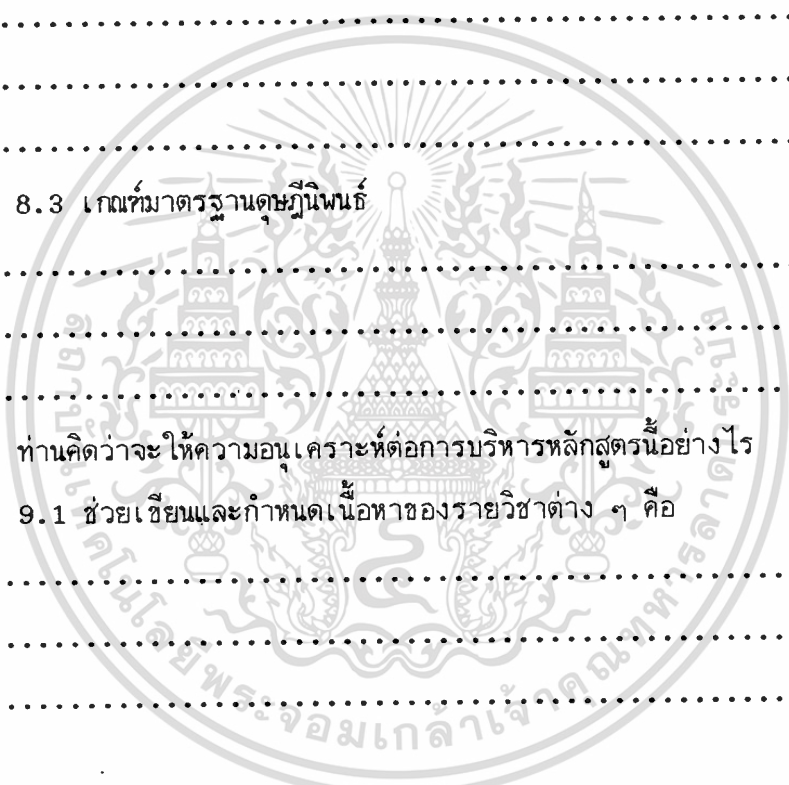
9. ท่านคิดว่าจะให้ความอนุเคราะห์ต่อการบริหารหลักสูตรอย่างไร

9.1 ช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหาของรายวิชาต่าง ๆ คือ

.....
.....
.....

9.2 ช่วยสอนรายวิชาต่าง ๆ คือ

.....
.....
.....
.....
.....
.....

9.3 ช่วยควบคุมและ/หรือ เป็นที่ปรึกษาตักเตือนในด้านต่าง ๆ คือ

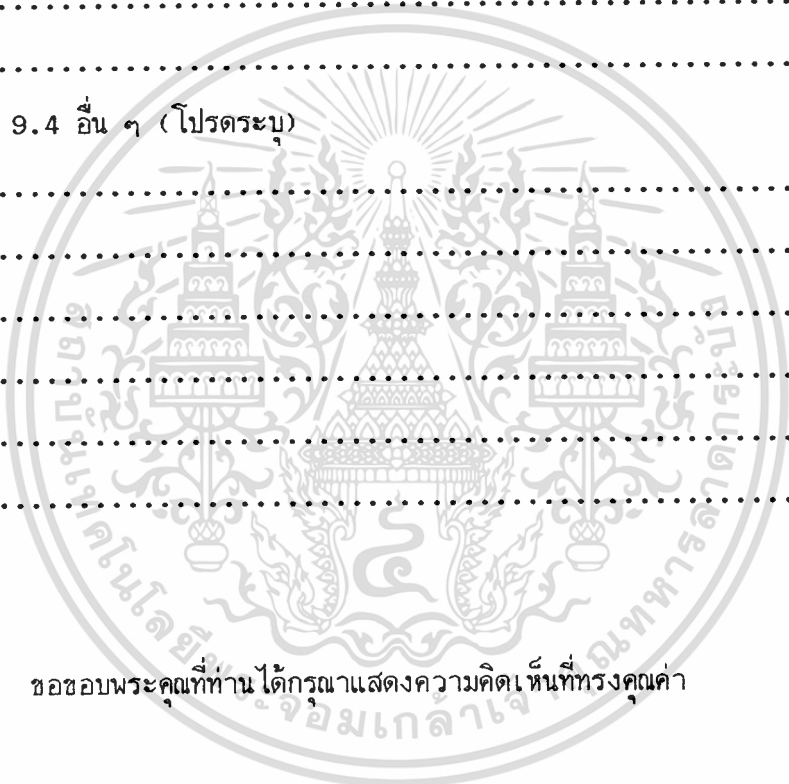
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

9.4 อื่น ๆ (โปรดระบุ)

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ขอขอบพระคุณที่ท่านได้กรุณาแสดงความคิดเห็นที่ทรงคุณค่า

ผู้ให้ข้อมูล.....

ที่ ทม 1504.7/ว.52

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

24 พฤษภาคม 2536

เรื่อง ขอเชิญร่วมเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ข้อมูลวิจัย

เรียน นายอาทร จันทวิมล

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถามและรายละเอียด จำนวน 1 ชุด
2. บัญชีผู้เชี่ยวชาญให้ข้อมูลวิจัย

ตามที่ นส. พวงจันทร์ จุลละสร นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย เรื่อง "การศึกษาแนวทางการจัดหลักสูตรชุมชนในเขต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง" ซึ่งงานวิจัยนี้เป็นวิทยานิพนธ์ตามหลักสูตรบัณฑิตศึกษา และท่านได้กรุณาให้ข้อมูลในรอบที่ 1 ไปแล้วนั้น

ในการนี้ ผู้วิจัยประสงค์จะขอความกรุณาจากท่าน ได้กรอกแบบสอบถามรอบที่ 2 เพื่อให้ข้อคิดเห็นอันทรงคุณค่าตามทฤษฎีของท่านต่อแนวทางการจัดหลักสูตรชุมชนในเขต สาขาการบริหารอาชีวศึกษาที่ควรจะเป็น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ต่อการจัดการวางแผน โครงสร้างหลักสูตรดังกล่าวของ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ซึ่งจะมีขึ้น ในอนาคตอันใกล้

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายเมธี ปิณฑานนท์)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร. 3269040

แบบสอบถาม ที่ 2

การศึกษาแนวคิดการจัดหลักสูตรชุมชนบริบท สาขาการบริหารอาชีวศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คำชี้แจง

แบบสอบถามรอบที่ 2 นี้ เป็นความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ที่รวบรวมได้จากรอบที่ 1 ผู้วิจัยได้พยายามที่จะคงรูปแบบสำนวนของผู้เชี่ยวชาญและได้ลดความซ้ำซ้อนของข้อความ วัตถุประสงค์สำคัญในการตอบแบบสอบถามรอบนี้ ก็เพื่อจะให้ผู้เชี่ยวชาญให้อันดับความสำคัญของความคิดเห็นในแต่ละข้อที่ท่านเห็นว่า น่าจะเป็นแนวทางในการจัดหลักสูตรชุมชนบริบท สาขาบริหารอาชีวศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ฉะนั้น เพื่อความเที่ยงตรงของการวิจัย ผู้วิจัยใคร่ขอความกรุณาจากท่าน ได้แสดงความคิดเห็นในการตอบแบบสอบถาม รอบที่ 2 และรอบที่ 3 ในระยะเวลาไม่ห่างกันมากนัก แบบสอบถามนี้ท่านผู้เชี่ยวชาญ โปรดให้อันดับคะแนน ตามที่ผู้เชี่ยวชาญคิดว่าจะเป็นไปได้หรือเห็นด้วย

ลำดับคะแนนที่ให้ มีความหมายดังนี้

- 5 หมายถึง แนวคิดที่เป็นไปได้มากที่สุด หรือ เห็นด้วยมากที่สุด
- 4 หมายถึง แนวคิดที่เป็นไปได้มาก หรือ เห็นด้วยมาก
- 3 หมายถึง แนวคิดที่เป็นไปได้ปานกลาง หรือ เห็นด้วยปานกลาง
- 2 หมายถึง แนวคิดที่เป็นไปได้น้อย หรือ เห็นด้วยน้อย
- 1 หมายถึง แนวคิดที่เป็นไปได้น้อยที่สุด หรือ เห็นด้วยน้อยที่สุด

การศึกษาแนวคิดทางการจัดหลักสูตรชุมชนศึกษา สาขาการบริหารอาชีวศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือที่กำหนดให้

แนวคิดการจัดหลักสูตรชุมชนศึกษา สาขาการบริหารอาชีวศึกษา	แนวคิดที่เป็นไปได้				
	5	4	3	2	1
1. ปรัชญาของหลักสูตร					
1.1 จัดเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับการใช้ประโยชน์ของ ผู้เรียน	...	...	...	...	...
1.2 กระทำหรือปฏิบัติด้วยตนเอง ให้มีความสำคัญสูงสุด	...	...	...	...	...
1.3 มุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ ในเชิงวิเคราะห์ เป็นผู้นำในการพัฒนาปรับปรุงเปลี่ยนแปลง การบริหารและการจัดการอาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับวิทยา การและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลง	...	...	...	...	...
1.4 พัฒนาศักยภาพและบุคลิกภาพของผู้นำทางการอาชีว ศึกษาให้มีความรู้ความสามารถด้านการบริหาร การวิจัยและ คุณธรรมที่พึงประสงค์	...	...	...	...	...
1.5 มุ่งผลิตบัณฑิตที่รอบรู้สะอาดแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ มี จรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพในระดับสูง มีคุณธรรม และจริยธรรม					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวคิดการจัดหลักสูตรคุณวุฒิ สาขาการบริหารอาชีวศึกษา	แนวคิดที่เป็นไปได้				
	5	4	3	2	1
1.6 มุ่งสร้างงานอาชีพสำหรับสังคมที่กำลังพัฒนา และเป็น บุคลากรที่มีคุณภาพทัดเทียมกับต่างประเทศ	...	...	...	...	...
1.7 มุ่งผลิตนักบริหารการจัดการศึกษาที่สามารถทำ ให้นักศึกษารรลุถึงขั้นนำความรู้ไปปฏิบัติจริงได้	...	...	...	...	...
1.8 มุ่งพัฒนาระบบการจัดการอาชีวศึกษาของไทยให้มีบุคลากร ที่มีความสามารถพิเศษในการจัดระบบอาชีวศึกษาเป็นพื้น ฐานของการพัฒนา	...	...	...	...	...
1.9 สร้างผู้นำในการบริหารอาชีวศึกษาให้มีความสามารถ ในการบริหารอาชีวศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถสร้างและปรับปรุงระบบการบริหารให้สอดคล้อง กับวัตถุประสงค์ขององค์กรและสิ่งแวดล้อมขององค์กรที่ สังกัดอยู่	...	...	...	...	...
1.10 มุ่งพัฒนาผู้บริหารทุกระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับ สูงให้มีความรู้ความสามารถอย่างลึกซึ้งในเรื่องอาชีวศึกษา เศรษฐกิจ อุตสาหกรรมและสังคมของไทย	...	...	...	...	...
2. วัตถุประสงค์ทั่วไป (General Objectives) ของหลักสูตร					
2.1 เพื่อให้บัณฑิตได้เรียนรู้หลักการบริหารอาชีวศึกษา เฉพาะแขนงอย่างลึกซึ้ง	...	...	...	...	...
2.2 เพื่อให้บัณฑิตได้ศึกษาค้นคว้าและวิจัยการบริหาร					

แนวคิดการจัดหลักสูตรคุณวุฒิ สาขาการบริหารอาชีวศึกษา	แนวคิดที่เป็นไปได้				
	5	4	3	2	1
อาชีวศึกษา การจัดการอาชีวศึกษา ทั้งในปัจจุบันและอนาคตมีมโนธรรมและจริยธรรมที่ดีของผู้บริหารอาชีวศึกษา	...	...	...	...	...
2.3 เพื่อผลิตคุณวุฒิบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการบริหารอาชีวศึกษาในสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ	...	...	...	...	...
2.4 เพื่อผลิตคุณวุฒิบัณฑิตให้เป็นนักบริหาร เป็นผู้นำ เป็นนักวิจัยและเป็นนักวิชาการทางการศึกษา	...	...	...	...	...
2.5 เพื่อผลิตคุณวุฒิบัณฑิตที่มีประสิทธิภาพ มีสมรรถภาพและมีความทันสมัย	...	...	...	...	...
2.6 เพื่อผลิตนักวิชาการที่มีความสามารถในการวางแผนนโยบายและวางแผนการอาชีวศึกษา มีค่านิยมที่ติดต่อการไฝหาคความรู้	...	...	...	...	...
2.7 เป็นผู้นำทางด้านอาชีวศึกษาและเผยแพร่ความรู้ด้านการอาชีวศึกษาสู่สถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการอาชีวศึกษาได้	...	...	...	...	...
2.8 เพื่อผลิตบุคลากรที่มีศักดิ์ศรีทัดเทียมกับต่างประเทศสามารถสร้างงานในระดับสูงต่อไปได้อีก	...	...	...	...	...
2.9 เพื่อพัฒนาผู้บริหารอาชีวศึกษาให้มีความรู้อย่างลึกซึ้งตลอดจนได้รับประสบการณ์ในด้านบริหารและการพัฒนา : หลักสูตร สื่อการเรียนการสอน บุคลากร การเงินและงบ	...	...	...	...	...

แนวคิดการจัดหลักสูตรชุมชนบริบท สาขาการบริหารอาชีวศึกษา	แนวคิดที่เป็นไปได้				
	5	4	3	2	1
<p>ประมาณ การพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ตลอดจนระบบของการจัดการอาชีวศึกษา ในนานาประเทศที่เจริญแล้ว เพื่อนำมาพัฒนาระบบการอาชีวศึกษาของเรา</p> <p>3. วัตถุประสงค์เฉพาะ (Specific Objectives) ของหลักสูตร</p> <p>3.1 ให้เป็นผู้มีความสามารถในการศึกษาวิจัยปัญหาและความต้องการพัฒนาประเทศด้านอุตสาหกรรม</p> <p>3.2 ให้มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่เป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม</p> <p>3.3 ให้มีความสามารถในการเลือกสื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา</p> <p>3.4 ให้มีความสามารถในการบริหารอาชีวศึกษาทั้งทางด้าน เกษตร อุตสาหกรรม ธุรกิจ ศิลปกรรมและหัตถกรรม</p> <p>3.5 ให้เป็นผู้มีความสามารถในด้านความคิดเชิงวิเคราะห์ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการพัฒนาระบบการบริหาร และการจัดการอาชีวศึกษา</p> <p>3.6 ให้เป็นผู้มีความรู้ในการพัฒนานโยบายอาชีวศึกษาการบริหารจัดการอาชีวศึกษาและสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม</p>	<p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p>	<p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p>	<p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p>	<p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p>	

แนวคิดการจัดหลักสูตรคุณวุฒิบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา	แนวคิดที่เป็นไปได้				
	5	4	3	2	1
3.7 ให้เป็นผู้มีความสามารถในการวิเคราะห์วิจัยเพื่อพัฒนา การอาชีวศึกษา	...	...	...	...	...
3.8 ให้เป็นผู้บริหารที่มีคุณธรรมจรรยาบรรณและความรอบรู้	...	...	...	...	...
3.9 ให้เป็นผู้มีทักษะในการจัดการภายใต้สถานการณ์ที่เป็น จริง	...	...	...	...	...
3.10 ให้เป็นผู้มีความรู้ในทฤษฎีการบริหาร ปัจจัยและองค์ ประกอบที่จะสนับสนุนต่อการบริหาร	...	...	...	...	...
3.11 ให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถที่วางแผนและสร้าง โครงการใหม่ ๆ เพื่อจะพัฒนาอาชีวศึกษา	...	...	...	...	...
3.12 ให้เป็นผู้มีสมรรถวิสัยของนักวิชาการที่สมบูรณ์ ทั้งด้าน ด้านวางแผน การพัฒนาหลักสูตร การประเมินผลและการจัด การเรียนการสอนทางอาชีวศึกษา	...	...	...	...	...
3.13 ให้เป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจและมีประสบการณ์ด้าน อาชีวศึกษาและสามารถบริหารงานให้สามารถทำการผลิต บุคลากรสาขาอาชีวะสู่ตลาดแรงงานให้สอดคล้องต้องกัน	...	...	...	...	...
3.14 ให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการบริหารองค์การ ทางวิชาการ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีความ สามารถในการเป็นผู้นำขององค์กร กล้าคิดริเริ่ม กล้าทำ กล้าตัดสินใจ เข้าใจในการทำงานร่วมกับผู้อื่นๆ ตลอดจน การจูงใจให้ร่วมกันก้าวไปสู่จุดมุ่งหมายขององค์กรที่ตั้งไว้	...	...	...	...	...

แนวคิดการจัดหลักสูตรคุณวุฒิ สาขาการบริหารอาชีวศึกษา	แนวคิดที่เป็นไปได้				
	5	4	3	2	1
4. คุณสมบัติ (Qualifications) ของผู้ควรได้รับการคัดเลือกเข้าเรียน ควรเป็น					
4.1 ผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการบริหารอาชีวศึกษา มาแล้วและมีแนวโน้มว่าจะนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้	...	...	...	...	...
4.2 ผู้ที่มีความพร้อมทั้งสุขภาพ เศรษฐกิจและมีความตั้งใจ	...	...	...	...	...
4.3 ผู้ที่มีความสนใจที่จะทำงานเกี่ยวข้องกับพัฒนา อาชีวศึกษา	...	...	...	...	...
4.4 ผู้ที่มีพื้นฐานความรู้ทางตรรกวิทยาและมีความถนัดทางวิชาการในระดับที่จะศึกษาปริญญาเอกได้	...	...	...	...	...
4.5 ผู้ที่มีความขยันหมั่นเพียรมาตลอดจนไม่ทอดถอย	...	...	...	...	...
4.6 ผู้ที่จบปริญญาโทสาขาการบริหารการศึกษามาแล้ว 1 ปี และได้ปฏิบัติงานทางด้านการบริหารมาแล้ว 1 ปี	...	...	...	...	...
4.7 ผู้ที่จบปริญญาโททางด้านการศึกษา โดยได้รับเกรดเฉลี่ย ไม่น้อยกว่า 3.0	...	...	...	...	...
4.8 ผู้บริหารสถานศึกษาหรือทำงานที่เกี่ยวข้องในระดับ ผู้บริหารไม่น้อยกว่า 5 ปี	...	...	...	...	...
4.9 ผู้ที่จบปริญญาโทมาแล้วอย่างน้อย 3 ปีและมีเกรดเฉลี่ย ไม่น้อยกว่า 3.5	...	...	...	...	...
4.10 ผู้ที่มีประสบการณ์ทางการบริหารหรือปฏิบัติงานทาง ด้านอาชีวศึกษาไม่น้อยกว่า 3 ปี	...	...	...	...	...

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวคิดการจัดหลักสูตรคุณวุฒิ สาขาการบริหารอาชีวศึกษา	แนวคิดที่เป็นไปได้				
	5	4	3	2	1
4.11 ผู้ที่ดำรงตำแหน่งการบริหารอย่างน้อยระดับหัวหน้าแผนกขึ้นไป	...	...	...	...	...
4.12 ผู้ที่มีประสบการณ์ทางการบริหารการศึกษามากแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี และมีหนังสือรับรองประกอบ	...	...	...	...	...
4.13 ผู้ที่ดำรงตำแหน่งการทางการบริหารการศึกษาหรือกำลังสอนวิชาการบริหารการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาหรือเป็นนักวิชาการซึ่งมีตำแหน่งเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายการศึกษา การวางแผนการศึกษา การบริหารบุคคล การควบคุมมาตรฐานการศึกษา	...	...	...	...	...
5. คุณลักษณะเด่น (Characteristics) ของผู้จบหลักสูตรนี้ควร					
5.1 มีความคิดอย่างเป็นระบบ	...	...	...	...	...
5.2 มีคุณธรรมและเป็นผู้นำที่ดี	...	...	...	...	...
5.3 เป็นนักวิชาการที่รอบรู้ด้านการบริหารอาชีวศึกษา	...	...	...	...	...
5.4 เป็นผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพ	...	...	...	...	...
5.5 เป็นนักวิจัยที่มีคุณภาพ	...	...	...	...	...
5.6 เป็นผู้ที่มีภูมิรู้ ภูมิธรรมและภูมิฐาน	...	...	...	...	...
5.7 เป็นผู้นำทางด้านความคิดและแสวงหาแนวทางใหม่ ๆ ได้	...	...	...	...	...

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวคิดการจัดหลักสูตรชุมชน สาขาการบริหารอาชีวศึกษา	แนวคิดที่เป็นไปได้				
	5	4	3	2	1
5.8 เป็นผู้ที่สามารถสื่อสารทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เป็นอย่างดีทั้งการพูดฟังอ่านและเขียน	...	...	...	...	...
5.9 เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่กว้างขวางเข้าใจบุคคลในวิชาชีพ อื่น นอกเหนือจากอาชีพของตน	...	...	...	...	...
5.10 เป็นผู้มีความสำนึกและจรรยาบรรณในวิชาชีพ	...	...	...	...	...
6. การคัดเลือกผู้เข้าศึกษาต่อ ควรมีวิธี					
6.1 คัดเลือกจากประวัติการศึกษา หน้าที่การงาน บทบาท ทางสังคม วิทยานิพนธ์ หรือบทความทางวิชาการ	...	...	...	...	...
6.2 สัมภาษณ์ความคิดเห็น ความรู้สึก การแสดงออก	...	...	...	...	...
6.3 ทดสอบความถนัดทางภาษาและเชาวน์ปัญญา	...	...	...	...	...
6.4 ทดสอบแนวความคิด ทัศนคติทางการบริหารและการ บริหารอาชีวศึกษา	...	...	...	...	...
6.5 นิจารณาศักยภาพในการวิจัย โดยให้เสนอโครงการวิจัย	...	...	...	...	...
6.6 นิจารณาจากผลงานดีเด่นที่เคยทำมาแล้วและเป็นงานที่ ประโยชน์ต่อการอาชีวศึกษา	...	...	...	...	...
6.7 สอบคัดเลือก โดยสอบวิชาพื้นฐานทางการบริหารการ ศึกษาสถิติและการวิจัย ภาษาอังกฤษและสัมภาษณ์	...	...	...	...	...
7. โครงสร้างของหลักสูตร ที่ควรจะเป็น					
7.1 จำนวนหน่วยกิตหลักสำเร็จปริญญาโท					
7.1.1 ตามเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด	...	...	...	...	...

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวคิดการจัดหลักสูตรคุณวุฒิบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา	แนวคิดที่เป็นไปได้				
	5	4	3	2	1
7.1.2 ประมาณ 60 หน่วยกิต	...	...	...	...	...
7.1.3 ไม่เกิน 50 หน่วยกิต	...	...	...	...	...
7.1.4 ไม่ควรน้อยกว่า 64 หน่วยกิต	...	...	...	...	...
7.1.5 อย่างน้อย 70 หน่วยกิต	...	...	...	...	...
7.1.6 จำนวน 48 หน่วยกิต	...	...	...	...	...
7.1.7 ไม่น้อยกว่า 62 หน่วยกิต วิชาเอกอย่างน้อย 17 หน่วยกิต วิชาที่เกี่ยวข้องอย่างน้อย 9 หน่วยกิต และ และวิทยานิพนธ์ 36 หน่วยกิต	...	...	...	...	...
7.1.8 จำนวน 90-120 หน่วยกิต ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ และพื้นฐานทางปริญญาโท	...	...	...	...	...
7.1.9 ผู้ที่จบปริญญาโทสาขาบริหารอาชีวศึกษาจะต้อง เรียนไม่น้อยกว่า 60 หน่วยกิต ส่วนผู้ที่จบสาขาอื่นเรียน เรียนวิชาเอกอย่างน้อย 8 หน่วยกิต	...	...	...	...	...
7.2 ทมวตวิชาบังคับ ควรมีจำนวนหน่วยกิต วิชา และหน่วยกิตดังนี้					
7.2.1 ตามเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด	...	...	...	...	...
7.2.2 อย่างน้อย 32 หน่วยกิต ได้แก่ วิทยานิพนธ์ 23 หน่วยกิต สถิติเพื่อการวิจัย 3 หน่วยกิต การวิจัยการศึกษา 3 หน่วยกิต คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา 3 หน่วยกิต	...	...	...	...	...
7.2.3 อย่างน้อย 36 หน่วยกิต ได้แก่ วิชาการวิเคราะห์					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวคิดการจัดหลักสูตรคุณวุฒิ สาขาการบริหารอาชีวศึกษา	แนวคิดที่เป็นไปได้				
	5	4	3	2	1
<p>และพัฒนาการศึกษา การวางแผนพัฒนาการศึกษา การศึกษา และการพัฒนาประเทศ ทฤษฎีการบริหารการศึกษา เอกชน ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง แนวความคิดใหม่ทางการศึกษาไทย ทรัพยากรทางการศึกษา การสัมมนาและภาคปฏิบัติ</p> <p>7.2.4 ประมาณ 24-30 หน่วยกิต แต่ละรายวิชาอาจมี หน่วยกิต 2-5 หน่วยกิต ได้แก่ วิชาการศึกษาศังคมศาสตร์ (6-9 หน่วยกิต) วิทยานิพนธ์ (9-12 หน่วยกิต) แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมไทย-ต่างประเทศ (9 หน่วยกิต)</p> <p>7.2.5 ประมาณ 45-50 หน่วยกิต ได้แก่ วิชาบังคับควรมี ประมาณ 50% ของหลักสูตร</p> <p>7.2.6 อย่างน้อย 12 หน่วยกิต ได้แก่ ปรัชญาการศึกษา ไทย เศรษฐศาสตร์การศึกษา การวางแผนการศึกษา การ วิเคราะห์ระบบ วิชาละ 3 หน่วยกิต</p> <p>7.2.7 อย่างน้อย 6 หน่วยกิต ได้แก่ วิชา การพัฒนารูปแบบการจัดการอาชีวศึกษา การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ใน สาขาที่ขาดแคลน</p> <p>7.2.8 อย่างน้อย 13 หน่วยกิต ได้แก่ วิชา วิธีวิจัยทาง การศึกษาชั้นสูง การศึกษาชั้นสูงทางสารัตถศึกษา การวางแผนและประเมินทางอาชีวศึกษา ภาวะผู้นำในการบริหาร: ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ การสัมมนา</p>	<p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p>	<p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p>	<p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p>	<p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p> <p>....</p>	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวคิดการจัดหลักสูตรคุณวุฒิบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา	แนวคิดที่เป็นไปได้				
	5	4	3	2	1
7.2.9 หมวดวิชาเทคนิคทางการวิจัยและสถิติไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต ได้แก่วิชา การวิเคราะห์วิจัยทางการศึกษา สถิติสำหรับนักวิจัย สถิติขั้นสูง สัมมนาทางการวิจัย คอมพิวเตอร์ วิชาละ 3 หน่วยกิต	...	...	...	...	...
7.3 หมวดวิชาเฉพาะด้าน (การบริหารอาชีวศึกษา) ควรมี จำนวนหน่วยกิตและรายวิชา ดังนี้					
7.3.1 ควรมี 9-15 หน่วยกิต ได้แก่วิชา ปัญหาและแนว โน้มในการพัฒนาอาชีวศึกษา (2-5 หน่วยกิต) หลักการ บริหารอาชีวศึกษา (6 หน่วยกิต) การจัดการอาชีวศึกษา ไทยและต่างประเทศ (3 หน่วยกิต) การอาชีวศึกษา และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (3 หน่วยกิต)	...	...	...	...	...
7.3.2 ควรมีไม่น้อยกว่า 20 หน่วยกิต รายวิชาละไม่เกิน 3 หน่วยกิต ได้แก่วิชา ทฤษฎีการบริหารชั้นสูง ผู้นำและ ภาวะผู้นำ องค์การและการพัฒนาองค์การการสัมมนา การ ศึกษากับพัฒนาประเทศ	...	...	...	...	...
7.3.3 ควรมีไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต รายวิชาละ 3 หน่วยกิต ได้แก่วิชา การพัฒนานโยบายและรูปแบบ การ อาชีวศึกษา ยุทธวิธีในการบริหารองค์กรอาชีวศึกษา การ วิเคราะห์และจัดระบบบริหารอาชีวศึกษา การประเมินผล และวิจัยอาชีวศึกษา	...	...	...	...	...

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวคิดการจัดหลักสูตรคุณวุฒิบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา	แนวคิดที่เป็นไปได้				
	5	4	3	2	1
7.3.4 ประมาณ 12-18 หน่วยกิต ได้แก่วิชา ปรัชญา อาชีวศึกษา สถิติและวิจัย คอมพิวเตอร์ สังคมวิทยา มานุษย วิทยา เศรษฐศาสตร์การศึกษา การวางแผนกำลังคนและ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	...	...	...	...	...
7.3.5 อย่างน้อย 4 หน่วยกิต รายวิชาละ 2 หน่วยกิต ได้แก่วิชา การจำลองแบบการบริหารอาชีวศึกษา กฎหมาย การศึกษา การจัดงบประมาณและการเงินทางอาชีวศึกษา การบริหารอาชีวศึกษา การบริหารงานธุรการทางการ อาชีวศึกษา	...	...	...	...	...
7.3.6 ควรมี 18 หน่วยกิต รายวิชาละ 3 หน่วยกิต ได้ แก่วิชา ปรัชญาอาชีวศึกษา การบริหารห้องปฏิบัติการ/โรง ฝึกงาน การพัฒนาหลักสูตร ระบบข้อมูลสำหรับอาชีวศึกษา สัมมนาปัญหาการบริหารอาชีวศึกษา	...	...	...	...	...
7.3.7 ตามเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด	...	...	...	...	...
7.4 ทมวดวิชาเลือก ควรมีจำนวนหน่วยกิตและรายวิชาดังนี้					
7.4.1 ควรมี 30-35 หน่วยกิต ได้แก่วิชา การฝึกพัฒนา อาชีพนอกระบบโรงเรียน การพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรม การ วิจัยและประเมินผล การพัฒนาสื่อเพื่อการศึกษา การพัฒนา ประเทศด้านเกษตรอุตสาหกรรม เทคนิคการฝึกอบรม การ จัดการการตลาด การบรรจุหีบห่อ การประชาสัมพันธ์เชิงรุก					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวคิดการจัดหลักสูตรชุมชนในเขต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา	แนวคิดที่เป็นไปได้				
	5	4	3	2	1
การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในระบบอุตสาหกรรม กระบวนการ ทำงานเป็นกลุ่ม การบริหารงานระบบคิวซี	...	...	...	...	...
7.4.2 ประมาณ 12-16 หน่วยกิต ได้แก่วิชา คอมพิวเตอร์ ภาษาต่างประเทศ สถิติ	...	...	...	...	...
7.4.3 ควรเรียนไม่น้อยกว่า 8 หน่วยกิต ได้แก่วิชา การ เมืองกับการศึกษา เศรษฐศาสตร์ การบริหารหลักสูตร รัฐศาสตร์และการพัฒนาประเทศ การศึกษากับความมั่นคง ของชาติ รายวิชาละ 3 หน่วยกิต	...	...	...	...	...
7.4.4 อย่างน้อย 9 หน่วยกิต ได้แก่วิชาที่เกี่ยวกับการ ศึกษา เกษตร คหกรรม ธุรกิจ อุตสาหกรรม	...	...	...	...	...
7.4.5 ประมาณ 25-30 หน่วยกิต หรือประมาณ 25%	...	...	...	...	...
7.4.6 ตามเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด	...	...	...	...	...
7.4.7 ควรมีอย่างน้อย 6 หน่วยกิต รายวิชาละ 3 หน่วยกิต ได้แก่วิชา คอมพิวเตอร์เพื่อพัฒนาระบบการบริหาร อาชีวศึกษา การวางแผนและจัดระบบข้อมูล เศรษฐศาสตร์ การอาชีวศึกษา การส่งเสริมและขยายโอกาสการศึกษาวิชา ชีพ การบริหารอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี พฤติกรรมมนุษย์ใน องค์การ การวิเคราะห์การจัดระบบงานในสถานศึกษา การ พัฒนาความเป็นผู้นำด้านอาชีวศึกษา วิชาแรงงานสัมพันธ์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมกระดาษ อุตสาหกรรม	...	...	...	...	...

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวคิดการจัดหลักสูตรคุณวุฒิ สาขาการบริหารอาชีวศึกษา	แนวคิดที่เป็นไปได้				
	5	4	3	2	1
และการปฏิบัติ	.....	.....	.....	.....	.....
8.2.5 สอบผ่านและควรใช้ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกประเมินด้วย	.....	.....	.....	.....	.....
8.2.6 ตามเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด	.....	.....	.....	.....	.....
8.3 เกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิ					
8.3.1 ระดับผ่าน/ดีมาก	.....	.....	.....	.....	.....
8.3.2 ให้ Defend คำโครงการก่อนลงมือทำ เมื่อทำเสร็จให้สอบอีกครั้ง	.....	.....	.....	.....	.....
8.3.3 ต้องเป็นงานวิจัยที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์วิชา บริหารอาชีวศึกษาและสามารถนำไปแก้ปัญหาด้านการบริหาร อาชีวศึกษาได้	.....	.....	.....	.....	.....
8.3.4 อยู่ในเกณฑ์ดีทัดเทียมกับต่างประเทศและสามารถ นำเสนอต่อสากลประเทศได้ด้วย	.....	.....	.....	.....	.....
8.3.5 ตามเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด	.....	.....	.....	.....	.....
อื่น ๆ (โปรดระบุ)	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวคิดการจัดหลักสูตรชุมชนบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา	แนวคิดที่เป็นไปได้				
	5	4	3	2	1
9. สามารถให้ความอนุเคราะห์ต่อการบริหารหลักสูตร ดังนี้					
9.1 ช่วยเขียนและกำหนดเนื้อหาของรายวิชาต่าง ๆ คือ					
9.1.1 หลักและวิธีการวิจัย	.....	.....	.....	.....	.....
9.1.2 สังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์					
9.1.3 การทำปฏิญาพันธ	.....	.....	.....	.....	.....
9.1.4 การศึกษาสังคมและเศรษฐกิจไทย					
9.1.5 การอาชีวศึกษาไทยและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	.....	.....	.....	.....	.....
9.1.6 การฝึกและการพัฒนาอาชีวศึกษานอกระบบโรงเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
9.1.7 การพัฒนาสื่อเพื่อการศึกษา					
9.1.8 เทคนิคการฝึกอบรม	.....	.....	.....	.....	.....
9.1.9 การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในระบบอุตสาหกรรม					
9.1.10 การบริหารการศึกษา					
9.1.11 การบริหารการอาชีวศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....
9.1.12 สถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัย					
9.1.13 การทดสอบและการวัดผล	.....	.....	.....	.....	.....
อื่น ๆ (โปรดระบุ)	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวคิดการจัดหลักสูตรชุมชน สาขาการบริหารอาชีวศึกษา	แนวคิดที่เป็นไปได้				
	5	4	3	2	1
9.2 ช่วยสอนรายวิชาต่าง ๆ คือ					
9.2.1 หลักและวิธีการวิจัย	...	...	...	...	...
9.2.2 สังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์					
9.2.3 การทำปฏิญาพันธ	...	...	...	...	...
9.2.4 การศึกษาสังคมและเศรษฐกิจไทย					
9.2.5 การอาชีวศึกษาไทยและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	...	...	...	...	...
9.2.6 การฝึกและการพัฒนาอาชีวศึกษานอกระบบโรงเรียน	...	...	...	...	...
9.2.7 การพัฒนาสื่อเพื่อการศึกษา					
9.2.8 เทคนิคการฝึกอบรม	...	...	...	...	...
9.2.9 การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในระบบอุตสาหกรรม	...	...	...	...	...
9.2.10 การบริหารการศึกษา	...	...	...	...	...
9.2.11 การบริหารการอาชีวศึกษา	...	...	...	...	...
9.2.12 สถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัย	...	...	...	...	...
9.2.13 การทดสอบและการวัดผล	...	...	...	...	...
9.2.14 การวิเคราะห์และพัฒนานโยบาย	...	...	...	...	...
9.2.15 การพัฒนาการศึกษากับการพัฒนาประเทศ	...	...	...	...	...
9.2.16 การสัมมนา	...	...	...	...	...
9.2.17 การวางแผนการอาชีวศึกษา	...	...	...	...	...
9.2.18 ปรัชญาการศึกษาไทย	...	...	...	...	...
9.2.19 การพัฒนาหลักสูตร	...	...	...	...	...

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวคิดการจัดหลักสูตรคุณวุฒิ สาขาการบริหารอาชีวศึกษา	แนวคิดที่เป็นไปได้				
	5	4	3	2	1
อื่น ๆ (โปรดระบุ)	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....
9.3 ช่วยควบคุมและ/หรือ เป็นที่ปรึกษาคุณวุฒิอื่นต่าง ๆ คือ	.....	.....	.....	.....	.....
9.3.1 ทุกเนื้อหาสาระ/ทุก ๆ ด้าน	.....	.....	.....	.....	.....
9.3.2 ด้านการวางแผนและงบประมาณการศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....
9.3.3 การวิเคราะห์และพัฒนานโยบาย	.....	.....	.....	.....	.....
9.3.4 ด้านการบริหารอาชีวศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....
9.3.5 ด้านการวางแผนและการจัดการ	.....	.....	.....	.....	.....
9.3.6 ด้านคหกรรมศาสตร์ อาหารและโภชนาการ	.....	.....	.....	.....	.....
อื่น ๆ (โปรดระบุ)	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....

ขอขอบพระคุณท่านได้กรุณาแสดงความคิดเห็นที่ทรงคุณค่าในรอบที่ 2

พวงจันทร์ จุลละศร

กองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา โทร. 2822551

ที่ ทม 1504.7/ว.๗๖

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

สิงหาคม 2536

เรื่อง ขอเชิญร่วมเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ข้อมูลการวิจัย

เรียน ดร.โกวิทย์ ประवालพฤษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด
2. รายนามผู้เชี่ยวชาญ

ตามที่ นางสาวพวงจันทร์ จุลละสร นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟายเรื่อง "การศึกษาแนวทางจัดหลักสูตรชุมชนวัด สาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง" ซึ่งงานวิจัยนี้เป็นวิทยานิพนธ์ ตามหลักสูตรบัณฑิตศึกษา และท่านได้กรุณาให้ข้อมูลในรอบที่ 1 และรอบที่ 2 ไปแล้วนั้น

ในการนี้ ผู้วิจัยประสงค์จะขอความกรุณาจากท่านได้กรอกแบบสอบถามรอบที่ 3 ซึ่งเป็นรอบสุดท้าย เพื่อให้ข้อคิดเห็นอันทรงคุณค่า ตามทฤษฎีของท่านต่อแนวทางการจัดหลักสูตรชุมชนวัด สาขาการบริหารอาชีวศึกษาที่ควรจะเป็น ซึ่งจะ เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการวิจัยที่จะสำเร็จลงด้วยความกรุณาของท่านด้วย ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ต่อการจัดการวางแผน โครงสร้างหลักสูตรดังกล่าวของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ซึ่งจะจัดขึ้นในอนาคตอันใกล้

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีดังที่ได้ให้ความกรุณาให้ข้อมูลไปใน 2 รอบแล้ว จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายเมธี ปิณฑานนท์)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร. 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามรอบสุดท้าย

การศึกษาแนวคิดการจัดหลักสูตรชุมชนบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามรอบที่ 3 ซึ่งเป็นรอบสุดท้ายของการวิจัย ผู้วิจัยได้แสดงความสอดคล้องของข้อมูลแต่ละข้อ จากการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 ของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน โดยระบุน้ำมีมาตรฐานและค่าส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์ที่คำนวณได้ และยังได้ระบุคะแนนการตอบของท่านในรอบที่ 2 ด้วยเครื่องหมายดังต่อไปนี้

*	หมายถึง	ค่ามีมาตรฐานของแนวคิด
□	หมายถึง	ค่านิยระหว่างควอไทล์
△	หมายถึง	คะแนนการตอบของท่าน

ฉะนั้น การตอบแบบสอบถามรอบนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอความกรุณาจากท่านผู้เชี่ยวชาญได้ทบทวนคำตอบของท่าน

หากข้อใดที่ท่านต้องการเปลี่ยนคำตอบ กรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนนใหม่

หากท่านยังคงยืนยันคำตอบเดิม ไม่ต้องเขียนเครื่องหมายใด ๆ ทั้งสิ้น

หากคำตอบของท่านมิได้อยู่ในขอบเขตของนิยระหว่างควอไทล์ กรุณาให้เหตุผลประกอบในช่องว่าง

ลำดับคะแนนที่ให้ มีความหมายดังนี้

- 5 หมายถึง แนวคิดที่เป็นไปได้มากที่สุด หรือ เห็นด้วยมากที่สุด
- 4 หมายถึง แนวคิดที่เป็นไปได้มาก หรือ เห็นด้วยมาก
- 3 หมายถึง แนวคิดที่เป็นไปได้ปานกลาง หรือ เห็นด้วยปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 2 หมายถึง แนวคิดที่เป็นไปได้เล็กน้อย หรือ เห็นด้วยน้อย
- 1 หมายถึง แนวคิดที่เป็นไปได้น้อยที่สุด หรือ เห็นด้วยน้อยที่สุด

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงจะได้รับความกรุณาจากท่านผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ด้วยดี ในการตอบแบบสอบถามรอบสุดท้ายนี้ และขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

พวงจันทร์ จุลละศรี กองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา โทร. 2822551

การศึกษาแนวคิดทางการจัดหลักสูตรชุมชนปฏิบัติ สาขาการบริหารอาชีวศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือที่กำหนดให้

แนวคิดการจัดหลักสูตรชุมชนปฏิบัติ สาขาการบริหารอาชีวศึกษา	แนวคิดที่เป็นไปได้					เหตุผล
	5	4	3	2	1	
1. ปรัชญาของหลักสูตร						
1.1 จัดเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับ การใช้ประโยชน์ของผู้เรียน	Δ	✖				.....
1.2 กระทำหรือปฏิบัติด้วยตนเองให้ มีความสำคัญสูงสุด	Δ	✖				.....
1.3 มุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากรให้ มีความรู้ความสามารถในเชิงวิเคราะห์ เป็นผู้นำในการพัฒนาปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ให้สอดคล้องกับวิทยาการ และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลง	Δ	✖				.....
1.4 พัฒนาศักยภาพและบุคลิกภาพของ ผู้นำทางการอาชีวศึกษาให้มีความรู้ความ สามารถด้านการบริหาร การวิจัยและ คุณธรรมที่พึงประสงค์	Δ	✖				.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวคิดการจัดหลักสูตรคุณวุฒิ สาขาการบริหารอาชีวศึกษา	แนวคิดที่เป็นไปได้					เหตุผล
	5	4	3	2	1	
1.5 มุ่งผลิตบัณฑิตที่รอบรู้ใส่แสง หาความรู้ใหม่ ๆ มีจรรยาบรรณทางวิชา การและวิชาชีพในระดับสูง มีคุณธรรมและ จริยธรรม	Δ	✱				.....
1.6 มุ่งสร้างงานอาชีพสำหรับสังคมที่ กำลังพัฒนา และเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพ ทัดเทียมกับต่างประเทศ	Δ	✱				.....
1.7 มุ่งผลิตนักบริหารการจัดการศึกษา ที่สามารถทำให้นักศึกษาวรรลุดถึงขั้นนำ ความรู้ไปปฏิบัติจริงได้	Δ	✱				.....
1.8 มุ่งพัฒนาระบบการจัดอาชีวศึกษา ของไทยให้มีบุคลากรที่มีความสามารถพิ เศษในการจัดระบบอาชีวศึกษาเป็นพื้นฐาน ของการพัฒนา	Δ	✱				.....
1.9 สร้างผู้นำในการบริหารอาชีวศึกษา ให้มีความสามารถในการบริหารอาชีว ศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถสร้างและปรับปรุงระบบการบริ หารให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์ การและสิ่งแวดล้อมขององค์กรที่ตั้งอยู่	Δ	✱				.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวคิดการจัดหลักสูตรคุณวุฒิบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา	แนวคิดที่เป็นไปได้					เหตุผล
	5	4	3	2	1	
1.10 มุ่งพัฒนาผู้บริหารทุกระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับสูงให้มีความสามารถอย่างลึกซึ้ง ในเรื่องอาชีวศึกษาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและสังคมของไทย	Δ	*				.....
2. วัตถุประสงค์ทั่วไป (General Objectives) ของหลักสูตร						
2.1 เพื่อให้บัณฑิตได้เรียนรู้หลักการบริหารอาชีวศึกษาเฉพาะแขนงอย่างลึกซึ้ง	Δ	*				.....
2.2 เพื่อให้บัณฑิตได้ศึกษาค้นคว้าและวิจัยการบริหารอาชีวศึกษา การจัดการอาชีวศึกษา ทั้งในปัจจุบันและอนาคตมีในและจริยธรรมที่ดีของผู้บริหารอาชีวศึกษา	Δ	*				.....
2.3 เพื่อผลิตคุณวุฒิบัณฑิตที่มีความรู้ความและประสบการณ์ในการบริหารอาชีวศึกษาในสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ	Δ	*				.....
2.4 เพื่อผลิตคุณวุฒิบัณฑิตให้เป็นนักบริหาร เป็นผู้นำ เป็นนักวิจัยและเป็นนักวิชาการทางการศึกษา		*				.....
2.5 เพื่อผลิตคุณวุฒิบัณฑิตที่มีประสิทธิภาพ มีสมรรถภาพและมีความทันสมัย						.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวคิดการจัดหลักสูตรชุมชนในเขต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา	แนวคิดที่เป็นไปได้					เหตุผล
	5	4	3	2	1	
2.6 เพื่อผลิตนักวิชาการศึกษาที่มีความ สามารถในการวางแผนนโยบายและวางแผน การอาชีวศึกษา มีค่านิยมที่ดีต่อการเฝ้าหา ความรู้		△ ✱				
2.7 เป็นผู้นำทางด้านอาชีวศึกษาและ เผยแพร่ความรู้ด้านการอาชีวศึกษาและ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการอาชีวศึกษา ได้		△ ✱				
2.8 เพื่อผลิตบุคลากรที่มีศักดิ์ศรีทัด เทียมกับต่างประเทศสามารถสร้างงานใน ระดับสูงต่อไปได้อีก		△ ✱				
2.9 เพื่อพัฒนาผู้บริหารอาชีวศึกษาให้มี ความรู้อย่างลึกซึ้งตลอดจนได้รับประสบ ความสำเร็จในด้านบริหารและการพัฒนา : หลักสูตร สื่อการเรียนการสอน บุคลากร การเงินงบประมาณ การพัฒนาเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม ตลอดจนระบบของการจัด การอาชีวศึกษาในนานาประเทศที่เจริญ แล้วเพื่อนำมาพัฒนาระบบการอาชีวศึกษา ของเรา		△ ✱				
3. วัตถุประสงค์เฉพาะ (Specific Objectives) ของหลักสูตร						

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวคิดการจัดหลักสูตรชุมชนเกิด สาขาการบริหารอาชีวศึกษา	แนวคิดที่เป็นไปได้					เหตุผล
	5	4	3	2	1	
3.1 ให้เป็นผู้มีความสามารถในการ ศึกษาวิจัยปัญหาและความต้องการพัฒนา ประเทศด้านอุตสาหกรรม	Δ	*	↓			.....
3.2 ให้มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่เป็น องค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม	Δ	*	↓			.....
3.3 ให้มีความสามารถในการเลือกสื่อ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา			Δ	↓		.....
3.4 ให้มีความสามารถในการบริหาร อาชีวศึกษาทั้งทางด้านเกษตร อุตสาหกรรม ธุรกิจ ศิลปกรรมและหัตถกรรม		Δ	*	↓		.....
3.5 ให้เป็นผู้มีความสามารถในด้าน ความคิดเชิงวิเคราะห์ มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ในการพัฒนาระบบการบริหาร และการจัดการอาชีวศึกษา		Δ	*	↓		.....
3.6 ให้เป็นผู้มีความรู้ในการพัฒนา นโยบายอาชีวศึกษาการบริหารจัดการ อาชีวศึกษาและสามารถนำความรู้ไปประ ยุกต์ใช้ได้เหมาะสม			Δ	*	↓	.....
3.7 ให้เป็นผู้มีความสามารถในการวิ เคราะห์วิจัยเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษา			Δ	*	↓	.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวคิดการจัดหลักสูตรคุณวุฒิบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา	แนวคิดที่เป็นไปได้					เหตุผล
	5	4	3	2	1	
3.8 ให้เป็นผู้บริหารที่มีคุณธรรมจริย ธรรมและความรอบรู้	.....	Δ *	.....	.....	.....	.....
3.9 ให้เป็นผู้มีทักษะในการจัดการภาย ได้สถานการณ์ที่เป็นจริง	.....	Δ *	.....	.....	.....	.....
3.10 ให้เป็นผู้มีความรู้ในทฤษฎีการบริ หาร ปัจจัยและองค์ประกอบที่จะสนับสนุน ต่อการบริหาร	.....	Δ *	.....	.....	.....	.....
3.11 ให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถที่ วางแผนและสร้าง โครงการใหม่ ๆ เพื่อ จะพัฒนาอาชีวศึกษา	.....	Δ *	.....	.....	.....	.....
3.12 ให้เป็นผู้มีสมรรถนะของนักวิชา การที่สมบูรณ์ ทั้งด้านการวางแผน การ พัฒนาหลักสูตร การประเมินผลและการจัด การเรียนการสอนทางอาชีวศึกษา	.....	Δ *	.....	.....	.....	.....
3.13 ให้เป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจ และมีประสบการณ์ด้านอาชีวศึกษาและ สามารถบริหารงานให้สามารถทำการผลิต บุคลากรสาขาอาชีวะสู่ตลาดแรงงานให้ สอดคล้องต้องกัน	.....	Δ *	.....	.....	.....	.....
3.14 ให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ ในการบริหารองค์การทวงวิชาการได้	.....	.....	.....	.....	.....	.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวคิดการจัดหลักสูตรคุณวุฒิในเขต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา	แนวคิดที่เป็นไปได้					เหตุผล
	5	4	3	2	1	
4.6 ผู้ที่จบปริญญาโทสาขาการบริหาร การศึกษามาแล้ว 1 ปี และได้ปฏิบัติงาน ทางด้านการบริหารมาแล้ว 1 ปี	△		┌ * ─┐			.....
4.7 ผู้ที่จบปริญญาโททางด้านการศึกษา โดยได้รับเกรดเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.0	△		┌ * ─┐			.....
4.8 ผู้บริหารสถานศึกษาหรือทำงานที่ เกี่ยวข้องในระดับผู้บริหารไม่น้อยกว่า 5 ปี	△		┌ * ─┐			.....
4.9 ผู้ที่จบปริญญาโทมาแล้วอย่างน้อย 3 ปี และมีเกรดเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5				┌ △ * ─┐		.....
4.10 ผู้ที่มีประสบการณ์ทางการบริหาร หรือปฏิบัติงานทางด้านอาชีวศึกษา ไม่น้อย กว่า 3 ปี				┌ * ─┐	△	.....
4.11 ผู้ที่มีตำแหน่งการบริหารอย่าง น้อยระดับหัวหน้าแผนกขึ้นไป	△			┌ * ─┐		.....
4.12 ผู้ที่มีประสบการณ์ทางการบริหาร การศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปีและมี หนังสือรับรองประกอบ				┌ * ─┐	△	.....
4.13 ผู้ที่ดำรงตำแหน่งการทางการบริ หารการศึกษาหรือกำลังสอนวิชาการบริ หารการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาหรือเป็น นักวิชาการซึ่งมีตำแหน่งเกี่ยวกับการ					△	.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวคิดการจัดหลักสูตรคุณวุฒิระดับ สาขาการบริหารอาชีวศึกษา	แนวคิดที่เป็นไปได้					เหตุผล
	5	4	3	2	1	
กำหนดนโยบายการศึกษา การวางแผน การศึกษา การวางแผนการศึกษา การ บริหารบุคคล การควบคุมมาตรฐานการ การศึกษา	△	△*				
5. คุณลักษณะเด่น (Characteris- tics) ของผู้จบหลักสูตรนี้ควร						
5.1 มีความคิดอย่างเป็นระบบ	△	△*				
5.2 มีคุณธรรมและเป็นผู้นำที่ดี	△	△*				
5.3 เป็นนักวิชาการที่รอบรู้ด้านการ บริหารอาชีวศึกษา	△	△*				
5.4 เป็นผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพ		△*				
5.5 เป็นนักวิจัยที่มีคุณภาพ		△*				
5.6 เป็นผู้ที่มีภูมิรู้ ภูมิธรรมและภูมิฐาน		△*				
5.7 เป็นผู้นำทางด้านความคิดและ แสวงหาแนวทางใหม่ ๆ ได้		△*				
5.8 เป็นผู้ที่สามารถสื่อสารทั้งภาษา ไทยและภาษาอังกฤษเป็นอย่างดีทั้งการพูด ฟังอ่านและเขียน				△		
5.9 เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่กว้างขวางเข้าใจ บุคคลในวิชาชีพอื่น ๆ นอกเหนือจาก อาชีพของตน		△*				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวคิดการจัดหลักสูตรคุณวุฒิเขต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา	แนวคิดที่เป็นไปได้					เหตุผล
	5	4	3	2	1	
5.10 เป็นผู้มีความสำนึกและจรรยา บรรณในวิชาชีพ	△	*				
6. การคัดเลือกผู้เข้าศึกษาต่อ ควรมียุวิธี						
6.1 คัดเลือกจากประวัติการศึกษา หน้าที่การงาน บทบาททางสังคม วิทยา นิพนธ์ หรือบทความทางวิชาการ	△	*				
6.2 สัมภาษณ์ความคิดเห็น ความรู้สึก การแสดงออก	△	*				
6.3 ทดสอบความถนัดทางภาษาและ เชาวน์ปัญญา	△	*				
6.4 ทดสอบแนวความคิด ทักษะคติทาง การบริหารและการบริหารอาชีวศึกษา	△	*				
6.5 พิจารณาศักยภาพในการวิจัยโดย ให้เสนอโครงการวิจัย			△	*		
6.6 พิจารณาจากผลงานดีเด่นที่เคยทำ มาแล้วและเป็นงานที่เป็นประโยชน์ต่อ การอาชีวศึกษา		△	*			
6.7 สอบคัดเลือก โดยสอบวิชาพื้นฐาน ทางการบริหารการศึกษา สถิติและการ วิจัย ภาษาอังกฤษและสัมมนา		△	*			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวคิดการจัดหลักสูตรชุมชนที่คิด สาขาการบริหารอาชีวศึกษา	แนวคิดที่เป็นไปได้					เหตุผล	
	5	4	3	2	1		
7. โครงสร้างของหลักสูตรที่ควรจะเป็น							
7.1 จำนวนหน่วยกิตหลังสำเร็จ ปริญญาโท							
7.1.1 ตามเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัย กำหนด	Δ	*	]			.....	
7.1.2 ประมาณ 60 หน่วยกิต	.....	[	*	]		.....	
7.1.3 ไม่เกิน 50 หน่วยกิต	.....	.....	[	*	]	.....	
7.1.4 ไม่ควรน้อยกว่า 64 หน่วยกิต	.....	.....	[	*	]	.....	
7.1.5 อย่างน้อย 70 หน่วยกิต	.....	.....	.....	[	*	]	.....
7.1.6 จำนวน 48 หน่วยกิต	.....	[	*	]		.....	
7.1.7 ไม่น้อยกว่า 62 หน่วยกิตวิชาเอก วิชาเอกอย่างน้อย 17 หน่วยกิต วิชาที่ เกี่ยวข้องอย่างน้อย 9 หน่วยกิตและ วิทยานิพนธ์ 36 หน่วยกิต	.....	.....	[	*	]	.....	
7.1.8 จำนวน 90-120 หน่วยกิต ขึ้นอยู่ กับประสบการณ์และพื้นฐานทางปริญญาโท	.....	.....	.....	[	*	]	.....
7.1.9 ผู้ที่จบปริญญาโทสาขาบริหารอา ชีวศึกษาจะต้องเรียนไม่น้อยกว่า 60 หน่วยกิต ส่วนผู้ที่จบสาขาอื่นเรียนวิชาเอก อย่างน้อย 8 หน่วยกิต	.....	[	*	]		.....	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวคิดการจัดหลักสูตรคุณวุฒิ สาขาการบริหารอาชีวศึกษา	แนวคิดที่เป็นไปได้					เหตุผล
	5	4	3	2	1	
<p>7.2 หมวดวิชาบังคับ ควรมีจำนวน หน่วยกิต วิชา และหน่วยกิต ดังนี้</p> <p>7.2.1 ตามเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัย กำหนด</p> <p>7.2.2 อย่างน้อย 32 หน่วยกิต ได้แก่ วิทยานิพนธ์ 23 หน่วยกิต สถิติเพื่อการ หน่วยกิต สถิติเพื่อการวิจัย 3 หน่วยกิต การวิจัย การศึกษา 3 หน่วยกิต คอม พิวเตอร์เพื่อการศึกษา 3 หน่วยกิต</p> <p>7.2.3 อย่างน้อย 36 หน่วยกิต ได้แก่ วิชาการวิเคราะห์ และพัฒนาการศึกษา การวางแผนพัฒนาการศึกษา การศึกษา และการพัฒนาประเทศ ทฤษฎีการบริหาร การศึกษาเอกชน ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง แนวความคิดใหม่ทางการศึกษาไทย ทรัพยากรทางการศึกษา การสัมมนาและ และภาคปฏิบัติ</p> <p>7.2.4 ประมาณ 24-30 หน่วยกิต แต่ละ รายวิชาอาจมีหน่วยกิต 2-5 หน่วยกิต ได้ ได้แก่วิชาการศึกษาศังคมศาสตร์ (6-9 หน่วยกิต) วิทยานิพนธ์ (9-12 หน่วยกิต)</p>	<p>△</p> <p>.....</p>	<p>┌ * ─┐</p> <p>.....</p>	<p>.....</p>	<p>.....</p>	<p>.....</p>	<p>.....</p>
		<p>└ * ─┘</p> <p>.....</p>				
			<p>┌ * ─┐</p> <p>.....</p>			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวคิดการจัดหลักสูตรชุมชนเกิด สาขาการบริหารอาชีวศึกษา	แนวคิดที่เป็นไปได้					เหตุผล
	5	4	3	2	1	
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทย- ต่างประเทศ (9 หน่วยกิต)	.....	.....	.....*	.....	.....	.....
7.2.5 ประมาณ 45-50 หน่วยกิต ได้แก่ วิชานักดับควรมีประมาณ 50 % ของ หลักสูตร	.....	.....	.....*	.....	.....	.....
7.2.6 อย่างน้อย 12 หน่วยกิต ได้แก่ ปรัชญาการศึกษาไทย เศรษฐศาสตร์การ การศึกษา การวางแผนการศึกษา การ วิเคราะห์ระบบ วิชาละ 3 หน่วยกิต	.....	.....	.....*	.....	.....	.....
7.2.7 อย่างน้อย 6 หน่วยกิต ได้แก่วิชา การพัฒนารูปแบบการจัดการอาชีวศึกษา การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในสาขาที่ ขาดแคลน	.....	.....	.....*	.....	.....	.....
7.2.8 อย่างน้อย 13 หน่วยกิต ได้แก่วิชา วิธีวิจัยทางการศึกษาชั้นสูง การศึกษาชั้น สูงทางสารัตถศึกษา การวางแผนและประ เมินทางอาชีวศึกษา ภาวะผู้นำในการ บริหาร: ทัศนวิสัยสู่การปฏิบัติ การสัมมนา	.....	.....	.....*	.....	.....	.....
7.2.9 หมวดวิชาเทคนิคทางการวิจัยและ สถิติไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต ได้แก่วิชา การวิเคราะห์วิธีวิจัยทางการศึกษา สถิติ	.....	.....	.....*	.....	.....	.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวคิดการจัดหลักสูตรวิทยุบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา	แนวคิดที่เป็นไปได้					เหตุผล
	5	4	3	2	1	
<p>หรับนักวิจัย สติติชั้นสูง สัมมนาทางการ วิจัย คอมพิวเตอร์ วิชาละ 3 หน่วยกิต</p> <p>7.3 หมวดวิชาเฉพาะด้าน (การบริหาร อาชีวศึกษา) ควรมีจำนวนหน่วยกิตและ รายวิชา ดังนี้</p> <p>7.3.1 ควรมี 9-15 หน่วยกิต ได้แก่วิชา ปัญหาและแนวโน้ม ในการพัฒนาอาชีวศึกษา (2-5 หน่วยกิต) หลักการบริหารอาชีวศึกษา (6 หน่วยกิต) การจัดการอาชีวศึกษา ไทยและต่างประเทศ(3 หน่วยกิต) การ อาชีวศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (3 หน่วยกิต)</p> <p>7.3.2 ควรมีไม่น้อยกว่า 20 หน่วยกิต รายวิชาละไม่เกิน 3 หน่วยกิต ได้แก่วิชา ทฤษฎีการบริหารชั้นสูง ผู้นำและภาวะผู้นำ องค์การและการพัฒนาองค์การการสัมมนา การศึกษากับการพัฒนาประเทศ</p> <p>7.3.3 ควรมีไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต รายวิชาละ 3 หน่วยกิต ได้แก่วิชา การ พัฒนานโยบายและรูปแบบอาชีวศึกษา ยุทธ วิธีในการบริหารองค์กรอาชีวศึกษา การ</p>			*			
			*			
			*			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวคิดการจัดหลักสูตรคุณวุฒิ สาขาการบริหารอาชีวศึกษา	แนวคิดที่เป็นไปได้					เหตุผล
	5	4	3	2	1	
วิเคราะห์และจัดระบบบริหารอาชีวศึกษา การประเมินผลและวิจัยอาชีวศึกษา			*			
7.3.4 ประมาณ 12-18 หน่วยกิต ได้แก่ วิชา ปรัชญาอาชีวศึกษา สถิติและวิจัย คอมพิวเตอร์ สังคมวิทยา มานุษยวิทยา เศรษฐศาสตร์การศึกษา การวางแผน กำลังคนและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์			*			
7.3.5 อย่างน้อย 4 หน่วยกิตรายวิชาละ 2 หน่วยกิต ได้แก่วิชา การจำลองแบบ การบริหารอาชีวศึกษา กฎหมายการศึกษา การจัดงบประมาณและการเงินทางอาชีว ศึกษา การบริหารอาชีวศึกษา การบริหาร งานธุรการทางการอาชีวศึกษา				*		
7.3.6 ควรมี 18 หน่วยกิต รายวิชาละ 3 หน่วยกิต ได้แก่วิชา ปรัชญาอาชีวศึกษา การบริหารห้องปฏิบัติการ/โรงฝึกงาน การพัฒนาหลักสูตร ระบบข้อมูลสำหรับอา ชีวศึกษา สัมมนาปัญหาการบริหาร อาชีวศึกษา		Δ	*			
7.3.7 ตามเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัย กำหนด	Δ	*				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวคิดการจัดหลักสูตรชุมชนบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา	แนวคิดที่เป็นไปได้					เหตุผล
	5	4	3	2	1	
<p>7.4 ทมวตวิชาเลือก ควรมีจำนวนหน่วย กิตและรายวิชาดังนี้</p> <p>7.4.1 ควรมี 30-35 หน่วยกิตได้แก่วิชา การฝึกพัฒนาอาชีพนอกระบบโรงเรียน การพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรม การวิจัยและ ประเมินผล การพัฒนาสื่อเพื่อการศึกษา การพัฒนาประเทศด้านเกษตรอุตสาหกรรม เทคนิคการฝึกอบรม การจัดการการตลาด การบรรจุหีบห่อ การประชาสัมพันธ์เชิงรุก การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในระบบอุตสาหกรรม กระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม การ บริหารงานระบบคิววี</p> <p>7.4.2 ประมาณ 12-16 หน่วยกิต ได้แก่ วิชา คอมพิวเตอร์ ภาษาต่างประเทศ สถิติ</p> <p>7.4.3 ควรเรียนไม่น้อยกว่า 8 หน่วยกิต ได้แก่วิชา การเมืองกับการศึกษา เศรษฐ ศาสตร์ การบริหารหลักสูตร รัฐศาสตร์ และการพัฒนาประเทศ การศึกษากับความ มั่นคงของชาติ รายวิชาละ 3 หน่วยกิต</p> <p>7.4.4 อย่างน้อย 9 หน่วยกิต ได้แก่วิชา</p>				*		
				*		
				*		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวคิดการจัดหลักสูตรคุณวุฒิ สาขาการบริหารอาชีวศึกษา	แนวคิดที่เป็นไปได้					เหตุผล
	5	4	3	2	1	
<p>ที่เกี่ยวกับการศึกษา เกษตร คหกรรม ธุรกิจ อุตสาหกรรม</p> <p>7.4.5 ประมาณ 25-30 หน่วยกิต หรือ ประมาณ 25%</p> <p>7.4.6 ตามเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัย กำหนด</p> <p>7.4.7 ควรมีอย่างน้อย 6 หน่วยกิต ราย วิชาละ 3 หน่วยกิต ได้แก่วิชาคอมพิวเตอร์ หน่วยกิต ได้แก่วิชาคอมพิวเตอร์เพื่อพัฒนา ระบบการบริหารอาชีวศึกษา การวางแผน และจัดระบบข้อมูล เศรษฐศาสตร์การอา ชีวศึกษา การส่งเสริมและขยายโอกาส การศึกษาวิชาชีพ การบริหารอาชีวศึกษา ระบบทวิภาคี นวัตกรรมมนุษย์ในองค์การ การวิเคราะห์การจัดระบบงานในสถาน ศึกษา การพัฒนาความเป็นผู้นำด้านอาชีว ศึกษา วิชาแรงงานสัมพันธ์ อุตสาหกรรม สิ่งทอ อุตสาหกรรมกระดาษ อุตสาห กรรมโรงงาน อุตสาหกรรมอาหาร</p> <p>8. เกณฑ์การประเมินผู้สำเร็จการศึกษา ควรดำเนินการดังนี้</p>			*			
		*				
	△	*				
		*				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวคิดการจัดหลักสูตรคุณวุฒิบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา	แนวคิดที่เป็นไปได้					เหตุผล
	5	4	3	2	1	
8.1 เกณฑ์ความรู้ภาษาอังกฤษ						
8.1.2 อยู่ในระดับดีมาก		△	*	△		
8.1.2 สอบผ่านทั้งข้อเขียนและปากเปล่า	△	*				
8.1.3 อยู่ในเกณฑ์ดีและสามารถเสนอผลงานเป็นภาษาอังกฤษได้		△	*			
8.1.4 ผ่าน TOFEL 550 คะแนนหรือผ่านข้อสอบของสถาบัน			△	*		
8.1.5 ผ่าน Comprehensive & Writing		△	*			
8.1.6 ตามเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด	△	*				
8.2 เกณฑ์การสอบประมวลความรู้						
8.2.1 อยู่ในระดับดีมาก	△	*				
8.2.2 สอบผ่าน Comprehensive Examination ทั้งข้อเขียนและปากเปล่า	△	*				
8.2.3 สอบผ่าน Preliminary Exam เมื่อเรียนวิชาบังคับครบ 24 หน่วยกิตและสอบผ่าน Comprehensive Exam เมื่อเรียนครบ 48 หน่วยกิต		△	*			
8.2.4 ทดสอบความรู้รายวิชาโดยเน้นการประยุกต์ใช้และการปฏิบัติ	△	*				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวคิดการจัดหลักสูตรชุมชนहित สาขาการบริหารอาชีวศึกษา	แนวคิดที่เป็นไปได้					เหตุผล
	5	4	3	2	1	
8.2.5 สอนผ่านและควรใช้ผู้ทรงคุณวุฒิ ภายนอกประเมินด้วย	Δ	*				.....
8.2.6 ตามเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัย กำหนด	Δ	*				.....
8.3 เกณฑ์มาตรฐานชุมชนहित						
8.3.1 ระดับผ่าน/ดีมาก	Δ	*				.....
8.3.2 ให้ Defend เค้าโครงก่อนลงมือ ทำ เมื่อทำเสร็จให้สอบอีกครั้ง	Δ	*				.....
8.3.3 ต้องเป็นงานวิจัยที่ความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์วิชาบริหารอาชีวศึกษาและ สามารถนำไปแก้ปัญหาด้านการบริหาร อาชีวศึกษาได้	Δ	*				.....
8.3.4 อยู่ในเกณฑ์ที่ติดเทียมกับต่าง ประเทศและสามารถนำเสนอต่อสากล ประเทศได้ด้วย		Δ	*			.....
8.3.5 ตามเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัย กำหนด	Δ	*				.....

ขอขอบพระคุณที่ท่านได้กรุณาแสดงความคิดเห็นที่ทรงคุณค่าในรอบสุดท้าย
ต่อการศึกษาแนวคิดทางการจัดหลักสูตรชุมชนहित สาขาการบริหารอาชีวศึกษา
คณะครูศาสตราจารย์อดิศักดิ์ สสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พวงจันทร์ จุลละศรี กองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวพวงจันทร์ จุลละศรี
เกิดวันที่	24 กรกฎาคม 2494
ประวัติการศึกษา	กศ.บ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสาสมัคร พ.ศ. 2525 ปม. วิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯ พ.ศ. 2516 ปวส. วิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯ พ.ศ. 2515 ปวช. วิทยาลัยผิซัยการธนบุรี พ.ศ. 2514 ม.6 โรงเรียนสตรีวัดชีโนรส พ.ศ. 2511
ประวัติการทำงาน	อาจารย์ โรงเรียนตั้งตรงจิตรผิซัยการ พ.ศ. 2516 เจ้าหน้าที่ธุรการ 2 วิทยาลัยช่างกลปทุมวัน พ.ศ. 2522 เจ้าพนักงานธุรการ 3 วิทยาลัยช่างกลปทุมวัน พ.ศ. 2524 อาจารย์ 1 ระดับ 5 วิทยาลัยช่างกลปทุมวัน พ.ศ. 2529 อาจารย์ 2 ระดับ 6 วิทยาลัยช่างกลปทุมวัน พ.ศ. 2535
ปัจจุบัน	ช่วยราชการกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา